

SỰ KHÔN NGOAN CHỐNG

LẠI ĐỨC TIN

Cảm ơn anh, Anh Neville. Xin Chúa ban phước cho anh.
Chào buổi sáng, chào buổi sáng. Anh...

² Xin chào, các bạn. [Người nào đó nói, “Xin chào, Anh Branham.”—Bt.] Vui mừng được trở về trong nhà của Chúa!

³ Tôi vừa được gọi về ở đó, cách đây một lát, để cầu nguyện cho một cụ mục sư. Và ông ấy vừa mới tắt hơi, giống như vậy. Không thấy có bệnh gì với ông. Ông đúng là một cụ thánh đồ của Chúa. Trên đường đi về đây, Sa-tan cũng cố làm tôi đau ốm, nôn mửa. Tôi nói, “Chúng ta sẽ cứ cầu nguyện cho nhau.” Đúng thế. Vâng. Vì vậy, ấy là Anh Coggins. Chúng ta ở đền tạm đây, biết anh ấy rất rõ. Anh đến từ trên Carolina. Và anh ấy đau rất, rất nặng, cứ—cứ chịu đựng rồi đi luôn. Nhưng về thể chất, dường như không có gì không ổn với anh. Vì thế, thật sự ma quỷ cố cám dỗ anh. Do đó, anh là người chịu cám dỗ lớn, và anh cũng là một người tốt.

⁴ Các bạn đã nghe câu chuyện về người chị lớn tuổi đó của chúng ta mà đi nhà thờ, không muốn nói điều xấu nào về ai. Nói, “Anh nghĩ gì về ma quỷ?” Nói, “Ồ, nó đúng là kẻ thù.” Vậy đó chính là những gì nó—những gì nó là.

⁵ Sáng nay, chúng ta vui mừng, được ở trong nhà Chúa lần nữa, tuần này, chờ đợi sự Tái lâm của Đức Chúa Jêsus.

⁶ Và bây giờ, tôi định nói về đề tài, sáng nay, “Được ẩn nấu bởi Huyết,” và có vẻ giống như rằng Đức Thánh Linh đã thay đổi ý tôi về điều đó. Và tôi có một chủ đề khác, về sự dạy dỗ. Bởi vì, rồi, sau đó, tôi đã nói, tối hôm qua, “Tại sao Ngài đổi ý tôi về loại đề tài đó, ‘Được ẩn nấu bởi Huyết’?” Các bạn hiểu trích đoạn sẽ ở đâu, “Y-sơ-ra-ên dưới ảnh hưởng của huyết, bước đi đến lời hứa,” anh em thấy. Và có thể nói điều đó, lúc nào khác.

⁷ Vì thế tôi nhớ, trong một giấc mơ mà tôi đã có ở đây, cách đây không lâu. Và tôi, trong giấc mơ này, tôi được cho là đang

tích trữ Thức Ăn trong đèn tạm này, các bạn thấy, ở đây trong giấc mơ này. Bao nhiêu người nhớ nó, cách đây vài tuần, có giấc mơ ấy? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi đã không thể thông giải nó cho anh em. Và nếu nó sẽ không làm tôi mất thì giờ rất lâu, tôi sẽ nói rõ ràng với các bạn, nếu các bạn thích nghe. [“A-men.”] Được rồi.

8 Ít khi mà tôi mơ thấy điều gì thật có ý nghĩa như thế. Nó là, thường thường, tôi đi ngủ rất trễ, và rồi thức giấc. Và bồn chồn hay mệt mỏi, các bạn nằm mơ, rồi đi ngủ và mơ, sau đó thức giấc. Các bạn biết điều đó như thế nào, với một người nhạy cảm như chính tôi.

9 Và tôi đã ở bên ngoài với Anh Wood và Anh Sothmann, và Chúa thật sự đã cho nhiều người...đến gần với...dưới...Còn đây là ở Tucson, Arizona. Và Chúa thật sự hoàn hảo, trong mọi trường hợp, ban cho sự thông giải của các giấc mơ.

10 Bây giờ, anh em thấy, khi người nào đưa ra, nói với tôi về một giấc mơ, cách duy nhất tôi có thể đưa ra sự thông giải là, tôi thấy qua giấc mơ đó. Và nhiều bạn ở đây biết, rằng một số các bạn kể với tôi nhiều chuyện, mà anh em không cho tôi biết hết về nó, trong giấc mơ. Nhưng khi tôi trải qua nó, lần nữa, tôi có được điều mà anh em đã không nói với tôi. Thấy không? Cho nên anh em phải thấy qua điều đó lần nữa, và rồi Ngài bảo cho anh em biết. Do đó, thỉnh thoảng nó bị cắt bớt. Đôi khi thật khó, không vừa ý đối với người đó. Nhưng anh em phải chân thật, bởi vì đó chính là Lời của Chúa. Hiểu không? Bởi vì, họ đang trông mong điều đó. Và Nó thì không bao giờ...Chúa đã nhân từ với tôi, để cho Nó luôn luôn đúng.

11 Và vậy nên đêm ấy tôi—tôi đi ngủ, và chính tôi, đã mơ thấy. Và tôi nghĩ tôi đã...Một người mà tôi thường đánh quỳ anh với người đó, cách đây nhiều năm. Nhiều, anh em lâu năm...

12 Tôi vừa nghĩ đến Anh Roy Slaughter, đang đứng đó ở cửa. Anh ấy đã sống với nó, tôi nghĩ gần như một trong những thuộc viên kỳ cựu nhất, trong hội thánh tại đây. Anh Slaughter, tôi đoán, thì đúng là một trong những thuộc viên kỳ cựu nhất. Và tôi—tôi thật sự...

13 Trong khi tôi đang nói về anh ấy, có nhiều quan điểm tốt về Roy Slaughter mà nhiều người không biết. Đúng thế. Anh ấy là người anh của tôi, và đúng hơn tôi đã nên tặng anh ấy một bó hoa nhỏ lúc này, hay một bông hoa hé nụ, còn hơn là cả vòng hoa khi anh ấy đã qua đời. Đúng thế. Có nhiều quan điểm tốt đẹp. Anh Roy là một anh em chân thật đối với tôi, anh và gia đình anh, sống ở ngoài đó, và đã làm việc chăm chỉ vì gia đình thân yêu đó, và nuôi dạy một đàn con tốt đẹp. Tôi biết tất cả con trai con gái của anh, và đã giảng ở tang lễ của con trai nhỏ của anh khi nó chết.

14 Và tôi còn nhớ, lần nọ ở đây, chúng ta có một người làm việc trên nhà thờ. Và...Và công việc của người ấy được cho là làm điều đó, đúng như một thợ mộc. Chúng tôi không có nhiều tiền. Và người đó định đưa điều này vào phía bên trong ở đây. Và người nào đó đi theo muốn làm việc, và anh ta đã không làm điều ấy. Và cứ đi theo loanh quanh, anh ta tuyên bố mình đã làm việc nửa giờ, hay điều gì đó, và làm đau chân anh ta. Và rồi anh ta, cứ đưa ra lời chống lại hội thánh, và kiện chúng tôi đòi mười ngàn đô-la. Thế đấy, chúng tôi không có gì cả. Chúng tôi không biết gì về điều đó cho đến khi họ đưa ra tòa. Anh em thấy, họ đã kiện. Người—người đó, anh ta không có bảo hiểm, và vì thế nên điều đó đổ trên chúng tôi. Chúng tôi đã không có, để trả.

15 Và tôi không bao giờ quên đêm đó, ngồi ngay đấy, phía sau trong đó, mà Roy đã cạn túi. Một quyển sổ cũ...Xin lỗi, Anh Roy. Anh lôi ra quyển sổ tay cũ, rách bươm, và rút ra những tấm séc mà anh đã có từ chuyến xe hàng, những việc như thế. Nói, “Này, Anh Bill, tôi sẽ dùng cái này để thanh toán điều đó.”

16 Chị Evelyna thân mến, chị của anh ấy, chị ấy có lẽ đang ngồi ngay tại đây, ở đâu đó bây giờ. Chị ấy, “Anh Branham à, căn nhà nhỏ của tôi, chỉ đáng giá ba trăm đô-la, nhưng chúng tôi thật sự muốn dùng nó để trả cho điều đó.” Thấy không? Đó là chất liệu thật, chân chính, nếu các bạn nói chuyện với tôi. Điều đó có trong quyển sách của tôi, điều đó có thật.

17 Tôi còn nhớ lúc ấy, sau đó một chút, tôi đang có một buổi nhóm đầu tiên ở bên ngoài. Tôi có mặt trong một buổi nhóm lớn đầu tiên của tôi, tại St. Louis. Và một điện tín đến, “Con gái nhỏ

của tôi đang nằm sắp chết. Anh Slaughter. Đến ngay.” Tôi chỉ đi về, bắt đầu bỏ áo quần vào va-li. Tất cả đã xảy ra ở đó chỉ thế thôi. Tôi thật sự không thể bỏ anh ấy. Và chúng tôi đến đây. Tôi đến nhà, bước vào phòng. Những cô y tá, ở dưới, bệnh viện ở đó, ở bệnh viện Công giáo tại New Albany, từ chối bé gái của anh ấy. Ngay khi chúng tôi bước vào phòng, Chúa Jêsus đã chữa lành cô bé. Cô bé đấy, anh em thấy đó. Thấy không?

¹⁸ Và giống như bánh trên mặt nước, nó sẽ trở lại với anh em ngày nào đó. Từ đề tài của tôi; nhưng sẽ trở lại với ban đầu.

¹⁹ Và trước đây tôi thường đánh bốc. Và có một người đặt tên ở đây trong thành phố này. Một người đáng thương say xỉn rất tệ hại lúc bấy giờ. Một trong những con trai của ông ở trong lực lượng cảnh sát. Smith, George Smith, người ta gọi anh ấy là, “Smith Sáu giây.” Anh ấy đã huấn luyện tôi đánh bốc, khi chúng tôi có...trước khi giải Găng Tay Vàng bắt đầu. Chúng tôi không ở trong chính quyền ở đây. Và trong đó, ờ, anh ấy là một người cộc cằn nhất tôi từng thấy. Anh ấy cứ đánh tôi, và tôi thật sự mất bình tĩnh. Và tôi trở lại. Tôi nói, “Anh không phải quá thô bạo về việc đó. Thấy không?” Tôi nói, “Anh làm tôi kiệt sức hoàn toàn.”

²⁰ Anh ấy nói, “Tôi nói cho anh biết, Billy,” nói, “cho dù anh được huấn luyện tốt thế nào đi nữa, và anh có kinh nghiệm lực sĩ bao nhiêu đi nữa, và anh mạnh mẽ, vì có tầm cỡ của mình, hay bất cứ điều gì giống như thế,” nói, “một cú đấm làm máu ngừng lại khi đánh như *thế*.” [Anh Branham vỗ tay một lần—Bt.] Và nói, “Anh có thể ghét tôi lúc này, nhưng khi anh đứng lên ở đó trong vòng đai, chính anh,” nói, “anh sẽ biết ơn sâu sắc điều đó.” Nói, “Thân thể của anh xây dựng trên điều đó, để hồi phục trở lại nhanh chóng. Nếu anh nhận cú đánh, anh sẽ chỉ ngã sấp, và anh nằm đó mà nghe đếm. Nhưng nếu thân thể anh đã được gây dựng và có thể chịu đựng những cú đấm,” nói, “thế thì, khi anh đánh nó, chính anh chịu lại một cú đấm nặng nề phản hồi,” nói, “lúc đó khi anh...anh có thể đến trở lại nhanh chóng,” nói, “trở lại trên đôi chân của mình. Chịu hạ đo ván trong vòng đai, nhảy lui lại.” Anh ấy hoàn toàn hiểu thông suốt đánh văng tôi ra khỏi vành đai. Vì vậy anh ấy nói, “Anh phải cứ làm điều đó. Hiểu không?” Và anh ấy giống như đã giết tôi. Anh ấy gần như nặng

hơn tôi ba mươi hay bốn mươi cân. Và anh ấy có thể...Anh ấy là người chuyên đánh nhau và tôi chỉ là một học trò, vì vậy anh ấy gần như đã giết tôi. Anh nói, “Nhưng anh sẽ biết ơn tôi khi anh vào trong vành đai thi đấu ấy.” Tôi thấy đó là sự thật.

21 Rồi, tôi đã nghe những hạ sĩ cảnh sát trong quân đội huấn luyện những chàng trai, và nghiêm khắc. Họ ghét hạ sĩ cảnh sát đó. Nhưng khi đến với trận chiến, họ yêu mến anh ấy, bởi vì sự huấn luyện gay gắt.

22 Đó là cách tôi đã cố huấn luyện những Cơ-đốc nhân. “Đừng cắt tóc ngắn. Đừng trang điểm. Đừng làm *điều này*.” Hãy nhận điều đó nghiêm khắc. Chị em sẽ biết ơn sâu sắc tôi khi tôi đến—đến cuối đường. Hiểu không? Sự huấn luyện, đấy, nhận sự huấn luyện đó ngay. Nhưng chúng ta hãy—chúng ta hãy giữ đúng với Lời. Nó có thể là thô bạo, cắt đứt những dị biệt giáo phái ra từng mảnh, nhưng anh chị em sẽ đánh giá cao điều đó khi anh chị em đến cuối đường. Hiểu không? Anh chị em đứng bên Sách này.

Vậy, vợ, tôi khoác tay nàng, và chúng tôi đi lên.

23 Và Anh George Smith bây giờ, anh ấy thì, tôi nghĩ, anh ấy là một người luống tuổi. Tôi đoán anh ấy hơn tôi bảy hay tám, hơn mười tuổi. Và anh đã từ già vũ đài, và việc đánh nhau. Và những người trẻ này đi lên, những chàng trai vai rộng lớn, họ không thể theo kịp anh ấy, chút nào. Họ chỉ...Anh sẽ hoàn toàn đánh bại họ chỉ trong một phút. Và một người trẻ tuổi nói, “Tôi có thể hạ gục ông già đó. Tôi biết mình có thể.” Vì thế anh ta, gã lực sĩ to lớn đó, đã nhảy vào võ đài ở đấy. Anh ta đã không kéo dài được nửa phút. Anh ta đi trở ra, nói, “Tôi không biết điều đó đến từ đâu, nhưng ông ấy chắc chắn là một con người.”

24 Và ngay lúc ấy, tôi nhìn vợ tôi, trong giấc mơ, và tôi nói, “Vợ ơi, em biết không, anh ấy đã dạy anh một bài huấn luyện đầu tiên.”

25 Và sau đó, anh em biết, những giấc mơ thì kỳ lạ. Tôi thấy mình đi xuống một—một biển lớn, và những con sóng vỗ bập bênh. Còn người đi thuyền...Lúc ấy, Meda, vợ tôi, không ở với tôi lúc đó. Và rồi, ở trong này, người—người đi thuyền đi qua đó, và ông ấy đưa cho tôi một chiếc thuyền độc mộc nhỏ rộng

khoảng tám tấc, dài một thước. Và ông nói...Nó bằng nhựa dẻo, thật trắng, và màu trắng. Ông ấy nói, “Thuyền của anh đây.”

“Ồ,” tôi nói, “tôi không thể băng qua, vì điều đó, trong chiếc thuyền đó.”

²⁶ Ông ấy nói, “Ồ,” nói, “nó sẽ chạy năm mươi dặm một giờ, chạy lên xuống cách này.”

²⁷ Tôi nói, “Nó có thể, đi lên xuống bờ biển, nhưng nó sẽ không ra khỏi đó. Hiểu không?” Tôi nói.

²⁸ Người ấy nói, “Ồ, hãy đi với họ.” Và tôi nhìn, và thấy ở đây Anh Wood, và Anh Fred Sothmann, hai người bạn đồng lao đã ở với tôi vào đêm tôi mơ giấc mơ ấy. Và họ đang ngồi trong chiếc thuyền độc mộc màu xanh lá cây với nhiều thiết bị lắp đặt bên trong nó, những đồ lấp ráp lều, trại, và vân vân. Và họ đang ngồi đó. Người ấy nói, “Hãy đi với họ.”

²⁹ Tôi nói, “Họ thậm chí không phải là thuyền nhân.” Tôi nói, “Tôi biết điều đó.” Tôi nói, “Tôi là thuyền nhân. Và tôi—tôi biết về chiếc ca-nô đó, để điều khiển nó. Nhưng,” tôi nói, “họ, họ sẽ không bao giờ. Họ không thể làm điều đó. Tôi sẽ không thích đi như thế, dù sao đi nữa.”

³⁰ “Ồ,” người đó nói, “họ yêu mến anh mà.” Và nói, “Tại sao anh không trở lại trên đây và tích trữ?”

³¹ Vì thế, tôi đi trở lại. Và nơi nhỏ bé mà chúng tôi đã ở bên ngoài, tại một nơi nhỏ bé gọi là Klondike, cách bất cứ nền văn minh nào khoảng bốn mươi dặm, một kho nhỏ dành cho những người nuôi súc vật cùng các thú. Trông giống như nó ở Klondike, và hóa ra là đền tạm này. Tôi đang đứng ngay ở đây. Tôi đang thu về, những thùng lớn thức ăn tốt nhất tôi từng thấy. Củ cải đỏ, trông như, dài một thước; và bắp cải, và các thứ rau trái, và khoai tây, cùng mọi thứ.

³² Người ấy nói, “Hãy dự trữ nhiều vào.” Hiểu không? Và tôi đứng đó, chất nó vào kho.

³³ Và tôi tỉnh giấc. Tôi không thể hiểu điều đó. Tôi nghĩ đó chỉ là một giấc mơ thôi, và đi tiếp. Đã làm phiền Anh Wood và nhiều người của họ. Cho nên, đây là sự thông giải. Tôi đã phải chờ đợi, giống như tôi đã nói với anh em nhiều lần. Các sự việc phải xảy

ra trước khi anh em có thể giải thích; những việc nào đó sẽ đưa nó vào đúng tình thế. Đây là sự thông giải. Họ...

³⁴ Chúng tôi đã lường trước ở hải ngoại. Anh Miner Arganbright, một bạn tri kỷ của tôi, sẽ trả chi phí cho vợ tôi và tôi, đi du lịch Palestine. Và chúng tôi đã đi vào Thụy Sĩ, và xuống Phi Châu, và có một chiến dịch vào tháng Sáu. Và vợ tôi, và Rebekah, và họ, chắc chắn xúc động khi biết họ sẽ đi qua nước Đức, nước Anh, Pháp, và Palestine. Họ đã chờ đợi ở đó cho đến khi tôi đã thực hiện chiến dịch Châu Phi, rồi đưa họ lên đường trở về. Và hết thảy họ đã chuẩn bị. Các bạn đã nghe tôi nói, “Nếu Chúa muốn,” luôn luôn. “Nếu Chúa muốn, tôi có mục tiêu nhận chiến dịch đó ở hải ngoại. Tuy nhiên tôi không biết chính xác.” Vì thế tôi đang chờ đợi điều đó.

³⁵ Nhưng đây chính là điều đó. Ông Smith này, George Smith, đó là người huấn luyện đầu tiên của tôi ở đó, và còn hơn là một trận đấu cho bất cứ người trẻ tuổi nào ở trong xứ ngày nay, về sự giao đấu của mình. Là sự huấn luyện đầu tiên của tôi, trong hàng người cầu nguyện. Hiểu không?

³⁶ Nhiều lần, tôi mang nhiều người lên, có những khái tượng. Chờ đợi. Đúng thế. Người này, khái tượng này. Người kia, khái tượng kia. Nó không hề hành động thật tốt. Vậy thì, khi tôi khởi sự trước tiên, tôi không bao giờ để một người...Trừ phi tôi thấy điều gì đó trong hàng, mà không đúng hoàn toàn, và Ngài đã ngăn cản tôi, chính Ngài, đấy, và phán bảo tôi về điều đó, tôi sẽ tiếp tục và cầu nguyện cho dân sự. Và, chao ôi, kết—kết quả là hàng trăm lần, bởi vì tôi phải...Tôi đã cầu nguyện cho bốn hay năm trăm người trong một đêm. Cách này, có lẽ hai mươi lăm hay ba mươi, có lẽ không nhiều như thế. Có thể mười hay mười lăm khái tượng, và tôi...anh em phải mang tôi ra ngoài, gần như thế.

³⁷ Đi trở lại với điều giống như thế lần nữa, đấy, trở lại với sự huấn luyện đầu tiên của tôi. Sau cùng, không có gì trên đồng ruộng có thể chịu đựng Nó, hay có khả năng, đấy, bởi vì đó là Lời. Nó không phải là giáo phái nào đó. Nó là Lời. Hiểu không?

³⁸ Và rồi, ở đó, rồi các bạn để ý phần kế tiếp sau đó, Meda ra khỏi giấc mơ. Khi tôi đến với biển, đó là: đi nước ngoài.

³⁹ Bây giờ, Anh Arganbright đã gọi cho tôi, đêm khác, cảm xúc hết sức, và nói, “Anh Branham ơi, sẽ là một kỳ nghỉ lớn. Anh Shakarian đã lên cơn đau tim, vì thế những buổi nhóm ở nước ngoài bị hủy bỏ.” Và họ... Buổi nhóm ở Thụy Sĩ, anh ấy muốn tôi đi qua đây chỉ một đêm, và đã có một đêm nhóm. Sau đó sẽ là kỳ nghỉ, cứ đi lang thang khắp đất nước. Ồ, nó, vậy thì, mà rất tốt; Anh Arganbright thật sự là một Cơ-độc nhân, tốt nhất, một người bạn tri kỷ đối với tôi và gia đình tôi.

⁴⁰ Và, nhưng, anh em thấy, chiếc thuyền nhỏ, bằng nhựa dẻo màu trắng mà anh ấy đã muốn tôi vào, là Lời Đức Chúa Trời. Và không có rao giảng đủ ở trong đó, để kêu gọi tôi vượt biển. Tôi nói, “Hừ-m, không phải thế. Thật sự vì điều đó không? Ừ-m.”

Anh ấy nói, “Vậy thì đi, đi với họ, giống như họ đi.”

⁴¹ Tôi nói, “Họ không phải là thuyền nhân, mà là những thầy giảng. Tôi là mục sư. Nếu họ đi, sẽ là một kỳ nghỉ, với nhau, với lều trại lợp ráp trong đó.” Nhưng tôi không muốn làm điều đó. Tôi từ chối. Vì thế đó là sự thông giải về—về giấc mơ. Hiểu không?

⁴² Và rồi Ông Arganbright đã gọi tôi, cách đây vài đêm, và bảo tôi rằng—rằng việc—việc... Dĩ nhiên, chúng tôi đã nghe rằng những buổi nhóm ở nước ngoài đã bị hủy bỏ, vì trường hợp Anh Shakarian. Và rồi không có... Ở đó, một buổi ở Thụy Sĩ, tôi chỉ có giảng một đêm. Và tôi...

⁴³ Meda phải nói với tôi, trước tiên, rằng nàng không muốn đi. Vì thế tôi đã gọi cho nàng, từ Florida, hay Georgia, đêm nọ, và tôi đã bảo nàng. Tôi nói, “Anh Arganbright đã gọi và nói chúng ta phải ra đi vào ngày hai mươi tháng Năm.”

⁴⁴ Nàng nói, “Không được. Không được.” Hiểu không? “Các con đang thi học kỳ lúc đó. Không thể đi được.” Thấy đó, nàng phải bác bỏ điều đó, chính nàng, bởi vì nàng cũng là người bao gồm trong đó. Đang là kỳ nghỉ của nàng. Và thế đấy.

⁴⁵ Ngay cả những giấc mơ, mọi sự, đều có một ý nghĩa. Mọi sự phải có điều gì ở đâu đó. Cho nên, những giấc mơ có những sự thông giải.

46 Bây giờ, trở lại...Tôi có thể nói để anh em sẽ hiểu, và điều này được ghi âm. Trên đường, đến nhà...

47 Ngay trước khi tôi đi ra đó, bao nhiêu bạn còn nhớ tôi lặp lại điều đó ở đây, rằng một Tiếng đã đến với tôi, trong phòng vào một buổi sáng sau một khái tượng, và nói về, nói về con rắn, và nó bị thương, và đừng sợ gì hết? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài phán, “Đừng sợ chi.” Phán, “Ta đã chẳng chứng tỏ ở cùng người trong mọi nơi người đi sao?” Phán, “Ta chẳng chứng minh đã ở cùng người trong những chuyến đi săn của người sao?” Còn nhớ khi tôi kể về những gì đã xảy ra, trước khi tôi ra đi, và tất cả điều đó không? [“A-men.”] Thấy không? Phán, “Ta chẳng đã chứng minh với người chẳng?” Lúc đó một Tiếng thật êm dịu đến, phán, “Sự Hiện Diện không bao giờ qua đi của Đức Chúa Jêsus Christ ở cùng người bất cứ nơi nào người đi.” Và tôi biết, bởi điều đó, chúng ta đang tiến đến điều gì đó. Tôi không biết nó là điều gì. Tôi không thể nói.

48 Trên đường về nhà, đêm nọ, hay ngày nọ, hay ngay trước khi về đến nhà, tôi đã thấy một khái tượng. Và tôi thấy một số người trẻ nào đó, gầy ốm, trông giống như những chàng trai trẻ, hay giống như thế, đầu đội mũ lưỡi trai. Và chúng tôi đang đứng, đi săn. Và tôi bắn một con gấu khổng lồ, to lớn trông giống như con gấu màu nâu. Và lúc đó họ quay lại và nói với tôi, nói, “Nhưng có sự nhầm lẫn nào đó về buổi nhóm.”

49 Tôi đáp, “Cho dù nhầm lẫn gì đi nữa, nếu tôi được cho là phải đi, thì dù ở bất cứ nơi nào, tôi sẽ đi dù sao đi nữa, đấy. Điều đó không thành vấn đề.” Và sự hiện thấy đã ngừng lại. Tôi không biết điều đó ở đâu. Nhưng, điều này có trên băng ghi âm. Nó sẽ xảy ra. Hiểu không? Cứ nhớ lấy, nó sẽ xảy ra. Đó là khái tượng.

50 Vì thế, bây giờ, Chúa nhật tuần tới, tôi sẽ đi Tennessee, ý Chúa, tối thứ Bảy và sáng Chúa nhật sắp tới, với Anh M. E. Littlefield, tại, ờ, trụ sở hội thánh của Đức Chúa Trời trên đó tại Cleveland, Tennessee. Anh M. E. Littlefield, tại nhà thờ của anh, mà anh đã mời tôi cung hiến nhà thờ ở đây, hai hay ba năm trước, tại Cleveland, Tennessee, tối thứ Bảy và sáng Chúa nhật tới. Chỉ có buổi nhóm vào sáng Chúa nhật, vào Chúa nhật. Và cho tôi có thì giờ, gia đình tôi cùng đi lên đó với tôi, và chúng tôi

trở về. Tôi đã hứa với anh ấy, đi lên và giảng lần nữa tại nhà thờ anh ấy. Đó là Chúa nhật tới.

⁵¹ Rồi, Chúa nhật tiếp theo sau, Anh Arganbright sẽ ở đây với Anh Rowe, nhà ngoại giao đó ở Washington, đã làm, đã phục vụ dưới ba hay bốn đời tổng thống. Họ sẽ có mặt ở đây vào Chúa nhật đó, và có một bức hình mới. Tôi muốn mọi người cố gắng có mặt ở đây, vào lúc đó, nếu có thể được. Chính tôi, cũng muốn có mặt ở đây.

⁵² Chúa nhật tuần sau là lễ Phục sinh. Chúng ta trông đợi một buổi nhóm lớn ở đây, lễ Phục sinh. Ý Chúa, tôi muốn được ở đây vào Chúa nhật Phục sinh. Vì... Và chúng ta có buổi nhóm vào lúc rạng đông, như thường lệ. Lễ báp-têm, hết thầy các bạn mà sẽ chịu phép báp-têm, như Danh Đức Chúa Jêsus của chúng ta, có mặt ở đây vào Chúa nhật. Và nó đã được thông báo trước, hay được nói, cách đây ít lâu, là chúng ta không có đủ chỗ ngồi, chúng ta có thể dùng Câu lạc bộ Thanh niên, ngồi bảy hay tám trăm người, ở ngay trên đây, gần đây, một câu lạc bộ mới ngay góc phố ở đây, trở lại dưới đây cho buổi lễ phép báp-têm lúc ấy. Và đi trở về trên đó, để mọi người có thể có một chỗ ngồi thích hợp cho buổi sáng Phục sinh. Chúng ta sẽ cố gắng chờ đợi điều đó, tuần này, và tìm thấy.

⁵³ Rồi buổi nhóm tiếp theo, bắt đầu vào lúc...Tôi rời khỏi đây vào ngày hai mươi...vào ngày hai mươi lăm hay hai mươi sáu tháng này. Và rời ngày bảy...sáu, bảy, tám, và chín, và mười, tôi đi trở lên...ngoài của Van...hay Đảo Victoria, trở lại giữa những người da đỏ Anh-điêng, nơi anh em phải đi thuyền, để đến với họ.

⁵⁴ Một người bạn truyền giáo thân yêu của tôi, thừa anh em, tôi đã ở với anh ấy trong chuyến đi săn mùa thu vừa rồi. Và xuất thân từ một gia đình đáng yêu, anh ấy và vợ anh ấy. Và đôi tay anh, mọi thứ, đều thô sơ, những nơi khác biệt. Ồ, đó là điều đã có. Họ sống ngay ở ngoài đó, giữa những con bọ chết, rệp cùng các thứ, đấy, nơi mà họ phải sống trong bất cứ điều gì, ở giữa những người da đỏ Anh-điêng kia. Anh ấy mang một số người đến với buổi nhóm, người trưởng nhóm. Trên thực tế, hết thầy họ là người Công giáo. Và Đức Thánh Linh giảng xuống qua khắp nơi

đó và chọn ra người trưởng nhóm ấy, và tất cả những người ở với ông, và chữa lành mỗi người của họ ngay trong buổi nhóm đó. Họ thật sự làm bùng cháy lên miền duyên hải đó, đi lên đi xuống, với những chiếc thuyền đi lại của mình. Họ là những người đánh cá buôn bán, lên xuống miền duyên hải. Và Anh Eddie đang kêu gọi, và tôi có cảm tưởng quen thuộc để đi, đây, đi qua nơi đó.

⁵⁵ Và rồi chúng tôi rời nơi đó, và đi lại một ngày từ nơi đó, và có hai hay ba đêm ở thành phố Fort St. John. Đó là đường đi lên trên đại lộ Alaskan. Và ở đấy hai đêm.

⁵⁶ Sau đó, về nhà, và rồi...Tôi nghĩ đó là ngày bảy, tám, chín và mười của tháng Sáu. Vậy thì, đây là một địa điểm các bạn có thể đi, đến những buổi nhóm ở đây, sẽ diễn ra ở Southern Pines. Anh em biết người anh em đó đã viết một bài tường thuật hay như vậy ở đây, cách đây không lâu. Nhân tiện, anh ấy đã gọi cho tôi một số tạp chí nữa. Tôi đã phải mang chúng đến. Ý Chúa, tôi sẽ đem chúng đến đây Chúa nhật tuần tới. Và đó là ở Southern Pines, chỉ khoảng, ờ, sáu hay tám giờ lái xe từ đây, đến Southern Pines, Bắc Carolina. Hay, đó là Nam Carolina phải không? Bắc Carolina. Vâng. Đúng thế. Thế thì, đúng, rồi chúng tôi sẽ rời nơi đó vào ngày mười.

⁵⁷ Và vào ngày thứ mười một và mười hai, với Anh Bigby ở Columbia, Nam Carolina. Và đó là người, theo phái Trưởng Lão mà đã viết bài báo ấy. Với tôi, nó đánh vào tôi rõ ràng hơn bất cứ điều gì đã viết về tôi. Anh ấy là một tín đồ Trưởng Lão, tiến sĩ thần đạo. Và anh ấy đã đến Chicago và viết bài báo đó. Về...Tôi quên nó là gì lúc này. Nó thật tốt. Tôi vừa đọc nó ở đâu đó, và trong một tạp chí. Điều gì đó về “một tín đồ Trưởng Lão, nhóm ở Ngũ Tuần,” hay điều gì giống như thế, “nhà tiên tri ngũ tuần đối với một tín đồ Trưởng Lão,” điều gì đó. Và sẽ tán thành với người ấy.

⁵⁸ Rồi, tối hôm qua, chúng tôi đã gọi cho Anh Roy Borders, ở trên Duyên hải miền Tây rồi. Và có một số người ở ngoài đó đã có gần ba mươi lăm và bốn mươi giáo hội hợp tác với nhau trong các buổi nhóm; ở Sedalia, California; và qua Thành phố Grass, và từ đó...hay đúng hơn là, Thung lũng Grass. Và từ đó, tiếp tục vào Oregon; rồi lên tới—tới Washington.

⁵⁹ Và rồi, Anh Arganbright đến, chúng tôi định, tiếp tục kế hoạch lúc này, vào tuần cuối cùng của tháng Bảy, ở tại Anchorage, Alaska, tổ chức một đề tài ở đó dành cho những Thương Gia Tin Lành, theo sau khoảng sáu hay tám buổi nhóm phục hưng mà tôi hi vọng có, ở Alaska khắc nghiệt, gian khổ đó. Các bạn biết nó như thế nào rồi, chỉ những người tìm kiếm vàng và thợ mỏ. Và thịt lợn muối sấy khô và trứng giá khoảng ba đô rưỡi một đĩa. Nó là—nó là một nơi thô lỗ, nhưng họ cần Phúc Âm.

⁶⁰ Bây giờ, mục đích những gì tôi làm, là, những điều này mà tôi đang dạy dỗ ở đây, đang tích trữ Lương thực này và khai thác nó, tôi muốn đi lúc này. Tôi không có sự dẫn dắt rạch ròi để đến nơi nào, nhưng tôi sẽ, gieo giống, đã bắt đầu, gửi đến ở đâu đó.

⁶¹ Vợ tôi, nàng ở nơi nào đó tại đây. Nàng đã nhận một lá thư của một bà ở trên Illinois ngày nọ. Điều đó thật sự thiêu đốt linh hồn của lòng tôi. Bà này nói, “Chị Branham ơi,” nói, “không nghi ngờ gì ngoài những gì nhiều lần, và ở dưới đó, kể từ khi chị kết hôn, chị chắc phải đau khổ nhiều, Anh Branham cứ đi hoài, còn những đứa con kia.” Và nói, “Những đứa con, dĩ nhiên, kêu khóc đòi cha chúng và đại loại như vậy.” Và nói, “Tôi biết chị muốn nói gì, bởi vì chính tôi, cũng có một người chồng thân yêu.” Bà ấy nói, “Nhưng, tôi kể cho chị biết tình trạng của tôi.”

⁶² Bà nói, “Tôi—tôi đã trải qua bốn lần phẫu thuật quan trọng, bốn năm vừa qua.” Bà nói, “Tôi uống khoảng, mười lăm hay mười sáu viên thuốc an thần mỗi ngày.” Và bà ấy nói, “Tôi tiêm ba mũi Lexron khác nhau, và vân vân, mỗi tuần.” Và nói, “Tôi uống cả đồng thuốc ngủ, và những thứ mới nhất, để làm dịu thần kinh. Và chích những mũi thuốc, và uống gần như hai, gấp đôi liều thuốc ngủ mỗi đêm, mà không thể ngủ được.” Và bà nói, “Bác sĩ của tôi bảo tôi tiếp tục đến viện tâm thần trước khi không kịp. Có lẽ là một hi vọng mà tôi có thể cứu tâm trí tôi.” Và nói, “Và không có thứ gì trong lãnh vực y khoa ở bất cứ nơi nào có thể giúp tôi.”

⁶³ Và bà ấy nói, “Tôi đã định tự tử, định điều đó, từ già người chồng thân yêu và đứa con gái bé bỏng của tôi.” Bà nói, “Chúng tôi sống ở Kansas. Tôi yêu nó, bởi vì tôi thấy lúa đang chín vàng, và nghĩ về mùa gặt.”

⁶⁴ Tôi nghĩ bà ấy là tín đồ Giám Lý. Và đã nói ở nơi...Và rồi, trên học viện Giám Lý ở Bloomington, Illinois, họ đã vớ được tờ báo, mà đã nói về tôi đã ở đó, cách đây mười một tháng. Nhiều anh em còn nhớ buổi nhóm ở Bloomington. Anh em đã có ở đấy.

⁶⁵ Và bà ấy nói, “Chồng tôi, và một số người bạn, đã đưa tôi đi.” Và nói, “Chúa biết tôi không thể chịu đựng điều đó thêm một ngày nữa.” Bà ấy đã gần chết. Và nói, “Tôi là người đầu tiên. Con trai của chị, Billy Paul, đã phát thẻ cho tôi. Và đêm hôm đó, khi chồng—khi chồng chị gọi số, tôi là người đầu tiên ở trong hàng, để được cầu nguyện cho.” Và nói, “Ngay khi tôi lên đến bục,” nói, “anh ấy đã nói cho biết về đời sống của tôi và bảo tôi những gì tôi đã làm, và tất cả những gì về nó, và nói, ‘CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, nó đã chấm dứt.’” Nói, “Ngay chính giây phút đó, tôi không hề đau nữa.” Nói, “Tôi đã cân nặng bảy mươi mấy cân. Bây giờ tôi cân nặng một trăm sáu mươi mấy cân.” Và nói, “Chị Branham, khi chị cô đơn,” nói, “tôi biết chị cảm thấy thế nào, chia sẻ chồng chị với thế gian, và những điều như thế. Nhưng,” nói, “chỉ nhớ, một bà nội trợ Kansas được tự do ngày hôm nay, bởi vì anh ấy đang muốn làm vui lòng Chúa.”

⁶⁶ Tôi tỏ cho Billy biết. Tôi nói, “Billy à, ba cần con gửi cái này đến học viện Giám Lý đó.”

Cậu ấy với tay và lấy một đồng thư, nói, “Ba đọc số thư này.”

⁶⁷ Tôi nói, “Ba biết. Ba biết chúng rất tuyệt, nhưng cái này là đủ rồi. Cái này thật đặt đúng chỗ.”

⁶⁸ Các bạn đã nghe điều đó không? “‘Ô uest! Ô uest!’ Các tà linh lừa người đó,” đấy, lừa tâm trí người đó ra, “lừa đi vào trong mồ mả. Khi Chúa Jêsus đến, Ngài giải phóng người bị tù.” Và Chúa Jêsus là Lời. Vì thế, hãy nhận lấy Lời, và Lời sẽ giải phóng kẻ bị cầm tù.

⁶⁹ Ở đây tôi đang nói, mất thì giờ của tôi, mất thì giờ của các bạn, và nói rất nhiều.

Chúng ta hãy cúi đầu.

⁷⁰ Lạy Chúa, như những con người ắt phải chết, chúng con biết mình không có quá nhiều thì giờ nữa để nói chuyện. Khi con nhìn lướt qua đám lửa hành tẩm lòng đói khát, bé nhỏ này đến

từ công trường truyền giáo, từ nông trại, một số người trong họ đã đến từ các công tác chung, bỏ công việc để đến. Và một số người đã lái xe qua núi non, sa mạc, và những đồng ruộng và đầm lầy, và họp nhau tại đây, rồi phải đứng. Nhưng họ là những người hành hương. Họ không thuộc về thế gian này. Họ chỉ ở đây như những người làm chứng, như những ngọn đèn đặt trên ngọn đồi, để phát ra Sự Sáng trong cộng đồng nơi họ đang sống. Và rồi khi họ đến với nhau, để được tái dâng hiến, và có nhiệm vụ rao giảng Lời, họ đứng, họ ê ẩm tay chân, và những—những người trẻ, cũng như người già.

⁷¹ Họ yêu mến Ngài, Chúa ôi. Đó là lý do tại sao họ ở đây. Ai cũng biết rằng chẳng ai muốn, và lái xe nhiều dặm đến, mà đứng dọc theo các bức tường, dựa vào, và đôi chân bị co rút, chỉ để được thấy. Và với đám người này, Chúa ôi, chúng con—chúng con là những người đáng thương. Chúng con không đến trong bộ đồ sang trọng. Chúng con đến đây để thờ phượng Ngài. Một mục đích ở trong lòng của chúng con, một mục tiêu và một động cơ, đó là Ngài, Chúa ôi.

⁷² Con cầu xin, Chúa ôi, rằng Chúa sẽ ban thưởng cho họ đời dào. Xin cho không có một người nào đi qua các cửa này, ngày hôm nay, mà không có được Sự sống Đời đời. “Rồi những cạm bẫy trên đường dường như sẽ chẳng là gì, khi chúng con đến cuối đường.” Nếu họ đau ốm, xin chữa lành họ, Chúa ôi.

⁷³ Còn bây giờ chúng con chỉ nói về những buổi nhóm khác, hay là không có một sự biết rõ ràng, thế thì con sẽ nói, nếu đó là ý Chúa, cứ rải Hạt giống ra. Chúng sẽ lớn lên, nếu Chúng rơi nhằm đất tốt. Con cầu nguyện, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ điều khiển chúng đến vùng đất tốt đó.

⁷⁴ Đang đặt trên bục, hay trên bục giảng, con sẽ nói, ở đây sáng nay, là những chiếc khăn tay, những mảnh vải nhỏ. Nó có nghĩa rằng nhiều người đau ốm, có nhu cầu. Ôi Đức Chúa Trời trên Trời, Đấng đã khiến Đấng Christ sống lại từ kẻ chết và đã ban tặng chính Ngài cho chúng con trong thời kỳ cuối cùng này, trong hình thức của Đức Thánh Linh, cầu xin Ngài Đấng vô sở bất tại nhìn xuống; vô sở bất tri, biết hết mọi sự; vô sở bất năng, đầy mọi quyền năng. Xin nhìn qua những mảnh vải nhỏ này. Và xin cho

chúng, khi chúng chạm đến người đau ốm và bệnh tật, cầu xin Đức Thánh Linh nhanh chóng làm cho lời cầu nguyện đến với tai của Đức Chúa Trời, và họ được chữa lành ngay lập tức.

75 Lạy Chúa, xin nghĩ đến người đàn bà tội nghiệp đó. Con vừa nêu ra lời làm chứng của bà, “Ngoài đó ở Kansas ngày hôm nay, vui sướng, không một chút đau đớn. Không bác sĩ nào có thể tìm thấy điều gì không ổn với bà. Không còn đau đớn nữa, không còn dùng thuốc an thần nữa, không dùng thuốc ngủ nữa; ngủ ngon và say giấc. Mọi sự đều tốt đẹp.” Ôi lạy Chúa, thật sự, khi Ngài đến, thì mọi sự đều tốt đẹp. Chúng con cảm ơn Ngài về điều đó.

76 Giờ này, Cha ôi, khi chúng con giở ra Lời, xin ban phước cho Lời Ngài. Xin cho Lời không trở về luống công, nhưng xin cho Nó hoàn thành mục đích và ý định của Nó. Chúng con cầu xin như Danh Đức Chúa Jêsus. A-men.

77 Bây giờ, mọi người, các bạn đều nghe rõ chứ? Ở phía sau đó, có nghe rõ không? Thế nào là tốt nhất, nếu tôi nói chuyện như thế *này*, hay nói như cách *này*? Ở trên *đây*, phía bên này *đây* tốt hơn không? Điều đó tốt hơn cho hết thảy các bạn ở phía sau không? Được rồi, tôi sẽ kéo cái này lại gần ở *đây*, để rõ hơn một chút vậy.

78 Chúa nhật vừa rồi, là một tuần, tôi—tôi đã hơi trễ một chút, đã có một buổi nhóm đúng là dài lê thê. Tôi không thích có cách ấy. Còn bây giờ, thỉnh thoảng, điều đó sẽ không phiền tôi chút nào, nếu người nào đó đang ngồi, thấy những người khác đứng lên, thích đến những nơi trao đổi với họ, một lát, cho họ nghỉ ngơi. Đó là sẽ một hành động Cơ-đốc nhân rất tốt. Còn bây giờ, bây giờ, có lẽ, bởi—bởi lễ Phục sinh này, có lẽ chúng ta có một nơi khác để tổ chức buổi—buổi—buổi nhóm chính.

79 Bây giờ chúng ta muốn lật ra, sáng nay. Hết thảy anh em chiến sĩ lấy Gươm của—của mình ra giờ này, và chúng ta sẽ tuyên chiến với kẻ thù. Chúng ta thường hát một bài hát ngắn anh em biết.

Trận chiến diễn ra, Hỡi chiến binh Christ tiến
lên,
Dàn trận mặt đối mặt.

Anh em đã nghe bài hát đó.

Áo giáp sáng loáng, phù hiệu hàng hàng,
Giao chiến cho điều thiện ác hôm nay.

Thấy không? Đúng thế.

Trận chiến diễn ra, nhưng không nao sòn,
Được mạnh mẽ và trong sức mạnh Ngài nắm
giữ;
Nếu Chúa ở cùng chúng ta, cờ Ngài ở trên
chúng ta,
Chúng ta sẽ ca khúc khải hoàn lúc cuối cùng.

⁸⁰ Đúng thế. Chúng ta muốn lật ra bây giờ tới, trước tiên, đọc lời Kinh Thánh tìm thấy trong Tin lành Giảng chương 10, năm câu đầu tiên.

*Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, Kẻ nào chẳng
bởi cửa mà vào chuồng chiên, nhưng trèo vào từ nơi khác,
thì người đó là kẻ trộm cướp.*

Nhưng kẻ bởi cửa...mà vào là người chăn chiên.

*Người canh cửa mở cho; và—và chiên nghe tiếng người
chăn: và người chăn gọi tên chiên mình, mà dẫn chúng
ra ngoài.*

*Và khi người đã đem chiên ra hết, thì người đi trước, và
chiên theo sau người: vì chiên quen tiếng người.*

*...chiên chẳng theo người lạ, nhưng chúng sẽ chạy trốn:
vì—vì chúng chẳng quen tiếng người lạ.*

⁸¹ Bây giờ, sáng nay đề tài, mà tôi đã chọn để dạy dỗ trong một lát, là: *Sự Khôn Ngoan Chống Lại Đức Tin. Sự Khôn Ngoan Chống Lại Đức Tin.*

⁸² Bây giờ, chỉ có hai nguồn, hay chúng ta phải sống, bằng hai nguồn. Anh em biết điều đó không? Bây giờ chúng ta...

⁸³ Tôi đã có nhiều câu Kinh Thánh được viết ra ở dưới đây. Và tôi muốn anh em...Có lẽ chúng ta sẽ tham khảo đến chúng, theo sau. Và—và tôi sẽ cố gắng đưa ra càng nhanh càng tốt. Và sẽ cố gắng không...Cứ đưa ra đó, để anh em có thể lấy nó từ đó. Hiểu không?

⁸⁴ Nhưng chỉ có hai nguồn mà chúng ta có thể rút ra sự sống của mình từ đó. Và một trong chúng là sự khôn ngoan, và nguồn kia là đức tin; và nếu chúng ta nghĩ những gì sự khôn ngoan tạo ra, và rồi những gì đức tin sanh ra. Nhưng, hai nguồn đó, chúng ta đi trở lại sáng nay và lấy ra cho bài học trường Chúa nhật, và mang chúng ra từ Kinh Thánh; và cho thấy chúng là gì, và chúng sẽ làm gì, và chúng đã làm gì, bởi sự giúp đỡ của Chúa.

⁸⁵ Vậy thì, đức tin và sự khôn ngoan. Bây giờ, để bắt đầu, chúng ta sẽ chú ý, rằng, trong Sáng thế ký, chương 1, chúng ta thấy rằng—rằng đức tin đã được giới thiệu, và sự khôn ngoan được giới thiệu. Và, ngày hôm nay, hai nguồn ấy vẫn được giới thiệu cho nhân loại. Chúng ta thấy, rằng, Đức Chúa Trời là Tác Giả của đức tin, để tin, vì dân sự tin và tin cậy Lời Ngài. Còn Sa-tan là tác giả của sự khôn ngoan, đang cố kiếm cho được nhiều người chấp nhận sự khôn ngoan của nó, và kéo họ ra xa đức tin vào Lời Đức Chúa Trời. Hai nguồn đó.

⁸⁶ Chúng ta thấy Sáng thế ký đó nó rất lạ, chương hạt giống này, bắt đầu cách đó. Và chúng ta thấy rằng mọi sự mà chúng ta có, ngày nay, đều có nguồn gốc bắt đầu từ trong Sáng thế ký, bởi vì chữ *Sáng thế* có nghĩa là “sự bắt đầu.” Và nếu chúng ta thấy những điều này mà chúng ta có, ngày hôm nay, cách của chúng, thì chúng phải có sự bắt đầu ở đâu đó. Các bạn sẽ phải xua mọi việc trở lại với một sự bắt đầu.

⁸⁷ Và đây là một ý tưởng nhỏ dành cho các bạn. Mọi sự mà có sự bắt đầu, đều có sự chấm dứt. Nhưng chính những sự việc không có sự bắt đầu, thì không có sự kết thúc, những điều duy nhất mà là sự Vĩnh cửu.

⁸⁸ Do đó, tôi muốn hỏi một câu. Làm sao chúng ta có thể hiểu ý nghĩa của từ “cương vị làm Con Đồi đời của Đức Chúa Trời”? Nếu Ngài là Con, Ngài đã có một sự bắt đầu. Nếu Ngài là Con Đồi đời, làm sao Ngài có thể là Con và là Đồi đời? Vì, *con* là—là sản phẩm của điều gì đó. Nhưng, nếu như Ngài đã là—Ngài đã là, đã không thể là một Con Đồi đời. Không có chuyện như vậy, “Con Đồi đời của Đức Chúa Trời.” Bởi vì, nếu Ngài—nếu Ngài không bao giờ có sự bắt đầu, thì Ngài không thể là gì ngoài sự Đồi đời.

Nhưng, nếu Ngài là Con, Ngài đã có sự bắt đầu, vì thế Ngài không thể là một Con Đồi đồi.

⁸⁹ Đó là Đức Chúa Trời Đồi đồi tỏ lộ trong Con. Ừm-m. Hiểu không? Đức Chúa Trời Đồi đồi, bởi vì Đức Chúa Trời là điều duy nhất mà là Đồi đồi.

⁹⁰ Và cách duy nhất mà chúng ta có thể từng sống là bởi vì chúng ta có Sự sống Đồi đồi. Thân thể này chết, tất cả các bộ phận của chúng ta chết. Nhưng phần mà Đồi đồi là Đức Chúa Trời, và không thể chết. Vậy thì, vậy thì, Lời, Kinh Thánh, là Đồi đồi, bởi vì Nó là Đức Chúa Trời trong hình thức Lời. Và điều gì đã ở trong Đức Chúa Trời, trong tư tưởng của Ngài, trước khi có bất cứ Lời nào được phán ra, đó là Đức Chúa Trời. Anh em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chính là Đức Chúa Trời. Do đó, chúng ta là những người, được định trước; nói “chúng ta,” tin tôi đồng ý với các bạn điều đó đã được định trước; là những—những điều mà đã ở với Đức Chúa Trời trong cõi Đồi đồi.

⁹¹ Và thế thì, nếu bạn là người con được sanh lại của Đức Chúa Trời, anh em là, và có Đức Thánh Linh ở trong anh em, anh em là sự biểu lộ của Lời được phán ra của Đức Chúa Trời trước khi Nó là một Lời. Nó phải là một ý tưởng trước khi có thể là một Lời. Một Lời là một ý tưởng được nói ra. Và những ý tưởng đã ở trong Đức Chúa Trời, và rồi chúng ta ở trong Đức Chúa Trời trong cõi Đồi đồi, và chúng ta được phán tồn tại bằng Lời. Ồ, thật là một... Bằng Lời gì? Lời *Này*, Lời Đức Chúa Trời.

⁹² Vậy thì, Đức Chúa Trời là Tác Giả của đức tin. Sa-tan là tác giả của sự khôn ngoan. Vì, Đức Chúa Trời đã ban cho con cái trước tiên của Ngài Lời Ngài, và bảo họ phải tin lời *Này*; và đặt sự chết, sự phân rẽ, hình phạt, nếu họ không tin Nó.

⁹³ Và Sa-tan đi dạo quanh và cố dâng tặng cho Ê-va, sự khôn ngoan, “Người sẽ khôn ngoan, biết phân biệt điều phải với điều trái, giống như Đức Chúa Trời.” Vậy thì, thấy đó, để bắt đầu, các bạn thấy nhanh chóng sự khôn ngoan đến từ ma quỷ. Đó là điều lạ, phải không? Nhưng đó là sự thật. Sự khôn ngoan đến từ ma quỷ. Nó là tác giả của sự khôn ngoan.

⁹⁴ Bây giờ, dĩ nhiên, bất cứ điều gì mà ma quỷ có, là sự xuyên tạc của bản gốc. Tội lỗi là một sự bóp méo, sự xuyên tạc của điều công bình. Tội tà dâm là sự làm hỏng đi của một—của một hành động hợp pháp. Lời nói dối là sự bóp méo sự thật.

⁹⁵ Và vì thế sự—sự khôn ngoan mà tôi muốn các bạn loại bỏ ngay, trước khi chúng ta bắt đầu. Có một sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, một sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, là, ở lại đúng với Lời Ngài. Nhưng Sa-tan, trong sự khôn ngoan của nó, đã cố gắng xuyên tạc Lời, vì thế đó là sự khôn ngoan tôi đang nói đến.

⁹⁶ Có một lượng đức tin nào đó phù hợp với Sa-tan. Để—để chấp nhận Sa-tan, các bạn phải tin Sa-tan, vì thế có một đức tin bị xuyên tạc với một sự việc bị xuyên tạc. Và bất cứ điều gì cố làm cong vẹo Lời Đức Chúa Trời, làm cho Nó bày tỏ điều gì đó mà nó không có, là linh sai trật, đấy, đưa ra sự khôn ngoan chống lại sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời. Vì thế, chúng ta sẽ nhắc đến nó như sự khôn ngoan, chứ không phải là đức tin của Sa-tan.

⁹⁷ Nhiều người trong những người mà tin điều đó, thì chân thành, và tin, thật sự với tất cả đức tin mà họ có, rằng họ đúng. Hiểu không? Các bạn phải theo dõi. Tấm màn trải ra hai cách lúc này. Nhưng, người ấy, họ thì...Cách duy nhất để tin chắc, là trở về với Lời nguyên thủy. Đó là chỗ mà đặt cơ sở mọi vật, là dựa trên Lời.

⁹⁸ Vậy, chúng ta thấy rằng hai bè phái này, hay các nguồn, là: một, là sự khôn ngoan; và nguồn kia, đức tin. Và chúng được sáng tác với nhau từ lúc sáng tạo, trong vườn Ê-đen.

Bây giờ, có những đứa con ở cả hai phía.

⁹⁹ Vậy thì, sự—sự khôn ngoan chúng ta đang nói là gì? Điều gì đó mà sẽ không chấp nhận mọi Lời này là Lẽ thật. Nó là điều gì đó mà sẽ bớt đi Lẽ thật, tự biểu lộ nó như một sự hiểu biết cao hơn, khôn ngoan hơn. Và nếu sự khôn ngoan của loại đó đến từ Sa-tan, con cái của nó sống bằng sự khôn ngoan đó.

¹⁰⁰ Và nếu đức tin của Đức Chúa Trời đến qua Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời là Lời, thì con cái Đức Chúa Trời sống bằng đức tin. Kinh Thánh nói, “Người công bình sống bằng sự khôn ngoan”? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Đức tin! “Người công

binh sống bởi đức tin.” Không phải bằng những gì người đó có thể học hỏi, nhưng bằng những gì người đó có thể tin. Đúng thế.

¹⁰¹ Bây giờ, bây giờ chúng ta tìm thấy. Chúng ta hãy lấy ví dụ sự khôn ngoan, trước tiên. Sự khôn ngoan có lý lẽ. Đức tin không có lý lẽ. Nhưng sự khôn ngoan có những lý lẽ. Chúng ta hãy chỉ bắt đầu quay về trong Kinh Thánh, và chúng ta hãy lật ra Sáng thế ký giờ này, chương 3 trong Sáng thế ký, và chỉ dạy dỗ điều này.

¹⁰² Bây giờ chúng ta đang cố gắng làm gì, đang cố gắng làm gì sáng nay? Làm theo những gì Chúa phán, “Hãy tích trữ Lương thực.” Các bạn sẽ cần Nó, một trong những ngày này. “Hãy tích trữ Lương thực.”

¹⁰³ Bây giờ, Sáng thế ký 3:1, chúng ta hãy đọc giờ này, thấy sự khôn ngoan có lý lẽ như thế nào.

Và trong tất cả các loài thú đồng mà CHÚA Đức Chúa Trời đã làm nên, có con rắn là giống quỷ quyệt hơn hết. Và rắn nói cùng người nữ rằng, Nhưng mà, Đức Chúa Trời há có phán dặn, (tin, đang nói Lời), Các ngươi không được phép ăn trái các cây trong vườn sao?

Và người nữ đáp cùng con rắn rằng, Chúng ta có thể ăn trái các cây trong vườn:

Song...về phần trái của cây mọc giữa vườn, Đức Chúa Trời đã phán rằng, Các ngươi chẳng nên ăn đến, (trích dẫn Lời), và cũng chẳng nên đá động đến, e các ngươi phải chết chẳng.

¹⁰⁴ Bây giờ, đức tin nắm giữ Điều đó. Thấy không? Nào hãy xem.

...rắn bèn nói với người nữ rằng, Các ngươi sẽ chẳng chết đâu:

¹⁰⁵ Một lý do, những lý luận, “Đức Chúa Trời quá tốt. Đức Chúa Trời quá nhân từ. Ngài yêu bạn rất nhiều.” Các bạn nghe ma quỷ nói giống như vậy ngày nay. “Đức Chúa Trời quá nhân từ nên không làm điều này. Đức Chúa Trời sẽ không làm điều này. Đức Chúa Trời sẽ không hình phạt.” Ngài sẽ làm hoàn toàn chính xác những gì Lời Ngài đã phán Ngài sẽ làm. Hiểu không?

¹⁰⁶ “Các ngươi sẽ chẳng chết đâu.” Thấy không? Nó đang cố làm điều gì? Làm cho nàng lý luận với nó. Trong một phút để anh em

lý giải trên Lời Đức Chúa Trời, lúc đó anh em đánh mất đức tin. Thấy không? Đừng có nói “vâng, không phải, có lẽ vậy.” Hãy ở lại với Nó. Hiểu không? Ê-va đã muốn đến gần, nhưng bà đã lắng nghe theo những lý lẽ của nó.

¹⁰⁷ Có rất nhiều người ngày nay có sự hiểu biết đúng đắn, để biết rằng Lời này là Lời Đức Chúa Trời, và Nó là Lời Đức Chúa Trời, nhưng họ đứng và để cho sinh viên thần học nào đó suy diễn Nó, cách xa Đức Thánh Linh, ra khỏi những việc thuộc về Đức Chúa Trời. “Những lý luận, chúng ta ném những sự suy luận xuống.”

¹⁰⁸ Bây giờ, câu thứ 4.

Vì...

Tôi sẽ nói cho anh em biết tại sao Sa-tan nói. Tôi sẽ đọc câu 4, trước tiên, rồi câu thứ 5.

Và rắn bèn nói với người nữ rằng, Người sẽ chẳng chết—chết đâu:

Vì Đức Chúa Trời biết rằng hễ những ngày nào người ăn trái cây đó, thì mắt mình mở ra, và các người sẽ như các thần, biết điều thiện từ điều ác.

¹⁰⁹ Đấy, nó đưa nàng một lý do, “Người thích được bằng như Đức Chúa Trời không? Lấy...” Nói cách khác, “Người thật sự muốn đúng với Đức Chúa Trời chứ? Hãy nghe lời khuyên của ta. Hãy lắng nghe ta. Đức Chúa Trời không muốn nói Thế. Ngài hoàn toàn không.”

¹¹⁰ Khi các bạn nghe điều đó, hãy tránh xa điều đó. Đúng thế. Đó là tiếng huýt gió của con rắn. Nó có vẻ hợp lý. Nhưng đừng lý luận, chút nào. Chỉ tin điều đó, những gì Đức Chúa Trời phán. Bây giờ, khi...

Và khi người nữ thấy trái của cây đó bộ ăn ngon,...

¹¹¹ Thấy nó là gì không? Những sự suy luận của nó đưa đến cho nàng để biết rằng điều đó đúng, nó là thật.

...và lại nó thì đẹp mắt, và một cây được ưa thích...

¹¹² “Để làm cho người có đức tin”? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.]

...để làm cho người có sự hiểu biết, làm cho người mở trí khôn,...

113 Thấy đó là gì không? Sa-tan trao tặng tri thức, tri thức mà trái ngược với Lời, “nó làm cho con người khôn ngoan.”

...nàng bèn hái trái...và đã ăn, rồi cũng trao cho chồng nàng ở đó với nàng; và người đã ăn.

Và mắt của họ cả hai người đều mở ra, và họ biết rằng mình lỏa lồ; bèn lấy lá cây vả may lại với nhau, và đóng khố che thân.

114 Vậy thì, nó đã bắt đầu điều gì? Sự suy diễn. Thấy không? Đức tin không có lý luận. Các bạn đừng lý luận, chút nào hết. Các bạn tin. Khi các bạn được cầu nguyện cho, và tiếp nhận Lời Đức Chúa Trời cho sự chữa lành, đừng suy luận bằng cảm giác của mình. Đừng suy luận với điều gì khác. Không có lý luận với nó. Đức Chúa Trời đã phán vậy, và điều đó đã ổn rồi.

115 Ồ, thật tôi muốn ngừng lại ở đây vài phút, và yên nghĩ trên điều đó, và đưa ra một đề tài từ đó. Không thể làm điều đó, và giảng những điều này, khoảng bốn mươi hay năm mươi phút những phân đoạn tôi đã viết ra dưới đây. Nhưng sự lý luận...

116 Khi Chúa ban cho một khái tượng...Tôi sẽ chỉ nói với anh em, theo cách con trẻ bé mọn của tôi. Chúa ban cho một khái tượng về điều gì đó sẽ xảy ra, ồ, tôi không quan tâm điều gì chống lại nó.

117 Và nên nhớ, mọi sự mà có thể được trình ra, trái ngược, Sa-tan sẽ làm điều đó. Nó sẽ cố gắng lý giải, “Người không thể làm điều đó.”

118 Chẳng hạn, đó là điều tôi vừa trích dẫn cách đây đã lâu, về việc đi...Bây giờ, điều này hầu như ra khỏi đường mòn. Ngay trước khi mẹ tôi qua đời. Và Chúa biết tôi sẽ không thể giữ những sự sắp đặt với các anh em đồng lao ấy, về việc đi săn. Và đã ban một khái tượng, và sai tôi đi suốt đường đến tỉnh British Columbia.

119 Và khi chúng tôi đến đó, người hướng dẫn đã nói, “Tôi chưa bao giờ thấy gấu đầu bạc. Tôi đã sống ở đây suốt cả đời. Và ngoài ra, chúng ta sẽ cưỡi ngựa đi thẳng lên xứ đầy chiên cừu, trên những con ngựa. Không có gấu đầu bạc. Không có...Anh em sẽ

không kiếm được nó ở trên đó.” Thấy không? Thấy không? Cố gắng, đấy, cố đưa ra lý lẽ; để bỏ đi.

120 Sa-tan nói với tôi, “Điều đó sẽ được, người chỉ—người chỉ hiểu lầm khái tượng.”

121 “Nhưng tôi không hiểu lầm. Nó sẽ xảy ra. CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Và khi con tuân lệnh đến gần, và chúng tôi có được điều đó, mà đã ở trong khái tượng, như hết thầy các bạn biết.

122 Rồi người ấy nói, người hướng dẫn nói với tôi; một anh em rất tốt, Cơ-đốc nhân trẻ tuổi, được ở với anh ấy bấy giờ trong vài tuần. Anh ấy nói, “Anh Branham à, em trai tôi bị chứng động kinh. Và anh cỡi con ngựa đó lên vào ngày ấy, và bảo tôi làm điều nào đó, và ‘chứng động kinh của em trai tôi ngừng hẳn.’” Anh ấy nói, “Khi tôi làm chính xác những gì Đức Thánh Linh bảo anh nói với tôi,” nói, “cậu ấy không hề ở trong tình trạng đó nữa, từ ngày ấy.”

123 Anh ấy nói, “Bây giờ chúng ta ở đây, trên đỉnh núi này. Và cách ba dặm ngay dưới đây, thậm chí không có bụi cây nào cao hơn bốn tấc tây. Không có gì ngoài rêu tuần lộc, một vài bụi việt quất, và chúng chỉ cao có hai hay ba tấc tây.” Anh ấy nói, “Rêu tuần lộc và những bụi việt quất, thẳng đến hàng cây làm đường ranh giới, và những con ngựa của chúng tôi bị buộc vào đường cây làm ranh giới. Còn bây giờ, theo những gì anh đã nói với tôi trước khi chúng ta đến đây, rằng, nơi nào đó ở giữa đây và nơi mà chàng trai, mặc áo sơ mi ca-rô đó đang đứng, anh sẽ bắn được một con gấu xám đầu bạc gần ba mét.”

Tôi nói, “Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Hiểu không?

Điều gì vậy? Sa-tan cố làm cho tôi không tin điều đó.

124 Chúng tôi bắt đầu xuống núi. Chúng tôi càng đến gần hơn, anh ấy cứ nói, “Anh Branham à, chúng ta chỉ còn cách đó khoảng một dặm.”

Tôi nói, “Anh đang nghi ngờ hả, Bud?”

“Không chút nào.”

125 Chúng tôi đi được khoảng nửa dặm. Nói, “Chúng ta chỉ còn nửa dặm lúc này.”

126 Tôi nói, “Đúng thế.” Nói, “Cứ nghĩ đi, trong nửa dặm!” Đuổi đi những lý luận.

127 Anh ấy nói, “Nhìn kia. Chúng ta có thể thấy mọi sự ở ngay trước chúng ta. Không có gì ở ngoài đó cả.”

128 “Nhưng,” tôi nói, “Đức Chúa Trời Đấng ban cho tôi Lời có thể tạo ra một con ở đó. Đừng suy diễn. Cứ tin điều đó. Đừng để ý tới những lý do. Điều đó chẳng liên quan gì với nó. Cứ tin những gì Ngài đã phán. Chỉ thế thôi.”

129 Tôi đang đứng ở đó, ngược nhìn lên những ngọn đồi, khắp mọi nơi, chỉ màu vàng rêu tuần lộc; mặt trời đang lặn; những ngọn đồi, đẹp đẽ. Anh em có thể thấy bất cứ chấm nhỏ nào ở bất cứ đâu, trong ba dặm trên núi, ngay phía trên tôi. Và khi tôi quay lại nhìn, khoảng hai dặm phía trước tôi, hay một dặm rưỡi, hay hai dặm, một con gấu xám đầu bạc chín fút đứng đó. Nó đã có ở đó cách nào, tôi không biết. Nhưng nó đã ở đó. Hiểu không?

130 Đừng lý luận. Hãy tin. Cho dù hoàn cảnh như thế nào, đừng để ý đến hoàn cảnh. Hãy tin.

Vậy thì Đức Chúa Trời đã phán, “Ngày—ngày nào người ăn đến, ngày đó người chết.”

131 Sa-tan nói, “Hãy để ta nói cho người biết, đấy. Này, Đó, đó là...Ồ, vâng, chúng ta nói Đức Chúa Trời đúng. Chắc chắn. Đúng thế. Chúng ta tin Lời đó. Ồ,” Sa-tan nói, “Ta tin Điều đó, thật chắc chắn. Nhưng, hãy nghe, để cho ta nói với người, Ngài hoàn toàn không muốn nói Điều đó.”

Ngài thật sự muốn nói Điều đó. Ngài muốn nói đúng những gì Ngài đã phán.

132 Sa-tan nói, “Bây giờ, kia, ta nói cho người biết tại sao Ngài đã làm điều đó. Ngài thật ra...Người thấy đấy, người thì—người thì—người thì, chưa khôn ngoan. Người chưa có chút khôn ngoan nào. Hiểu không? Người chỉ giống như con chiên, được dẫn dắt. Người không ở trong con đường của riêng mình.” Đó là đường lối Đức Chúa Trời muốn anh em có. “Người chưa hề... Người chưa có, bằng Tiến sĩ Triết học. Người—người—người thật sự không có đủ học vấn. Thấy không? Nhưng ta có sự khôn ngoan. Ta sẽ chứng minh điều đó cho người. Này, hãy xem, người

không biết điều gì đúng và sai. Người biết có một việc như vậy, nhưng người không biết đó là điều gì. Hãy để ta chỉ cho người thấy nó được làm như thế nào.” Đó là tất cả điều hắn muốn nói với người đàn bà ấy. Đó là tất cả những gì hắn muốn làm. “Hãy để ta chỉ cho người thấy điều đó được làm như thế nào.”

Nàng nói, “Nhưng chúng tôi sẽ chết.”

¹³³ Hắn nói, “Chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ không làm điều đó đâu. Nhưng Ngài biết rằng người cũng sẽ khôn ngoan.” Hiểu không?

¹³⁴ Đưa sự khôn ngoan của nó ra chống lại Lời Đức Chúa Trời. Đó là sự khôn ngoan mà tôi đang nói về. Hiểu không? Sự khôn ngoan chống lại đức tin, chống nghịch đức tin. Đó là cuộc tranh chiến đầu tiên. Và Lời Đức Chúa Trời nắm giữ vững vàng và chân thật. Khi họ dục phần vào trái cấm đó, họ đã chết; và có, từ khi ấy. Hiểu không? Đó là chỗ mà, đã chứng minh ngay ở đó, vượt ra ngoài giới hạn một bóng dáng nghi ngờ nào.

¹³⁵ Bây giờ chúng ta sẽ giải quyết điều đó trong một lát. Bây giờ, tôi đọc Sáng thế ký 3:1,17, và bây giờ...hay đúng hơn là, câu 1 đến 7, và bây giờ, vậy thì, đó là nơi sự khôn ngoan có những lý lẽ. Bao nhiêu người tin điều đó lúc này? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thấy không? Anh em nói bây giờ...

¹³⁶ Các bác sĩ nói, “Ồ, tôi nói cho anh biết.” Xem nào, lấy ví dụ về người đàn bà tôi vừa đưa ra lời làm chứng. Bác sĩ nói, “Anh không thể làm gì được. Anh đã làm vô ích. Không còn hi vọng gì cho anh. Cứ tiếp tục đến viện tâm thần. Chăm sóc bà ta ở đó.”

¹³⁷ Bà ấy nói, “Trước khi tôi đi qua một trong những xà lim đó, tôi sẽ tự giết mình.”

¹³⁸ Và rồi điều gì xảy ra? Đức Chúa Trời xuất hiện. Và qua sự thông báo, ở đâu đó trên báo chí ở Kansas, từ Bloomington, Illinois, bà đã nghe. “Đức tin đến bởi việc người ta nghe.” Thấy không? Thế đấy, chồng bà cùng với bà. Họ là những người yêu nhau thật sự, yêu thương nhau.

¹³⁹ Hãy suy nghĩ. Bốn năm, và bốn ca mổ quan trọng; mười lăm, mười sáu viên thuốc an thần. Điều đó đủ để giết một con người. Hiểu không? Và tất cả những mũi tiêm đó, hai hay ba lần mỗi

tuần. Và tôi biết một trong những mũi tiêm đó là Lexron, và tôi quên còn một thứ khác là gì. Nó là thứ gì đấy dành cho tình trạng tâm thần. Bà ấy đã nhận những mũi thuốc này, và, ngoài ra thế, hai viên thuốc ngủ. Và thậm chí không thể ngủ, với thuốc đó. Khốn khổ, đau ốm suốt ngày, suốt đêm, trong năm và ngoài năm. Không thể làm điều gì được.

Nhưng, “Đức tin đến bởi việc nghe.” Thấy không?

140 Bây giờ, khi bà đến đó, Đức Chúa Trời để bà ở trên bục giảng, là người đầu tiên. Thấy không? Và trong điều gì... Tại sao, điều gì? Khi tôi bước đến gần bà ấy, và tôi nói, “Chị thế nào, thưa chị?” “Chị thế nào?” Bà ấy chưa bao giờ nghe gì về điều này. Bà ấy không biết gì về nó. Nhưng nói, “Bà là Bà A hay B gì đó. Bà đến từ Kansas.”

141 Lúc ấy, nhanh chóng, điều đó khiến bà suy—suy nghĩ. “Chờ một chút. Tôi vừa nghe ông ấy nói, rằng, ‘Đấng Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Và ở đây chúng ta đã chứng minh, trong Kinh Thánh, tối nay, rằng Đấng Christ đã hứa xuất hiện trong những ngày sau rốt, trong Hội thánh Ngài, và những việc mà họ đã làm ở Sô-dôm, và vân vân,’ như ông ấy đã giảng.” Mà là bài giảng khai mạc của tôi. “Vì, bây giờ, tôi thấy nó đang xảy ra ở đây, ngay tại đây.” Hiểu không? “Bây giờ, vâng.”

142 “Bây giờ, chị đã gặp nhiều bác sĩ. Chị đã trải qua bốn ca mổ.”

143 “Ông ấy có được thông tin ấy ở đâu? Điều đó đến từ đâu? Người đàn ông đầu hói, nhỏ bé kia không biết điều đó. Nó từ đâu đến?”

“Và trên đường chị đi đến đây, có việc *như vậy như vậy*.”

144 “Tuyệt!” Thấy không? “Vậy thì, đó là chính xác những gì ông ấy thật sự có được qua sự giảng dạy. Đó là Lời.”

145 Nhưng, các bạn biết, Sa-tan đã nói, “Ngươi biết đấy, ngươi chấp nhận điều đó, mục sư của ngươi...” Điều đó chẳng quan trọng gì. Hiểu không? Hãy bỏ đi những lý luận. Hiểu không? “Nhưng bác sĩ của ngươi nói ngươi phải đi đến viện tâm thần.” Hãy bỏ đi những lý luận.

146 “Tôi đang chờ đợi thấy những gì Đức Chúa Trời sẽ nói về điều đó.” Hiểu không? Rồi Đức Chúa Trời... Tôi không biết nói điều gì. Rồi Thánh Linh lấy nó lên và làm nổ tung ra.

147 Bà ấy đã tin điều đó. Bà không hề suy luận, “Năm này sang năm khác, sang năm khác, sự suy nhược thần kinh, mất trí, những ca mổ và mọi thứ, tất cả những điều này; ồ, thật vô lý, nghĩ tôi có thể được chữa lành ở đây, trong một giây.” Nhưng bà đã không nghĩ về những lý lẽ đó. Bà chỉ tin. Đức tin đã làm điều đó, và bà đã được chữa lành, lúc đó.

148 Các bạn muốn viết thư cho bà ấy, ồ, Billy có thể cho các bạn địa chỉ. Được rồi, nào. Vậy thì, đức-...

149 Sự khôn ngoan sẽ suy luận. Bây giờ... Nhưng đức tin không có suy luận. Nó chẳng là gì ngoài nắm giữ Lời. Nó nắm giữ lời hứa.

150 Bây giờ chúng ta hãy đọc một chút. Chúng ta hãy lật ra Rô-ma, chương thứ 4, và đọc chỉ một chút. Và cho đến khi chúng ta chắc lọc được thật sự cho thì giờ đó, chúng ta sẽ đọc những câu Kinh Thánh này, Rô-ma, chương thứ 4. Bởi vì, tôi thật sự thích đọc Lời. Nó thật tốt cho các bạn để—để đọc Nó. Rô-ma, chương thứ 4, và chúng ta bắt đầu với câu thứ 17. Hãy nghe.

151 Phao-lô, viết lời bình luận về cuộc đời của Áp-ra-ham, anh em biết, không có gì nói về việc Áp-ra-ham chạy xuống miền Ghê-ra, và không điều gì trong lời bình luận, anh em biết đấy. Nó chỉ là, “Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời,” Phao-lô, đại sứ đồ đó, viết lời bình về Áp-ra-ham.

152 Câu thứ 17, “Như có lời chép rằng...” Tôi thích điều đó: Phao-lô, ở lại với Lời.

(Như có lời chép rằng, Ta đã lập người làm cha nhiều dân tộc,)...

153 “Ta đã.” Áp-ra-ham đã bảy mươi lăm tuổi. Sống với vợ ông từ khi bà là một... cả hai còn trẻ. Đó là chị em cùng cha khác mẹ của ông. Không con cái; ông hiếm muộn còn bà thì vô sinh. Nhưng Đức Chúa Trời đã gặp ông và phán, “Ta đã,” thì quá khứ, trước khi sáng thế, dĩ nhiên, “đã lập người làm cha nhiều dân tộc.” Không phải nhiều con cái, nhưng nhiều dân tộc. Cứ suy gẫm về điều đó.

...trước Đấng mà người đã tin, Đức Chúa Trời, thậm chí Đức Chúa Trời, là Đấng ban sự sống cho kẻ chết, và gọi những sự không có như chúng đã có rồi.

154 Đùng lý luận, chút nào. Hãy lắng nghe.

...gọi những sự không có như chúng đã có rồi.

Người cây trồng...

155 Chao ôi! “Thậm chí không còn lẽ trông cậy.” Điều gì sẽ xảy ra nếu ông lý luận? “Thậm chí không còn lẽ trông cậy.”

Người cây trồng khi chẳng còn lẽ trông cậy, hầu cho người trở nên cha của nhiều dân tộc; theo lời đã phán cho người rằng, Dòng dõi người sẽ như thế ấy.

156 Cho dù điều gì khác nói gì đi nữa. “Đức Chúa Trời đã phán vậy, và thế là xong.” Ồ, nếu Ê-va cứ ở lại với điều đó! Thấy không? Nhưng nàng đã ngừng lại, để lý luận, kiếm sự khôn ngoan nào đó. Áp-ra-ham không cần sự khôn ngoan chút nào. Ông chỉ muốn có Lời. “Đức Chúa Trời đã phán vậy, và thế là xong.”

157 Anh em biết, tôi đã giảng về điều đó, nhiều lần. Đi và mua tất cả những miếng vải hình thoi và kim găm, và mọi thứ, chuẩn bị cho em bé, và Sa-ra đã làm những chiếc tất. Và năm này sang năm khác trôi qua. “Chúc tụng Đức Chúa Trời, chúng con sẽ có nó, dù thế nào đi nữa. Đúng thế.”

158 “Ồ, bà ấy,” bác sĩ hẳn nói, “ò, bà ấy không thể có nó. Ông không thể có được nó.”

“Và đừng nói với tôi. Chúng tôi sẽ có nó, dù thế nào đi nữa. Chính là thế.”

159 “Không còn lẽ trông cậy, tuy nhiên vẫn tin trong hi vọng.” Mọi hi vọng đã hết, tuy nhiên ông vẫn tin vào điều đó khi hi vọng đã chết, với ông. Hi vọng đã chết với mọi sự nghiên cứu có tính khoa học, mọi nguồn của sự khôn ngoan. Hi vọng đã hết, nhưng ông vẫn tin vào điều đó. Đó là gì? Đức tin ở bên trong nó; đức tin trong hi vọng khi hi vọng không còn ở đó. Ừm! Tôi muốn nán lại về điều đó một lát. Đức tin trong hi vọng khi không có hi vọng ở đó, tuy nhiên ông vẫn tin vào hi vọng. Thấy không? Vì, ông nói, “Ngài đã phán bảo tôi, ‘Dòng dõi người sẽ như thế ấy.’”

160 Bây giờ, câu 19. “Và chẳng hề kém trong ‘sự khôn ngoan, tri thức, có bằng cấp của người’”? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Không.

...chẳng hề kém trong đức tin, (ha, thế đấy), người thấy thân thể mình hao mòn...

161 Hi vọng tắt ngấm. Thân thể người tàn lụi. Hãy nghe, câu tiếp theo.

...vì người đã gần đầy một trăm tuổi, cũng không...thấy tử cung của Sa-ra như đã chết:

162 Hi vọng đã hết. Thân thể ông đã chết dần. Tử cung của Sa-ra đã chết. Ông đã làm gì? Câu tiếp theo, “Người chẳng lường lự.” Ô, chao ôi!

Người chẳng lường lự về lời hứa của Đức Chúa Trời qua sự không tin (sự khôn ngoan); nhưng càng mạnh mẽ trong đức tin, dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời;

163 Ôi, chao ôi! Điều gì?

Và tin chắc rằng, điều chi Ngài đã hứa, thì Ngài cũng có thể làm trọn được.

164 Ừm! Cho dù thế nào đi nữa, không có lý luận với điều đó, chút nào. Người cứ nhận lấy—lấy Lời và nắm giữ Nó. Bây giờ, nếu đây là Lời Đức Chúa Trời, anh chị em tin Nó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thế thì tại sao còn nghi ngờ bất cứ Lời nào của Nó, bất cứ lời hứa nào của Nó? [“A-men.”] Làm sao anh em có thể nói rằng Đây là một phần, và Đây thì không tốt; và Đây là điều đó, lấy ra điều gì anh em muốn? Không thể làm thế. Nó hoặc tốt hết thảy hoặc là Nó không tốt chút nào. Đúng. Vì thế, ngay khi anh em hiểu Nó là Lẽ thật, hãy nắm giữ Nó. Đừng buông Nó ra, cho dù hoàn cảnh thế nào đi nữa, người ta cố lý luận thế nào, “Tại sao, anh em không thể.” Đừng, đừng làm điều đó, chút nào. Hãy ở lại sống đúng với Nó. Đức Chúa Trời đã hứa điều đó.

165 Nếu bây giờ tôi đang tuyên bố quan điểm của mình vì Đấng Christ, và Ngài ban cho tôi Đức Thánh Linh, Thánh Linh Ngài làm chứng về Sự Sống Ngài ở trong tôi. Thế thì khi tôi sắp chết, Sa-tan cố, nói, “Này, người thấy đó, người không thuộc về một tổ

chức.” Hãy sống đúng với Lời. “Anh đã không làm *điều này*. Anh đã không làm *điều kia*.” Cho dù *điều gì* đi nữa, mà, Sa-tan không có lý luận về Nó. Nó là Lời Đức Chúa Trời. Hãy ở lại với Lời. Hiểu không? Nó ném đi mọi lý lẽ. Hiểu không? Anh em đừng có lý luận nào; chỉ nắm giữ Lời. Hiểu không?

¹⁶⁶ Vậy thì, đức tin đơn giản là tin cậy vào Lời Ngài. Hiểu không? Đó là điều Ngài muốn họ làm. Điều đó—điều đó, bây giờ, anh em có được hậu thuẫn lúc này. Điều đó chính xác với những gì Đức Chúa Trời muốn nhân loại thực hiện: tin cậy vào mọi Lời Ngài đã phán.

¹⁶⁷ Và Ê-va đã tin cậy toàn bộ Lời ấy. Ngoài chỉ một điều nhỏ bé bà đã chấp nhận, “Ồ, nếu tôi trở nên đầy đủ khôn ngoan, có lẽ—có lẽ nó đã xây ra cách ấy. Có lẽ điều đó được cho là cách *này*.” Thấy không? Rồi ngay tại đó là chỗ mà bà đã không nắm giữ. Đó là nơi bà bắt đầu lún sâu, ngay tại đó. Đó là nơi cả nhân loại đi xuống mồ, từ ngay chỗ đó, bởi vì bà đã nghi ngờ một Lời.

¹⁶⁸ Một số người nói, “Ồ, tôi tin *Đây* là thật. Tôi tin *Đó* là thật. Tôi tin Đức Chúa Trời có thể cứu rỗi, nhưng tôi không tin Ngài chữa lành. Tôi tin Đức Thánh Linh, chắc chắn, đã giáng lâm vào Ngày lễ Ngũ tuần, nhưng không có chỗ nào ở đâu có điều gì mà nói Đức Thánh Linh giáng lâm, sau lễ Ngũ tuần.”

¹⁶⁹ Ồ, thưa anh em! Đó là cách họ nói điều ấy; tự xưng họ những hội thánh của Đấng Christ. Thấy không? “Có hình thức tin kính, nhưng bên trong chối bỏ Lời ấy.” Ừ! Ừm-m! Đúng thế. Thấy không?

¹⁷⁰ Anh em phải tin. Đừng lý luận. Hãy tin. Đừng cố gắng có sự khôn ngoan. Chỉ tin Lời.

¹⁷¹ Sự khôn ngoan cố lý luận và đưa ra phương cách tốt nhất. Vậy thì, điều đó chính xác những gì Sa-tan đã bảo Ê-va. “Này, người sẽ chẳng chết đâu. Chắc chắn người sẽ không chết, bởi vì Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời nhân từ.”

¹⁷² Ngài là một Đức Chúa Trời nhân từ. Và cách duy nhất tôi có thể tin Ngài, là một Đức Chúa Trời nhân từ, rằng Ngài sẽ làm đúng Lời Ngài.

173 Làm thế nào anh em có thể trông mong tôi thành thật khi tôi không thành thật? Nếu tôi nói với các bạn một điều, mà đi làm điều gì khác, thì lời tôi khá lung lay. Thấy không?

174 Mặc dầu, những gì làm cho Ngài là một Đức Chúa Trời nhân từ, là bởi vì Ngài đã phán Lời, và chúng ta sống bằng Lời ấy. “Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời Đức Chúa Trời, phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Thế thì, Đức Chúa Trời phải ở lại với Lời đó. Đó là điều làm cho Ngài là một Đức Chúa Trời tốt lành.

175 Vậy thì, nếu Ngài phán, “Ồ, Ta sẽ để chúng xoay sở với điều này. Ta, Ta sẽ để chúng làm điều này.Ồ, điều đó được lắm. Ô, Ta, Ta sẽ—Ta sẽ dời qua đây,” ồ, Ngài là một người thiếu quyết đoán, thấy đó; Ngài không phải là Đức Chúa Trời; Ngài là—Ngài chỉ là một con người bình thường. Thấy không? Nhưng, để là một Đức Chúa Trời nhân từ, Ngài phải ở lại với Lời Ngài. Điều đó đặt mọi người con...Nếu Ngài sẽ cho phép người này phạm tội tà dâm, người khác này uống một chút rượu, và—và người này người kia có thể nói dối một chút, người khác này có thể ăn cắp một ít, và người khác này có thể làm—làm điều này; thế thì tôi thật sự có thể bắt người khác phục tùng, để đến không?

176 Ngài đã có một đường lối, và hết thấy đều đi trong đó là đang đi vào cửa ấy. “Cửa thì hẹp, và đường thì chật. Không kẻ ô uế nào sẽ vào đó.” Lật qua trong sách Khải huyền, nói, “Tất cả những thuật sĩ, những kẻ tà dâm, và những loài chó, và đại loại như vậy.” “Phước cho những kẻ làm theo hết thấy những mạng lệnh của Ngài, người đó có quyền đến với Cây Sự Sống.” Đúng thế. Đó là một cách, đó là cách của Đức Chúa Trời.

177 Chúng ta đừng lý giải nó ra, không có con đường nào khác.Ồ, giáo hội Rô-ma nói, “Chúng tôi là Hội thánh. Kinh Thánh đó—đó thậm chí không xứng đáng...Ồ, ồ, Nó, các ông không thể...” Giám mục Sheen nói, “Cố sống với Nó, là giống như bước đi qua những dòng nước đầy bùn lầy.” Thấy không? Thấy không? Làm sao quý vị định làm điều đó? Thấy không? Thế thì, nếu ông ấy đúng, thì Kinh Thánh sai. Kinh Thánh đúng; thì ông ấy sai. Bây giờ anh sẽ nói gì? Nếu Lời Đức Chúa Trời đúng, ấy là Giám mục Sheen hay—hay là Kinh Thánh. Không chỉ Giám mục Sheen, nhưng Mục sư

khả kính *A hay B* nào đó, và Tiến sĩ *A hay B* nào đó, và ông *A hay B* nào đó. Tôi không muốn gọi ra tên nào đó, trừ phi người đó nói điều ấy trên đài phát thanh. Vậy, người đó đã nói ra trên đài phát thanh, vì thế tôi nghĩ có thể gọi tên người đó. Tiến sĩ *A hay B* nào đó và ông *A hay B* nào đó, đã nói *như vậy như vậy* và *như vậy như vậy*. Bây giờ quý vị sẽ tin ai, Đức Chúa Trời hay họ?

¹⁷⁸ “Thôi được,” nói, “Điều đó thật ra không có nghĩa cứ cách *Này*.” Nó có nghĩa đúng như cách Nó đã được chép.

¹⁷⁹ Ô, đó là lời nói dối đầu tiên của ma quỷ. Hẳn nói với Ê-va, “Thật ra Nó không có nghĩa *đó*. Chắc chắn Đức Chúa Trời quá nhân từ đến nỗi không làm thế. Các người sẽ không chết.” Nhưng họ đã chết. Và họ sẽ chết, mọi lúc. Phải đối đầu với Lời!

¹⁸⁰ Sự khôn ngoan cố dùng một—một cách tốt hơn, phương cách hiện đại, phương cách phổ thông, sự... một phương cách dễ dàng hơn, tự tìm đồng dài.

¹⁸¹ Ngay bây giờ, anh em lấy ví dụ một người ở đây, có lẽ Đức Chúa Trời bắt đầu giải quyết với người đó. Bây giờ, người đó nghĩ mình phải đến gần. Người đó phải làm cho vợ mình trở nên thích hợp với đường lối. Người đó phải bỏ những sòng bài. Người đó phải bỏ nháy dăm. Vợ người đó phải để tóc dài. Cô ấy phải bỏ trang điểm. Người đó phải bỏ hút thuốc, uống rượu. Người đó phải ra khỏi những xã hội lớn đó mà mình đã ở trong. Phải đến chỗ tự hạ mình ở bàn thờ. Người đó phải chịu đựng và bị gọi là kẻ cuồng tín, thánh quá máu, Bê-ên-xê-bun, có thể bị gọi là bất cứ cái gì. “Tôi sẽ ngoan đạo, nhưng tôi sẽ đi xuống *đây*, gia nhập giáo hội này dưới *đây*. Các anh quá hẹp hòi.” Thế đấy. Thấy không? Có một lý do, lý do.

¹⁸² Bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu một quan điểm lớn, về điều đó, trong vài phút. Hiểu không? Thế thì, làm sao quý vị có thể biết điều gì sai trái? Đúng không?

¹⁸³ Bây giờ, cố làm cho Lời nói điều gì đó, tri thức làm thế. Tri thức, sự khôn ngoan, cố gắng để—để lý luận. Sự khôn ngoan tìm con đường tốt hơn. Không có con đường nào khác ngoài đường lối của Đức Chúa Trời. Sự khôn ngoan cố đưa ra, nói rằng, “Ồ, thôi được, vậy thì, anh em biết đấy, chúng ta không thể làm điều

đó trong lúc này.” Chúng ta phải làm điều đó, dù thế nào đi nữa. Hiểu không? Cố tìm một cách dễ dàng hơn. Cố gắng làm cho Kinh Thánh nói những điều mà Nó không nói.

Bây giờ anh em nói, “Ồ, Anh Branham, bây giờ anh là...”

¹⁸⁴ Chờ một chút. Chúng ta sẽ đi trở lại với dòng dõi lần nữa. Ma quỷ đã cố làm gì với sự khôn ngoan? Làm cho Lời Đức Chúa Trời nói điều gì đó mà Nó không nói. Đúng thế. Hấn cố làm cho Lời Đức Chúa Trời nói điều gì đó mà Lời không nói. Vì thế đó là cách nó xảy ra ngày nay, khi họ cố làm cho Lời Đức Chúa Trời nói điều gì đó mà Lời không nói.

¹⁸⁵ Ồ, họ nói, “Thôi được, tôi nói cho anh biết, Anh Branham à, anh đã không có sự thông giải đúng đắn.”

¹⁸⁶ Kinh Thánh đã dạy, rằng, “Chẳng có lời tiên tri nào lấy ý riêng mà giải nghĩa được.” Tại sao? Tại sao không có sự giải nghĩa có tính cách cá nhân? Tại sao? “Lời Chúa đã đến với các đấng tiên tri.” Nó được đấng tiên tri thông giải. Không thể là một sự giải nghĩa, riêng. Các nhà tiên tri đã thông giải Nó cho quý vị rồi. Thế đấy, được viết ra ngay Ở đó. Nó được cho là cách đó.

¹⁸⁷ Đức Chúa Trời phải có điều căn bản nào đó để tất cả mọi người đều phải bị đoán xét bởi đó.

¹⁸⁸ Nếu nó được đoán xét bởi giáo hội, giáo hội nào là đúng? Khoảng chín trăm giáo hội, chín trăm tổ chức khác nhau. [Anh Branham ho—Bt.] Xin lỗi. Giáo hội nào trong số họ là đúng? Làm thế nào quý vị biết mình đang hoạt động ở trong đó? Điều gì xảy ra nếu quý vị là tín đồ Giám Lý, và Báp-tít thì đúng? Điều gì xảy ra nếu quý vị là người Ngũ Tuần, Trưởng Lão thì đúng? Điều gì xảy ra nếu quý vị là người Công giáo, và những người Lutheran thì đúng? Điều gì xảy ra nếu quý vị là người Lutheran, và Công giáo thì đúng? Thấy không?

¹⁸⁹ Phải có nền tảng nào đó ở đâu đấy. Vậy nên nếu Lời...

¹⁹⁰ “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.” Thấy không? Lời đã ở trong Đức Chúa Trời. Đó là Đức Chúa Trời. Nó là những tư tưởng của Ngài mà đã ở cùng Ngài, luôn luôn Ở đó. Những ý tưởng của Đức Chúa Trời cũng Đợi đợi như Đức Chúa Trời. A-men. Đó không phải là sữa không kem,

thưa anh em. Thấy không? Nó đến đây này. “Những tư tưởng của Đức Chúa Trời là Lời Ngài, ban đầu,” đó là, “trong cõi Đòi đòi,” vậy thì, khi “ban đầu” đã khởi đầu trước tiên, thời gian. “Ban đầu có Lời, những ý tưởng của Đức Chúa Trời, và Lời đã ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.” Thấy không? Những ý tưởng của Ngài là Ngài thể nào.

¹⁹¹ Anh em cũng thế. Ý tưởng anh em thế nào thì anh em thể ấy. Cho dù anh em cố gắng sống, bằng điều gì khác, các ý tưởng của anh em là con người anh em. Bạn có thể sống, hành động giống như một người tử tế, nhưng trong lòng bạn là kẻ phạm tội tà dâm và bất kỳ là cái gì. Đó là con người bạn, ý tưởng bạn.

¹⁹² Và những ý tưởng của Đức Chúa Trời là Lời Ngài mà đã ở cùng Ngài và trong Ngài, và Nó là Đức Chúa Trời. “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đó đã trở nên xác thịt.” Ý tưởng Đức Chúa Trời được biểu lộ trong một thân thể con người, “Đã trở nên xác thịt, và ở giữa chúng ta.” Thế đấy.

¹⁹³ Vậy thì, nếu anh chị em có Sự sống Đòi đòi ngày hôm nay, anh chị em ở trong Đức Chúa Trời. Bởi Hữu thể của Đức Chúa Trời đang ở trong anh chị em, anh chị em là ý tưởng biểu lộ của Đức Chúa Trời. Ái chà! Thế thì, đừng lắng nghe lý luận nào, kéo e mảo triều thiên của anh chị em bị cất khỏi, mà ban cho người khác. Đừng nhận lý luận, nào hết. Cứ tin những gì Đức Chúa Trời đã phán là Lẽ thật, và ở lại sống với Nó.

¹⁹⁴ Những lý lẽ, qua sự khôn ngoan, cố gắng làm cho Lời nói ra điều gì đó mà Nó không nói.

Vậy thì anh em nói, “Điều đó đúng không, Anh Branham?”

¹⁹⁵ Thôi được, chúng ta hãy đi trở lại với Sáng thế ký và tìm thấy. Chúng ta hãy giở đến Sáng thế ký, chương 3 của Sáng thế ký, và chúng ta sẽ đọc câu—câu—câu thứ 4, xem thử sự—sự khôn ngoan cố làm cho Lời nói điều gì đó mà Lời không nói chẳng. Chương 3 của Sáng thế ký, câu thứ 4.

Và rآن bèn nói với người nữ rằng, Người sẽ chẳng chết đâu.

196 Thấy nó đưa ra điều gì không? Điều gì vậy? Cố làm cho Lời nói điều gì đó mà Lời không nói. Thấy không?

Đức Chúa Trời đã phán, “Người sẽ chết.”

197 Sự khôn ngoan, khi Sa-tan đưa cho nàng, nói, “Người chắc sẽ chẳng chết đâu.” Thấy không? Nó cố làm cho Lời nói điều gì đó, mà, “Nó không phải vậy.”

198 Đó là những gì sự khôn ngoan có ngày nay. Ô, anh em ơi, làm sao chúng ta có thể lần lữa về điều đó! Những thần học viện, những trường thần học, đó chính là cái tổ của chúng. Đó là gốc rễ của chúng, đang cố gắng làm cho Lời Đức Chúa Trời nói điều gì đó mà Nó không nói.

199 Tôi thách bất cứ ai chỉ cho tôi thấy bài Tín điều các Sứ đồ trong Kinh Thánh. Tôi thách bất cứ ai chỉ cho tôi thấy “sự thông công của các vị thánh” trong Kinh Thánh. Cả Tin Lành, Công giáo đều tin điều đó. Tôi thách các bạn chỉ cho tôi thấy điều nào trong những điều đó, trong Kinh Thánh. Thấy không? Đó là gốc rễ của sự khôn ngoan cố suy ra.

200 “Vả, những khí giới của chúng tôi dùng để tranh chiến thì không phải thuộc về xác thịt đâu, bèn là bởi quyền năng, đuổi đi mọi lý lẽ, có sức mạnh để đập đổ các đồn lũy của Sa-tan.” Con người đẹp đẽ, đầy hương hoa, vĩ đại hết sức đó! Không phải một người trẻ tuổi khéo nói dối; không, không, điều đó ở bên trong. Nhưng, bên ngoài, thì tội lỗi đẹp đẽ gấp đôi. Anh em biết, tội lỗi thì đẹp đẽ.

201 Bao nhiêu người đàn ông ở đây, và đàn bà, đã quá năm mươi tuổi? Hãy đưa tay lên. Tôi không...Tôi không nên hỏi phụ nữ. Nhưng tôi...Hết thầy chúng ta đều chấp nhận sự thật. Tôi muốn hỏi anh chị em một câu. Anh chị em thấy rằng ngày hôm nay phụ nữ, gần như, đẹp gấp đôi hơn trước đây, trên, mức bình thường khắp thế giới không? Nếu đúng thế, hãy đưa tay lên. Chắc chắn rồi. Họ đẹp gấp đôi hơn trước đây.

202 Lấy một vài hình ảnh quen thuộc làm ví dụ. Hãy nhìn xem bà nội; những chiếc váy dài của bà; bím tóc dài sau lưng. Bà không có gì quá hấp dẫn để nhìn.

203 Nhìn xem một người hiện đại ngày nay. Một áo đầm ngắn dính sát da, mà, mọi hình thể, nàng không thể di chuyển mà không phạm tội. Đi dạo, đi lên xuống đường phố, với tất cả đồ trang điểm và mỹ phẩm hãng Max Factor có thể đặt trên nàng, gần như thế. Sửa soạn tóc giống như cô bé nào đó. Mặc váy ngắn thật, gần như, trên đầu gối nàng, như không có mặc gì hết vậy. Nhưng, các bạn nhìn cô ta, cô ta xinh đẹp. Sa-tan biết làm điều đó như thế nào. Nó là tác giả của vẻ đẹp, kiểu vẻ đẹp đó mà kết quả ở trong tội lỗi.

204 Trái đất, tự nó, là một nắm mồi. Đức Chúa Trời đã đặt dòng dõi của Ngài ở đâu? Những hạt giống được đặt ở đâu? Trong tử cung. Đức Chúa Trời đặt hạt giống. Và con người làm gì? Giống như ma quỷ, ở trong tử cung, nó sẽ làm cho đứa trẻ bị biến dạng nếu có thể được. Đó là những gì ma quỷ đã làm trên trái đất, sự lai giống, làm cho những tạo vật, không giống như vậy. Tôi thà bỏ mặc điều đó thì hơn; tôi sẽ không đến với phần còn lại của điều này ở đây, mà tôi đã viết ra. Anh em biết tôi muốn nói điều gì. Đó là lý do có tạo vật bị biến dạng gần như bị ném đi. Đức Chúa Trời đã làm xong với nó. Thế gian hết thấy đều ở ngoài trật tự. Mọi thứ đều sai. Các dòng suối bị ô nhiễm. Không khí bị ô nhiễm. Ô ối! Hôi thối!

205 Cách đây không lâu, một thổ dân da đỏ Anh-điêng lớn tuổi, nói, “Này người da trắng, tôi không muốn sống nữa. Tôi đã bỏ chuyện đánh nhau.” Nói, “Con cái của tôi đâu? Chúng có đói đến chết không? Vợ tôi đâu?” Nói, “Trước khi các ông đến đây với những người phụ nữ và rượu của các ông, và tội lỗi, thì chúng tôi sống trong thanh bình. Đó là xứ sở của chúng tôi. Đức Chúa Trời ban cho chúng tôi, nhưng các ông đang lấy nó khỏi chúng tôi. Rồi đây, các ông sẽ trả giá cho điều đó.”

206 Hãy nhìn xem nó, ngày nay. Những sa mạc và những ngọn núi đẹp đẽ, to lớn rải đầy mùi hôi thối, tội lỗi, những vỏ chai rượu, lon bia. Mọi nơi đều đầy những quán rượu và những thứ vớ vẩn. Reno, Nevada, sa mạc lớn nơi xa kia, chẳng là gì ngoài một gái điếm. Những thành phố lớn thì, ngay cả không khí và khí quyển đều bị làm ô nhiễm. Nơi mà đã từng là những ngọn núi đẹp đẽ mọc lên, bây giờ nó bị cắt ra với mọi thứ khác. Nơi

mà cây cối lớn lên, chúng đã bị hạ xuống. Nơi mà những sa mạc, những dòng suối chảy tự do, nó bị làm ô uest. Cả thế giới sắp sửa bị—bị ném đi. Trái đất sắp sanh ra đứa con của nó từ hạt giống đó. Bị ma quỷ làm hư hỏng, phá đổ, và làm nó rối loạn, chắc chắn vậy, nó là—nó là sự sáng tạo bị làm cho hư hoại. Đức Chúa Trời sẽ quăng nó đi và bắt đầu trở lại. Đúng thế.

207 Nó đến từ đâu? Một người tin một từ nhỏ...không tin một cụm từ nhỏ của Lời Đức Chúa Trời.

208 Cả trái đất đang rên rỉ. Kinh Thánh nói, rằng, “Ngay chính thiên nhiên cũng đang rên rỉ chờ ngày giải cứu, chờ đợi sự biểu lộ của các con trai của Đức Chúa Trời.” Cây cối đang nỗ lực, vô ích. Các bông hoa đang cố gắng hết sức rứt rễ theo cách cho... Nhưng, chúng đang rên rỉ và kêu khóc, và biết có điều gì đó bị sai trật. Bị làm hư hoại! Tử cung không thể sanh ra sự hoàn hảo đó, bởi vì nó đã bị làm cho hư hoại. Mặt đất hôi thối. Nó bị tắm bằng máu vô tội. Nó phải...Nó giống như một...

209 Tôi có thể nói điều gì đó, có thể quá thẳng thừng. Nó thì—nó thì—nó thì hôi thối. Đức Chúa Trời phán, “Nó hôi thối,” trước mặt Ngài, rất ô uest. Đi vào phòng vệ sinh, những chỗ đi tiểu, và thật hôi thối, bị ô nhiễm. Điều đó cũng chính xác với những gì thế gian người thấy, như Đức Chúa Trời đang người thấy nó. Ô uest, toàn bộ đều ô uest.

210 Đức Chúa Trời sẽ làm nổ tung nó ra từng mảnh. “Ta sẽ tạo dựng trời mới đất mới,” Ngài đã phán. Vâng, thưa quý vị.

211 Nó là gì? Tử cung nó đã không sanh ra Ngàn năm bình an. Nó đã sanh ra một thứ hư hỏng. Tại sao? Cố gắng để có sự khôn ngoan.

212 Không việc gì chống lại Florida. Tôi không muốn nói điều này dành cho các bạn người dân Florida. Nhưng khi tôi đi ngang qua và đến Florida lần đầu tiên, và trở về với ranh giới Georgia ở đó, tôi đã đứng ngay tại đó và tôi nói, “Như một công dân nước Mỹ, tôi góp phần của mình đưa nó trở về lại với Seminoles nơi mà nó thuộc về.” Tại sao, họ nên quan tâm đến sân bãi của mình hơn là để tôi làm theo ý mình, mọi thứ bờ rìa. Những cây cọ nhận ánh sáng bao phủ trên nó. Những chiếc du thuyền sang trọng to lớn

và các thứ, đang cố gắng đem lại Ngàn năm bình an không có sự ảm nẫm. Đối với tôi, đó là một mơ vô nghĩa.

213 Gấp triệu lần hơn, tôi thà leo lên ở British Columbia, tới đỉnh đồi, và nhìn khắp các ngọn núi mà Đức Chúa Trời đã tạo dựng, và bàn tay con người không hề chạm đến nó được. Chắc chắn vậy.

214 Đi vào những thành phố này, những ngôi nhà to lớn, mà, điều đó không, hấp dẫn tôi. Tôi ghét thứ đó. Hiểu không?

215 Nhưng tôi biết rằng một ngày, một ngày nào đó, nó sẽ được thay đổi. Nó sẽ vứt bỏ đứa con bệnh hoạn của mình. Trái đất, rồi một ngày, nó sẽ được thay đổi. Đúng thế.

216 Đức tin tin rằng có lời được chép, và nói, “Lời không có sai sót nào.”

217 Các bạn đã bao giờ nghe quý vị mục sư truyền đạo nói, “Ồ, tôi nói cho anh em biết, bản—Bản dịch King James, hay Bản dịch Hiệu Đỉnh này, hay đây này, nó chỉ là—nó chỉ khác một chút. Thật ra, nó thật sự không có ý Đó”? Các bạn đã nghe điều đó chưa? [Hội chúng nói, “Có.”—Bt.]Ồ, chao ôi! Thế gian bị ô nhiễm với điều đó. Hiểu không? Nhưng đức tin không tin điều đó.

218 Đức tin tin, một Đức Chúa Trời mà có thể làm nên tôi, có thể giữ Sách đó trong một trình tự để tôi sống bởi đó. Nếu Đức Chúa Trời Đáng đã tạo nên tôi sẽ phán xét tôi, không thể giữ Sách Ngài theo trật tự, thì Ngài là một Đức Chúa Trời rất đáng thương. Thế đấy. Tôi tin mọi Lời của Nó là Lẽ thật. Vâng, thưa quý vị. Điều này làm gì, để tin điều đó? Nó ban cho đức tin một nơi yên nghỉ hoàn toàn trong Nó. Thấy không? Các bạn không thể không tin, rằng Lời đó đã bị xáo trộn, trong cách nào đó. Các bạn phải tin Nó đúng như đường lối của Nó.

219 Nếu các bạn cố sử dụng sự khôn ngoan, để nói, “Này nhìn đây. Thật chẳng hợp lý để Đức Chúa Trời phán nó sẽ làm một việc như thế này.” Nhưng Đức Chúa Trời thật sự làm điều đó. Hiểu không? Đúng thế. Bây giờ, nếu các bạn nói, “Ồ, bây giờ, nếu như Đức Chúa Trời đã làm *điều này*, nếu như Ngài cất mạng sống một người bởi vì người đó không phải là một người Lê-vi, mà đặt tay người đó lên Hòm giao ước khi Nó gần rơi.” Cho dù người đó thế nào đi nữa, Ngài lấy mạng sống người đó đi vì điều ấy.

220 Đức Chúa Trời đã phán, “Chỉ một mình, người Lê-vi, sẽ chạm đến hòm Đó.” Ngài đã lấy nó. Đó là điều phải khiến Đa-vít khuấy động, các bạn biết đấy. Thấy không? Một người Lê-vi, không ai ngoài ra một người Lê-vi được cho là có thể chạm đến Hòm giao ước đó. Và ở đây Hòm giao ước, đang trở về ngay với một sự phục hưng, và một người ở ngoài điều đó đã cố gắng nắm giữ Lờì.

221 Điều đó tỏ cho thấy rằng chỉ có người được xúc dầu của Đức Chúa Trời là chạm đến Lờì ấy. Những tín điều và những giáo phái này không việc gì can thiệp vào Nó. Chỉ Đức Thánh Linh là có quyền với Lờì ấy, và bất cứ ai chạm đến Nó đều phải chết. Hay là, không tin bất cứ lời nào của Nó, hay dạy điều đó, “Phần người đó, cũng sẽ bị lấy, ra khỏi Sách Sự Sống.” Đừng đụng tay trên Nó. Đừng can thiệp vào Nó. Hãy lắng nghe. Tin đúng như những gì Nó nói. Đừng nhận lấy lời bất cứ người nào khác. Hãy nhận những gì Lờì nói. Ở lại sống đúng với Lờì ấy. Làm bất cứ điều gì khác với Lờì chính là sự chết. Bây giờ, bởi vì nó...

222 Đức tin làm điều gì? Nó tin Nó đúng như thẩm quyền Nó có. Đó là cách Đức Chúa Trời duy trì Nó qua các thời đại, và Nó đây này. Nó là Lờì Đức Chúa Trời, dành cho tôi. Đức Chúa Trời tôn cao điều đó. Nó đem lại đức tin trọn vẹn trong sự trung thực của Nó.

223 Làm sao bạn có thể cưới một người nữ nếu cô gái trẻ đó đã—đã—đã hành động theo quán tính và làm mọi thứ, và sống với phường đi điếm cùng mọi thứ khác? Và—và, tuy nhiên, bạn đi và lấy cô ta trong nhà đi điếm. Đi ra, và cô ta là... Cô ta nói, “Ồ, tôi sẽ—tôi sẽ cố gắng làm một—một cô gái tốt hơn.” Các bạn không thể tin được người đàn bà đó. Thấy không? Các bạn không thể làm điều đó. Làm sao một phụ nữ có thể tin vào một người đàn ông mà cũng làm giống như vậy? Các bạn hoàn toàn không thể xây dựng đức tin của mình ở đó. Không điều gì có thể gây dựng trên đó. Thấy không? Các bạn không thể làm điều đó.

224 Làm sao các bạn có thể đi ra khỏi nơi này và nói, “Đây là một chiếc thuyền mà nó có nhiều lỗ bên trong, và tôi sẽ đặt một số bao cỏ trong đó. Có lẽ, nó có thể sẽ—nó sẽ ngăn chặn được thủy triều, để băng qua sông”? Và tôi sẽ không muốn cố gắng đảm nhận điều đó, khi mà có một sự đặt để được xây dựng ngay tại đây. Chắc chắn.

225 Tại sao chúng ta nhận một số thần học do con người tạo ra với những lỗ hổng trong đó? Điều đó chứng minh rằng nó sai trật. Thấy không? Vì, *tại đây* đang đặt để ở đây, đó thật sự là Lời Đức Chúa Trời, Đấng đã ngăn chặn thủy triều, qua mọi cơn bão tố và cuồng phong nặng nề. Nó nắm giữ thật đúng như có thể có được. Nó sẽ luôn luôn như vậy. Được rồi.

226 “Trời đất sẽ qua đi,” Chúa Jêsus phán, “nhưng Lời Ta sẽ chẳng qua đi bao giờ.” Tại sao? Chúng là Đời đời. Chúng đã có từ lúc ban đầu. Ngài chỉ đến đây để biểu lộ Lời Đức Chúa Trời. Ngài là sự biểu lộ của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đang biểu lộ chính Ngài qua Con Ngài.

227 Tất cả các điều này đã bắt đầu trong Sáng thế ký, chương hạt giống, và đã từng xảy ra kể từ đó. Kể từ khi, đã xuất hiện, nó đã diễn ra giống như vậy, một trận chiến giữa sự khôn ngoan và đức tin, luôn luôn chống lại nhau. Vì vậy, sự khôn ngoan thì thuộc về ma quỷ và dành cho con cái của nó.

228 Các bạn có bao giờ để ý không? Hết thầy các bạn đã thấy con chiên. Tất cả các bạn đã thấy những con dê. Nhưng, các bạn biết đấy, tiếng kêu của chúng cả hai đều rất giống nhau, chỉ có người chăn chiên thật mới có thể nói cho biết sự khác nhau. Các bạn để một con dê già ở ngoài đó, để nó kêu be be, be be. Rồi các bạn đi qua đây và đặt một con chiên ở đó, và để nó kêu be be. Hãy lắng nghe nó. Tiếng của chúng thật giống nhau. Nhưng người chăn chiên thật có thể nắm bắt được tiếng đó.

229 Chúa Jêsus phán, “Chiên Ta biết Tiếng Ta.” Thấy không? Họ có thể nói cho biết đó là dê hay không. Ô, Ngài là Chiên, chính Ngài. Ừ-m. Ngài không...“Chiên Ta biết Tiếng Ta. Chúng sẽ chẳng theo người lạ.” Tiếng Ngài là gì? Đây này, Lời. Hiểu không? “Chiên Ta biết Tiếng Ta.” Hiểu không?

230 Chúng sẽ không để cho người nào nói, “Ồ, này, đây này. Tôi cũng đang nói, Tiếng Đức Chúa Trời. Điều này nói ở đó thế này.” Nhưng đó là, đấy, Sa-tan. Chúng ta sẽ đi đến với điều đó trong chốc lát, các bạn hãy bình tĩnh. Hiểu không?

231 Bây giờ, bây giờ các bạn thấy rằng, thế thì, hạt giống Lời không thể mọc lên trong bầu không khí, của sự tri thức. Đúng thế

không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thấy không? Ngay khi sự tri thức xen vào với đức tin, nó chết ngay tại đó.

²³² Ê-va đến và nói, “Chúa Đức Chúa Trời đã phán: ‘Ngày mà chúng tôi ăn, ngày ấy chúng tôi chết.’” Lúc ấy nàng đã ngừng lại để thấy điều nó muốn nói.

²³³ Hấn nói, “Nhưng, nghe này, em yêu quý, người em bé nhỏ đáng yêu ơi. Thấy không? Chắc chắn Đức Chúa Trời làm nên em vì một mục đích. Em biết điều đó đúng. Thấy đó, em là người đàn bà, em được tạo nên vì mục đích này. Đó là vấn đề. Em không biết điều đó lúc này, nhưng em được dựng nên vì mục đích này. Ồ, em là người bé nhỏ đáng yêu, em yêu dấu. Ừ-m. Hãy nhìn bàn tay nhỏ bé xinh xắn kia. Thấy không? Ồ, chắc chắn em sẽ không chết. Một cách chắc chắn.”

“Nhưng Ngài đã phán, nếu chúng tôi—nếu chúng tôi ăn, chúng tôi sẽ ‘chết.’”

²³⁴ Hấn nói, “Nhưng, ồ, em nghĩ rằng một Đức Chúa Trời, Cha nhân từ, yêu thương, sẽ làm một việc như thế chẳng?” Nàng đã làm gì? Nàng đã lắng nghe lý lẽ, nhận sự khôn ngoan của hấn. Nói, “Nó là một cây, vui sướng. Người ta có thể được thỏa mãn về nó.” Và nàng đã sa ngã vì nó. Điều đó chính xác. Và khi nàng làm thế, điều gì đã xảy ra? Giống như nó sẽ xảy ra với bất cứ người đàn bà nào. Ngay khi các bạn sa ngã vì điều đó, nó đạt được mục đích ngay tại đây. Đúng thế.

²³⁵ Bây giờ, anh em thấy, dòng dõi mà nàng đang nắm giữ, và cuối cùng trở nên một người mẹ, bởi ý chỉ của Đức Chúa Trời, qua một Lời được phán ra. Rốt cuộc nàng sẽ trở nên một người mẹ. Nhưng, nàng không thể chờ đợi, đã rơi vào điều đó.

²³⁶ Bây giờ, thấy đó, thế rồi, ngay khi nàng làm điều đó, tiếp nhận sự khôn ngoan bằng Lời, và sự khôn ngoan trái ngược với Lời... Các bạn hiểu, hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thấy không? Nếu sự khôn ngoan ở với Lời, và chứng minh ở cùng Lời, và Lời tự Nó sanh ra điều giống như vậy, thế thì đó là Lời. Nhưng nếu sự khôn ngoan nghịch lại Lời, và không ở cùng Lời, nhưng cố gắng tìm điều gì đó thêm vào Nó hoặc bớt Nó đi, thì đó là thuộc về ma quỷ. [“A-men.”]

237 Và dòng dõi Đức Thánh Linh của Kinh Thánh không thể lớn lên trong bầu không khí của sự khôn ngoan. Điều đó giết chết mọi thần học viện trong đất nước. Điều đó đánh bật mọi lỗ hổng qua chúng, chọc thủng chúng, và sự—sự phán xét tuôn chảy vào. Đúng thế. Chắc chắn thế, thấy đó, bởi vì Lời không thể lớn lên bằng sự khôn ngoan, sự khôn ngoan thế gian. Sẽ không làm điều đó.

238 Ê-va đã tin Lời như Nó đã được ban cho nàng. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nàng đã không lắng nghe bất cứ ai khác nói gì về Nó; đúng cách Nó được ban cho nàng, đó là cách nàng được cho để tin Nó. Chắc hẳn sẽ không có sự chết, nếu nàng đã tin Điều đó. Đúng thế.

239 Và một người đàn ông hay đàn bà mà sẽ nhận lấy Lời Đức Chúa Trời đúng cách Nó đã được ban cho chúng ta, hãy nắm giữ Nó theo cách Đức Chúa Trời đã phán Nó, Nó là Sự Sống. Nhưng pha trộn Nó với sự khôn ngoan nào đó của tổ chức nào đó, các bạn chết ngay tại đó, thật giống như nó đã có lúc ban đầu. Đó là Hạt giống. Đó là đường lối, đó là đường lối Nó hành động lần đầu tiên, đó là cách Nó sẽ hành động mọi lúc. Nó luôn luôn thế. Đức Chúa Trời cho phép, chúng ta sẽ chứng minh điều đó qua Kinh Thánh, sáng nay. Đó là cách duy nhất mà Nó có thể phát triển, là chính Nó phân rẽ mọi lý lẽ, hay bất cứ điều gì khác, và chỉ tin Lời.

Ê-va được cho là nhận Nó đúng như cách Đức Chúa Trời ban Nó cho chúng ta.

240 Và tôi đã trình bày và nói với anh em rằng tôi tin Đức Chúa Trời duy trì và giữ gìn Kinh Thánh này, và đó là cách Đức Chúa Trời ban Nó cho tôi ở đây. Tôi không muốn sự khôn ngoan nào khác. Tôi muốn đúng như cách Đức Chúa Trời đã phán nó ở Đây.

241 Vậy thì, tôi hi vọng tôi không làm tổn thương quý vị. Nhưng nếu Kinh Thánh đã nói rằng tôi phải “ăn năn,” Nó có nghĩa là ăn năn; không phải hối lỗi, nhưng phải ăn năn.

242 Kinh Thánh nói cho tôi chịu phép báp-têm, nhưn Danh “Jésus Christ,” Điều đó không có ý nghĩa gì khác. Không có nghĩa “Cha, Con, và Thánh Linh.” Nó đã nói Thế.

243 “Ồ,” các bạn nói, “Ma-thi-ơ 28:19 nói, ‘Làm phép báp-têm cho họ nhưn Danh Cha, Con, và Thánh Linh.’” Điều đó chính xác những gì nó là.

244 Bây giờ, nếu điều đó không đúng, nếu họ không hiểu sự việc đúng đắn, thế thì đức tin mà Phi-e-rơ đã có, để làm phép báp-têm nhưn Danh Đức Chúa Jêsus Christ, và tất cả những người còn lại trong Kinh Thánh, thế thì họ đã có sự một—một sự mặc khải sai mà Đức Chúa Trời đã chúc phước cho. Điều đó đưa Ngài trở lại ngay: thế thì, Ngài sẽ phải chúc phước cho Ê-va từ lúc ban đầu vậy.

245 Danh của “Cha, Con, Thánh Linh,” đó là ba chức tước. Chỉ có một Danh duy nhất. Anh chị em không thể chịu phép báp-têm nhưn Danh Cha, Con, Thánh Linh cho đến khi anh chị em chịu phép báp-têm nhưn Danh “Jêsus Christ,” bởi vì đó là Tên của Cha, Con, Thánh Linh. Và cả Kinh Thánh được viết ra như thế. Mọi người trong Kinh Thánh, đều đã từng chịu phép báp-têm, là chịu phép báp-têm nhưn Danh “Jêsus Christ.” Không người nào trong Kinh Thánh, từng làm phép báp-têm họ trong những chức tước của “Cha, Con, và Thánh Linh.” Và mỗi người đã chịu phép báp-têm nhưn Danh của—của “Đức Chúa Jêsus Christ” đã được làm phép báp-têm nhưn Danh của Cha, Con, Thánh Linh.

246 Mọi người được làm phép báp-têm, những tước hiệu của “Cha, Con, Thánh Linh,” là chịu phép báp-têm không ở trong danh nào hết; một danh hiệu, giống như mục sư truyền đạo, đức cha, tiến sĩ, bất cứ điều gì nữa; cha, con, và con người, vợ. Những chức tước!

Nói, “Không có gì quan trọng.”

247 Thế thì ghi chức tước của quý vị vào chi phiếu, mà đừng ghi tên của quý vị, và xem thử điều gì xảy ra. Ừ-m. Nói, “Tôi ký chi phiếu này bằng tên của bà nội trợ.”Ồ, điều đó hẳn đúng là có ý nghĩa như không tin Lời Đức Chúa Trời khi sự mặc khải đang nằm ngay trước mặt quý vị ở đó. Chắc chắn thế. Thấy không? Chắc chắn. Được rồi.

248 Lời được cho là tin Nó như cách Đức Chúa Trời đã phán bảo Nó. Tự Nó không mâu thuẫn. Nếu Nó mâu thuẫn, anh em hãy

đến chỉ cho tôi thấy. Ừ-m. Nó không Tự mâu thuẫn, chút nào hết. Sa-tan có thể làm Nó mâu thuẫn với các bạn, nhưng nó không thể làm mâu thuẫn Lời. Không. Vì vậy, Lời sẽ không chịu đựng điều đó. Không, thưa quý vị. Đó là điều thời xưa, và nó đã được nghĩ đến, nhưng nó chưa bao giờ được chứng minh.

249 Chúng ta hãy đi theo hai nguồn này, hay những gì mà quý vị có thể gọi là bầu không khí, và thấy những gì chúng tạo nên. Chúng ta hãy đi theo chúng trong vài phút. Bầu không khí; cả hai nguồn này sẽ tạo nên bầu không khí.

250 Tôi muốn hỏi quý vị một điều. Quý vị có bao giờ đi vào một nhà thờ...Tôi—tôi nói điều này một cách cung kính giờ này, và với...chỉ đưa ra quan điểm; Đức Chúa Trời ngăn cấm. Bạn có bao giờ đi vào một nhà thờ ở đó mục sư thật cứng nhắc chưa? Hội chúng cũng giống cách ấy. Đúng thế. Thấy không? Điều gì thế? Chính là cái không khí đã mang lại điều đó. Đi vào một nơi mà ở đó mục sư nói, “Bây giờ, chờ một chút, không có chuyện vô lý như thế. Tôi không tin vào chuyện như sự chữa lành Thiêng liêng, về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.” Quý vị biết, quý vị sẽ thấy mỗi người, họ, hội chúng ấy. Nếu họ không...

251 Nếu có một chim ưng ở đâu trong đó, nó sẽ đi ra khỏi, giữa đám gà con ấy. Ừ-m. Chắc chắn nó sẽ ra. Chính xác sự thật. Nó sẽ rời khỏi nơi đó. Vâng. Vâng. Nó sẽ đi. Nó không thể chịu đựng được điều đó. Nó là chim ưng. Nó là giống chim được dựng nên để ở trên trời, chứ không phải ở sân nuôi gà vịt quanh nhà kho. Vâng, thưa quý vị. Bây giờ, nó đây này.

252 Và bây giờ chúng ta thấy, điều đó, những bầu không khí đó. Và quý vị vào bất cứ nơi nào...những điều đó, nơi đức tin được dạy dỗ trong giáo hội, quý vị sẽ thấy một giáo hội ở trong bầu không khí ấy.

253 Ôi Chúa! Xin cho—cho phép tôi lấy điều này đến với quý vị, để, quý vị, nếu quý vị có thể thấy nó. Thấy không? Hãy đi...Đó là nguyên nhân nhiều người đến giữa các thánh đồ nơi mà, các tín hữu họ đang cầu nguyện. Phao-lô đã nói ông không tìm thấy điều gì trong thành phố, chỉ có Ti-mô-thê, mà có Đức tin quý báu như ông đã có, các bạn biết đấy. Những người còn lại của họ hết thấy đều là những người theo giáo phái. Thấy không? Nhưng khi

ông đi vào bầu không khí đó, đây, ông, các bạn thấy các sự việc đang diễn ra, mà không khí đó đã tạo nên. Quý vị thấy nhiều người sống bằng đức tin khi quý vị đi vào một nơi mà người ta nói, “Chà, chà, Kinh Thánh thì đúng. Đức Chúa Trời chữa lành.” Quý vị đi vòng quanh hội chúng đó, quý vị thấy, “Sao, tôi đã sắp chết vì bệnh ung thư. Tôi đã được chữa lành.” “Tôi đã từng bị mù. Nay tôi thấy.”

254 Những người lạ nói, “Ái chà! Chao ơi! Cái gì, anh muốn nói...? Anh có việc gì vậy?”

255 “Tôi sẽ cho anh thấy trên băng ghi âm của tôi. Hãy đến nhà với tôi. Đến, ăn tối với tôi và tôi sẽ cho anh thấy đôi điều. Tôi có một đĩa ghi âm ở trên đó. Những người lân cận của tôi biết rằng tôi ở trong tình trạng này. Tôi đã bị liệt, trong nhiều năm. Tôi đã được cầu nguyện cho.” Thấy không? Điều gì vậy? Lờ—Lờ đó ở trong hội thánh đó, nhóm tín hữu đó, đã tạo nên bầu không khí đó.

256 Vậy thì, làm thế nào Lờ, ở trong sự đơn giản dễ hiểu của Nó nhưng tuy nhiên trong tính chất hoàn mỹ của Nó, từng lớn lên trong nơi kiến thức che bóng Điều đó và nói, “Không thể là vậy”? Thấy không? Nó không thể được. Cho nên, chỗ nào tri thức được giảng dạy từ một thần học viện, thì con cái chết.

257 Ở đâu đức tin được giảng từ Lờ, thì con cái sống. A-men. Đó là sự khác biệt, chỉ Sự Sống và cái chết.

258 Trong vườn Ê-đen cũng đã xảy ra giống như vậy. Điều đó đúng những gì đã xảy ra với họ; hai bầu không khí ở đó. Khi Ê-va bỏ đi Một lời đúng, để nhận một điều sai, bà đã chết. Thấy không? Nó sẽ xảy ra điều đó, mọi lúc.

259 Vì vậy, họ không thể ở lại. Nếu hội thánh của bạn có loại không khí ấy, ồ, hỡi con, nếu con muốn sống, con hãy tin Lờ.

260 Bây giờ, đây sẽ là một ngòi châm chích nhỏ bây giờ. Và tôi không muốn nói điều đó trong cách thô bạo. Tôi chỉ...Đây là sự dạy dỗ. Anh em phải, khi anh em vấp phải những nơi này, anh em phải châm chích và đốt cháy lên, một chút, anh em thấy đó.

261 Bây giờ hãy đợi. Thật giống như đang đóng dấu bò con. Tôi thường ghét làm điều đó, đóng dấu bò con; con vật tội nghiệp.

Chúng tôi chạy ra đó. Và tôi không biết các bạn có bao giờ cột bò con bằng dây thừng, hay chưa, và—và—và—và trói chúng. Anh em trói chân chúng, đấy, anh em băng qua...Và con vật tội nghiệp đó! Anh em đuổi theo ở đó, lấy bàn ủi đóng dấu nóng này, ấn lên trên nó.Ồ, anh em ơi, trông thật khủng khiếp. Khi anh em ấn lên, nó thật sự lỏng lên đau đớn bỏ chạy. Nó cứ chạy và đá, và la lên và kêu rống nhiều hơn, và cứ như thế. Nhưng, tôi nói cho anh em biết, chúng đã biết, từ lúc đó, chúng thuộc về ai. Đúng thế. Chúng biết mình thuộc về đồng—đồng cỏ nào. Không có chuyện đùa về điều đó lúc ấy.

Vì vậy, chúng ta hãy đóng dấu. Chúng ta hãy đóng dấu. Vâng, thưa quý vị.

²⁶² Khi người ta nói, anh em biết, họ...Anh em, nhiều người trong anh em, đã đọc hay—hay hát bài *Sự Suy Gẫm Của Chàng Chăn Bò*, anh em thấy đó. Và con vật một tuổi đi lạc, khi anh em vây đuổi nó vào bầy, lần vừa rồi ở đó, ở cuộc vây bắt; con vật một tuổi đi lạc, cứ cố bỏ chạy thật nhanh, bởi vì nó không có một nhãn hiệu nào trên mình nó, chi cả. Và vì vậy những con còn lại cứ tiếp tục ở trong đồng cỏ riêng của chúng. Nhưng người chủ bầy súc vật biết bầy của mình, vì thế nếu anh em...Đóng dấu làm cho đau đớn.

²⁶³ Bây giờ hãy xem. Sa-tan có thể chứng minh một cách khoa học, bằng sự khôn ngoan của nó...Bây giờ tôi sẽ đóng vai một bác sĩ ở đây, trong vài phút. Sa-tan có thể chứng minh một cách khoa học, bằng sự khôn ngoan của nó, rằng đất mà nó sẽ đưa ra, cho con người trồng, có những vitamin. Chắc chắn thế. Nó có thể chứng minh điều đó một cách khoa học. Họ có thể chứng minh, hầu như bất cứ cái gì họ muốn một cách khoa học. Thấy không? Chắc chắn vậy.

²⁶⁴ Nó có vitamin P, “thú vui, được nhiều người biết đến.” Điều đó có ở trong đó. Điều đó ở trong đất khôn ngoan của nó. Chắc chắn. Chắc chắn. Tất cả những thú vui thế gian, tất cả những sự phô bày tranh ảnh, tất cả sự khiêu vũ, tất cả, bất cứ điều gì, “Cứ tiến hành đi. Điều đó được lắm. Sẽ không tổn hại gì. Chắc chắn.” Thấy không? Tính phổ biến, “Ồ, anh là giáo hội lớn nhất có trong thành phố.” Được rồi.

265 Nó có vitamin C trong đó, mà nó nhắc đến là “lý lẽ thông thường.” “Đưa ra lý lẽ, anh biết đó.” Đúng thế.

266 Nó có vitamin R trong đó, mà có nghĩa là “những lý luận.” Đúng thế, nó có thể lý luận. Nhưng, anh em thấy, điều đó không có hiệu quả.

267 Nó có vitamin đẹp, B, ở trong đó, mà có nghĩa là “sắc đẹp.” Sa-tan thì đẹp đẽ. Tội lỗi thì đẹp đẽ. Và khi tội lỗi bắt đầu có được càng lúc càng nhiều hơn, nó càng trở nên đẹp đẽ hơn.

268 Nhà chúng ta ngày nay đẹp hơn biết bao nhiêu so với căn nhà gỗ? Nó đẹp hơn nhiều chừng nào? Những phụ nữ chúng ta ngày nay đẹp hơn trước đây chừng nào? Thấy không? Florida bây giờ, đẹp hơn biết bao, so với cách Đức Chúa Trời đã tạo dựng nó không? Thấy không?

269 Nó đã có vẻ đẹp. Bao nhiêu người biết rằng Sa-tan là sự đẹp đẽ? Và nó ưa thích sự đẹp đẽ, và cố tạo ra một vương quốc đẹp, đẹp hơn, và đại loại như thế. Chắc chắn. Chúng ta biết điều đó. Sa-tan ở trong vẻ đẹp.

Bây giờ để ý. Nó có vitamin R, mà là “lý luận.”

Vitamin B, mà là “vẻ đẹp.”

270 Vitamin M, là “hiện đại.” “Ô, các bạn muốn được hiện đại.” Cứ lấy kiến thức của nó và tìm thấy nếu anh em không tin thứ đó. Nó sẽ lớn lên ngay ở trong bạn. Vitamin đó sẽ đến gần ngay nơi bạn đang ngồi.

271 Một người nào đó đứng lên, đưa cho anh em một số kiến thức của mình, “Này nhìn xem, thưa các bạn. Sẽ là điều gì nếu chúng ta lấy giáo đường to lớn, đáng yêu này ở đây và có nhiều tiếng la hét, và khóc lóc, và nói tiếng lạ, và chạy lên chạy xuống, sùi bọt mép giống như chó dại? Và—và quý vị nghĩ thị trường thành phố sẽ nói gì, thưa ban chấp sự, nếu chúng ta cho phép thứ như thế đến đây?” Ồ, chắc chắn, nó hiện đại.

272 “Anh nghĩ nhiều người chúng ta sẽ đứng dưới đường phố, với một cái trống cơm trong tay họ sao? Và phải làm gì nếu các chị chúng ta đến với mái tóc dài, lớn xõa xuống? Và những người đàn bà khác của giáo hội đi khắp thành phố nói, ‘Nhìn kia. Nhìn kia.’ Ồ, quản nhiệm nhà thờ này, hay các bạn biết, điều đấy từng

xảy ra thế nào, ‘Ồ, kìa, nhìn xem kìa. Cô ta trông lỗi thời, phải không? Bánh xe dự phòng ở phía sau của cô ta sắp xẹp đến nơi.’” Thấy không? Bạn biết đây, điều gì đó giống như thế.

273 “Chúng tôi muốn được hiện đại.” Thấy không? Đó là sự khôn ngoan của ma quỷ. Đó là điều nó làm cho gia tăng. Đó là vitamin có ở trong đất, mà ra từ sản phẩm nó sản xuất. Cứ tiếp tục đi, quý vị Giê-sa-bên hiện đại. Được rồi. Hiện đại, giống như phụ nữ ngày nay. Chắc chắn. Ô, hiện đại. “Ồ, những người hiện đại nhất của thành phố sẽ đến với giáo hội.” Chắc chắn thế. Nó phải... Tại sao? Họ lớn lên bằng vitamin hiện đại đó.

274 Vitamin lý luận, được rồi, họ lớn lên trong điều đó. Thấy không? Đó là điều xảy ra, lý luận. Nhưng ngay khi các bạn bắt đầu lớn lên trong điều đó, các bạn chết đối với Lời. Các bạn phải chối bỏ Lời trước khi các bạn có thể là điều đó. Thấy không?

275 Cách duy nhất các bạn có thể từng là tội nhân là chối bỏ Lời Đức Chúa Trời. Tội lỗi là gì? Sự không tin. Sự không tin vào điều gì? Lời Đức Chúa Trời. Thấy không? Các bạn phải chối bỏ Lời, trước tiên.

Bây giờ, ồ, tôi có khoảng hơn mười vitamin được viết ra đây.

276 Nhưng ở đây là một vitamin mà nó đã không nói với họ. Nó có vitamin D ở trong đó. Đó là vitamin quan trọng nhất trong đó, những kết quả, “sự chết.” Hiểu không?

277 Nó là một đám người ăn mặc đẹp nhất, hiện đại nhất, nhà thờ đẹp nhất, tổ chức lớn nhất, đây, hiện đại nhất, đẹp nhất chưa từng có, những điều hợp lý nhất có thể được nói. “Tại sao không...”

278 “Nếu Đức Chúa Trời đã tạo nên chúng ta là những tạo vật của Ngài, tại sao Ngài lên án những phụ nữ này vì trông họ đẹp nhất, với mái tóc ngắn của họ? Tại sao Ngài chê trách khi trang điểm một chút?”

279 Ồ, Ngài đã có một người trong Kinh Thánh làm điều đó, và Ngài đã để bà ta cho chó ăn. Vậy các bạn cứ suy gẫm về điều đó, các bạn thấy. Điều đó chính xác.

280 “Tại sao—tại sao Đức Chúa Trời sẽ trách? Tại sao, chà, Ngài không mong chúng tôi sống theo Kinh Thánh ấy.” Ngài chắc

chấn muốn. Ngài đã phán bảo Ê-va nàng phải sống...Hay là, Ngài đã bảo...

281 Chúa Jêsus đã phán, rằng, “Người ta sống bằng mọi Lời, mọi Lời phán ra từ miệng của Đức Chúa Trời.” Ai đã nói điều đó? Chúa Jêsus. Đúng thế không? Ngài phán, “Nếu có ai nói bất cứ điều gì khác, thì người đó là kẻ nói dối; Lời Ngài là thật.” “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ chẳng bao giờ qua đi.” Thế đấy.

Vì vậy vitamin D nằm trong kế hoạch của nó, hiện đại. Đúng thế.

282 Bây giờ, nhưng, hạt giống Lời của Kinh Thánh không thể mọc lên trong mảnh đất như thế. Làm sao một người có thể đi vào một trong những nhà thờ hiện đại đó bây giờ? Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ đến trên nó, và họ—họ muốn la lớn, “Vinh quang thay Đức Chúa Trời! Halêlugia!”

283 Các bạn biết điều gì không? Ồ, các bạn khiến cho thầy giảng nuốt vôi bài giảng của mình. Tại sao, tôi đang nói với các bạn. Tôi—tôi có thể thật sự thấy ông ta nói, “Ừm.”

284 Và hết thầy họ nghển cổ, nghển dài cổ ra chung quanh, các bạn biết đấy, nhìn chung quanh, để thấy. “Ồ, điều đó đã nói gì?”

285 Rồi, vài phút, thầy giảng sẽ nói, “Đức Chúa Jêsus Christ, Con của Đức Chúa Trời.”

“Vinh quang thay Đức Chúa Trời! Đúng thế.”

286 “Ừm,” các chấp sự. Hừ! Quý vị, quý vị đứng ở cửa, trong vài phút. Họ sẽ đưa quý vị ra ngay. Hiểu không?

287 Lời không thể mọc lên ở đó, thật sự không thể làm điều đó. Không, thật sự không thể làm điều đó. Thấy không? Nó hoàn toàn không thể. Thấy không?

288 Và lúc đó hần đến, phun thuốc độc của hần trên đỉnh của Nó, cố giết chết mầm Sự Sống trong các bạn. “Bây giờ có một nhóm người trong xứ ngày nay, mà tin rằng Đức Chúa Trời chữa lành. Tại sao, dĩ nhiên, chúng ta biết đấy, lý lẽ hợp lý cho thấy rằng Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta những bác sĩ, để chữa lành.”

289 Bây giờ, các bạn hỏi một bác sĩ giỏi, có óc xét đoán hợp lý xem ông ta có phải là người chữa lành không. Ông ấy sẽ nói với các

bạn, “Không, thưa ông. Tôi có thể búng đi cái răng đi, nhưng tôi không thể chữa lành chân răng đó.” Đúng thế. “Tôi có thể nổi một cánh tay, nhưng tôi không thể chữa lành nó.” Chắc chắn đúng. “Đức Chúa Trời là Đấng Chữa Lành.” Thấy không?

²⁹⁰ Vậy thì, làm sao điều gì đó sẽ lớn lên trong thứ như thế? Làm sao hạt giống Lời có thể từng lớn lên trong tình trạng như thế? Nó sẽ không ổn. Nó không thể lớn lên trong bầu không khí đó. Thực sự chắc chắn không.

²⁹¹ Nhưng đức tin chỉ phát triển trong một vitamin. Nó chỉ có một vitamin duy nhất. Không phải có bất cứ sự pha trộn, chút nào. Đức tin lớn lên trong một vitamin, là Lời. Đó là điều duy nhất mà đức tin có thể lớn lên trong đó, là Lời. Và cách duy nhất mà nó có thể lớn lên là bởi vì nó tin Lời, và nó phải nhận mọi Lời và tin Nó là đúng. Và vitamin đức tin được đánh vần trong bốn chữ, L-i-f-e, “Sự sống.” Nó có vitamin L, đức tin có. Đức tin có vitamin L.

²⁹² Sự khôn ngoan có vitamin P; vitamin R; thú vui; và vitamin lý lẽ; vitamin, tất cả những vitamin khác này. Chúng, thú-...lý-... Tri thức có tất cả những vitamin đó. Hiểu không? Sự khôn ngoan có tất cả điều đó, suy diễn ra chúng.

²⁹³ Nhưng đức tin chỉ có một điều: Sự Sống. Đó là hết thảy mà đức tin sẽ ở lại. “Lời Ngài là Sự Sống. Lời Ngài là Lẽ Thật. Ngài là Lời, Đường Đi, Chân Lý, Sự Sáng.” Đức tin chỉ treo vào ngay tại đó. Chỉ thế thôi. Và sẽ không nhận nó. Sự Sống Đức Thánh Linh, Sự sống Đời đời, đó là nơi đức tin lớn lên trong đó: Lời, Zoe, Sự Sống của Chính Đức Chúa Trời. Đó là nơi duy nhất đức tin có thể hoạt động, là khi đức tin nghe Lời và tin rằng Đó là Lời Đức Chúa Trời. Rồi, trong Sự Sống đó, nó lớn lên và sanh ra những gì Lời đã phán.

²⁹⁴ Đức Chúa Trời, Ngài đã làm nên thế gian như thế nào? Quý vị tin thế gian đã ở trong những ý tưởng của Đức Chúa Trời không? Chắc chắn, là thế, phải là thế. Ngài đã làm nên nó như thế nào? Ngài chỉ phán.

²⁹⁵ “Ngài sẽ có được những thứ đó ở đâu?” Làm sao bạn có thể lý luận với Đức Chúa Trời, nói, “Chúa ôi, Ngài có được những

vật liệu, để—để làm nên những tảng đá từ đâu? Ở đâu Ngài có?” Chúng đến từ các thứ khí đốt. “Chúa có được khí đốt ở đâu, lạ Chúa?” Thấy không? “Chúa đã làm ra nước bằng cách nào? Công thức gì? H₂O. Ngài có được khí ô-xi, hi-drô ở đâu?” Thấy không? Chính là điều đó. Hiểu chứ? Nó thực sự không có ý nghĩa gì cả.

²⁹⁶ Đức Chúa Trời đã phán gì? Nó đã ở trong ý tưởng của Ngài. Và những ý tưởng của Ngài là Lời Ngài, trước khi Nó được diễn đạt. Thế thì khi Ngài phán, “Phải có ở đó,” thì nó có. Chính là thế. Đó là nơi đức tin nằm ở đó.

²⁹⁷ “Bởi...thế...” Hê-bơ-rơ 11 nói, “Bởi đức tin chúng ta biết rằng thế gian đã được làm nên.” Thế gian được làm nên bởi đức tin. “Đức Chúa Trời đã làm nên thế gian từ những vật không thấy được.” Bởi đức tin Đức Chúa Trời phán thế gian hình thành, bởi vì nó là một—nó là một Lời đã suy ngẫm trước. Nhưng ngay khi Ngài phán điều đó, nó trở nên có sự sống.

²⁹⁸ Bây giờ các bạn có thể nói, “Tôi tin Điều đó, Anh Branham à.” Trong lòng các bạn có thể tin Nó. Rồi biểu lộ nó ra, “Tôi tin Nó.” Không bao giờ thay đổi Nó, chút nào. Hãy ở lại với Nó. Nhìn xem điều gì sẽ phát triển ra từ đó. Nó sẽ sanh ra Lời, bởi vì đó là đức tin. Thấy không? Sự khôn ngoan đem các bạn đi ra. Đức tin mang các bạn đến với Nó. Thấy điều đó không?

²⁹⁹ Điều đó hắt cẳng mọi giáo điều do con người làm ra, cắt đứt mọi trường học hỏi, về thần học do con người tạo ra, thật sự đánh gục họ. Họ đấy, giáo sư của họ, Tiến sĩ Thần Đạo, Tiến sĩ Triết học, Tiến sĩ Luật, Tiến sĩ Q.U.D., và tất cả những người này phải đi học và học môn tâm lý và tất cả những điều khác này. Có một Điều duy nhất người đó lia bỏ. Làm thế nào để người đó tự trình bày môn tâm lý, và loại y phục gì để mặc, và người đó phải nói “a-men” như thế nào chỉ như vậy thôi, và ồ, vô lý quá! Hãy để cho...

³⁰⁰ Được Đức Thánh Linh dẫn dắt. Các con trai của Đức Chúa Trời được Đức Thánh Linh dẫn dắt, không phải sự khôn ngoan của thần học viện. Nhưng Thánh Linh của Đức Chúa Trời dẫn dắt con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Chắc chắn. Điều đó là thật. A-men.

³⁰¹ Bây giờ, chúng ta hãy bỏ ra ngoài mọi giáo điều, mọi trường lớp, mọi hệ thống thần học do con người làm ra. Không lạ gì họ không thể tin; không có gì trong đó cho Nó lớn lên. Hiểu chứ? Họ có vitamin R, lý luận, mà chúng ta được cho là quảng đi. Vitamin được ưa chuộng, vitamin vui thú, “Chỉ phải có vui đùa một chút.” Loại vui đùa gì? “Ồ, thỉnh thoảng, đi ra và uống một chút, anh biết đấy. Chỉ có vui đùa một chút; điều đó sẽ không có gì quan trọng.”

³⁰² Các bạn biết đấy, những điều nhỏ nhặt như thế đó, tất cả chúng chỉ thể thôi, tất cả vitamin đó. Hiểu không? Và làm sao loại vitamin đó sẽ phát triển một Lời, mà lại chối bỏ vitamin đó? Các bạn sẽ thực hiện điều đó như thế nào? Hiểu chứ? Lời chối bỏ điều đó. “Nếu các người yêu thế gian, hay những sự thuộc về thế gian, thì sự kính mến Đức Chúa Trời chẳng ở trong các người,” Kinh Thánh đã nói thế. Thấy không? Cho nên làm thế nào—làm sao Lời của...Làm thế nào Lời của Đức Chúa Trời sẽ lớn lên dưới những vitamin giống như thế?

³⁰³ Lấy ví dụ một vitamin nào đó trong đất sanh ra ngũ cốc. Nó phải được ở trong loại đất thích hợp. Chúng ta đang đi đến điều đó, chỉ trong chốc lát. Hiểu không? Phải có loại đất thích hợp, nếu không thì ngũ cốc sẽ không lớn lên. Các bạn lấy đất đai nào đó, nó sẽ không làm cho những hạt này lớn lên, và sẽ làm mọc lên thứ gì khác. Đất cát, vitamin khác, vân vân, làm mọc lên thứ nào đó. Nếu không, ồ, bạn không có được nó, nó thật sự sẽ không làm cho nó lớn lên. Chỉ thể thôi.

³⁰⁴ Vậy thì, cỏ dại sẽ mọc lên gần như bất cứ nơi đâu, bất cứ loại đất nào. Không đúng thể sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Những cỏ dại giáo phái quen thuộc sẽ thật sự lớn lên ở bất cứ nơi nào.

³⁰⁵ Nhưng, tôi nói với anh em, thưa anh em, nếu anh em muốn sanh ra bông trái Sự Sống, nó phải đến từ Lời. Đúng thế. Đúng thế. Chắc chắn. Tốt lắm.

³⁰⁶ Tôi hi vọng tôi không làm mất của anh em, hết cả buổi sáng nay. [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Thấy không? Bây giờ, đừng... Thấy không? Được rồi.

307 Không lạ gì họ không thể tin; họ không có gì để sống trong đó. Chúa Jê-sus đã phán về họ trong Ma-thi-ơ chương thứ 13 và câu thứ 1. Chúng ta hãy lật ra ở đây xem thử Chúa Jê-sus đã nói về điều đó như thế nào, những điều này là những gì chúng ta đang nói đến. Ma-thi-ơ chương thứ 13, và trong câu thứ 1.

Cũng ngày ấy Đức Chúa Jê-sus đã đi ra khỏi nhà, và ngồi bên mé biển.

Và đoàn dân nhóm họp xung quanh Ngài...đông lắm, đến nỗi Ngài phải xuống thuyền, mà ngồi xuống; còn cả đoàn dân đứng trên bờ.

Và Ngài dùng thí dụ, mà giảng nhiều điều cùng họ, Ngài phán cùng họ như vậy, Này, có người gieo giống đi ra dặng gieo hạt giống;

Và khi người đã gieo, một số hạt giống rơi dọc đường, chìm bay xuống và ăn chúng:

Một phần khác rơi trên những chỗ đất đá sỏi, và vì chúng chỉ có ít đất thịt: và vì chúng bị lấp không sâu xuống đất, liền mọc lên:

Và khi mặt trời mọc lên, chúng bị đốt; và đến...và vì không có rễ, nên chúng phải héo.

...một phần khác rơi nhằm bụi gai; và gai mọc rậm lên, và phải nghẹt ngòi:

...một phần khác nữa rơi trong chỗ đất tốt, thì sanh một số, sanh ra trái, hoặc một hột ra được một trăm,... sáu mươi-... và hoặc một hột ra ba mươi.

Ai có tai để nghe, hãy để người đó nghe.

308 Không phải sự khôn ngoan. “Có tai,” đấy, tốt lắm, “hãy nghe.” Được rồi.

309 Để ý. Ngài đã phán một số sanh ra, khi Hạt giống gieo ra, đã rao giảng Lời.

310 Một số rơi dọc đường; giống như nước đổ lưng vịt, chảy xuống hết.

311 Một số rơi nhằm đá sỏi, có đá, nó chỉ có một ít bụi thổi lên đó. Và mọc lên, nhưng không có rễ, không có chỗ để nó mọc rễ.

Bây giờ tôi sẽ minh họa ở đây, và tôi hi vọng tôi không làm tổn thương tình cảm. Hiểu không?

³¹² Đó là giáo hội Công giáo. Họ nói họ được xây dựng trên vàng đá. Tôi sẽ đồng ý với họ. Tôi chắc chắn sẽ đồng ý với họ. Đúng thế. Đúng thế. Không có đất ở dưới nó, chút nào, nó không thể mọc lên mà không có đất. Tại sao? Nó không thể sanh ra một... Họ không thể sản xuất một vitamin Kinh Thánh, bởi vì họ thậm chí không tin vào Nó. Giáo lý của họ là giáo điều, đúng thế, giáo điều Rô-ma, không có chút Lời nào, trong đó. Hiểu không? Rơi nhằm đá sỏi; đó là sự khôn ngoan siêu đẳng.Ồ, thưa anh em, tôi nói với anh em, họ đã có điều đó trong cách siêu đẳng. Họ trình bày nó trong một phương cách tâm lý, và những tòa nhà to lớn, và ăn mặc đẹp, trông giống như những thần thánh, của những linh mục và mọi thứ khác.

³¹³ Bao nhiêu người đã nghe lời làm chứng ấy của bà xơ đó mà vừa ra khỏi đó? Anh em hiểu điều đó ở đây không? Tôi muốn điều đó diễn ra tối thứ Tư nào đó ở hội thánh đây, và mọi người ở đây sẽ làm chứng. Một trong số họ đã đi theo tôi trong một thời gian dài. Làm thế nào họ...

³¹⁴ Tôi đã đi xuống ở Mexico, chính tôi, và thấy họ đào hố vôi, quặng xuống hố những đứa con của các bà xơ; vì những linh mục chắc hẳn có chúng bởi họ, những đứa con; ở đó chúng bị đốt cháy trong những hố vôi, và những việc như thế. Đó là điều đã làm chủ nghĩa cộng sản sanh ra ở Mexico. Họ đập tan chuyện vô lý đó. Đó là điều đã làm chủ nghĩa cộng sản sanh ra nơi xa kia.

³¹⁵ Các bạn đừng bao giờ sợ chủ nghĩa cộng sản. Đức Chúa Trời đang sử dụng chủ nghĩa cộng sản. Tôi không tin vào nó. Nó thuộc về ma quỷ. Nhưng Đức Chúa Trời lấy ma quỷ và dùng nó trở lại, giống như Ngài đã dùng Vua Nê-bu-cát-nết-sa, và đi qua chiếm Y-sơ-ra-ên. Thấy không? Đúng thế. Anh em xem và thấy Kinh Thánh có chứng minh điều đó không. Một ngày trong những ngày này chúng ta sẽ đi vào điều đó. Đức Chúa Trời đã đẩy nó lên, để trả thù cho con cái của Đức Chúa Trời, vì gái điếm già đó. Điều đó chính xác những gì Kinh Thánh đã nói. Vâng. Nói, “Họ sẽ đốt nó bằng lửa, và nó sẽ đến cùng đường.” Điều đó cũng chính xác những gì đang xảy ra đối với nó. Nó đấy.

316 Đó là hạt giống đã rơi nhằm đá sỏi, chỉ có một ít đất đến nỗi nó không thể lớn lên. Nó chết. Thế thì, đó là sự khôn ngoan siêu đẳng.

317 Rồi một số rơi nhằm đất Tin Lành, nhưng, sau một thời gian ngắn, sự khôn ngoan cực kỳ của những giáo phái lớn đã bóp nghẹt nó, đã bóp nghẹt Thánh Linh. “Thời kỳ phép lạ đã qua rồi. Tiến sĩ A hay B gì đó đã nói *thế này thế kia*. Hiểu không? Không có chuyện như vậy.” Thật hoàn hảo, bóp nghẹt tất cả. Bóp nghẹt hết điều gì? Bóp nghẹt Thánh Linh, vì sự khôn ngoan. Thấy không?

318 Đức Thánh Linh giáng xuống vào thời Martin Luther. Đức Thánh Linh đã giáng xuống vào thời John Wesley. Đức Thánh Linh đã giáng lâm vào thời kỳ hội thánh Ngũ Tuần ban đầu. Nhưng những giáo phái đã làm gì? Với sự khôn ngoan của họ, đã bóp nghẹt Nó. Bóp nghẹt cái gì? Hạt Giống. Hạt Giống là gì? Lời. “Nó không có nghĩa là Thế. Nó có nghĩa *điều này, ở đó*.” Thấy không? Họ có được nó...

319 Bây giờ, nhiều mục sư truyền đạo kia có tấm lòng thật thà, tôi đã gặp họ, ngồi xuống và nói chuyện với họ, ngay cả chủ đề phép báp-têm và nhiều điều khác. Tôi đã mời bất cứ ai đến, để thảo luận điều đó. Họ nói, “Anh Branham, nếu chúng tôi làm điều đó, giáo hội chúng tôi sẽ đuổi chúng tôi ra ngoài.”

320 Tôi nói, “Ai? Ai lớn hơn đối với quý vị, Lời Đức Chúa Trời hay giáo hội của quý vị?” Quý vị sẽ không bao giờ đi xa hơn, trong tro tàn giáo phái. Thấy không? Thấy không? Được rồi. Nếu nó chối bỏ Lời, nó sai. Thấy không? Nó cho thấy sự khôn ngoan do con người tạo ra.

321 Bây giờ, những tín hữu Tin Lành bị bóp nghẹt. Nó bóp nghẹt Thánh Linh ra khỏi họ, khi họ bắt đầu nhận sự khôn ngoan thay vì đức tin vào Lời; sự khôn ngoan trong tổ chức, sự khôn ngoan thuộc về tổ chức thay vì đức tin vào Lời. Tất cả những ai hiểu điều đó, hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thấy không? Đức tin vào những gì—những gì nhóm người đó, của Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ Tuần, Tin Lành, phái Phúc Âm, và hết thảy đến với nhau. Và chẳng bao lâu họ hình thành một sự liên hiệp của giáo hội, mà sẽ là “hình tượng con thú.” Và nó sẽ có quyền giống như vậy trong đất nước này, Khải huyền

13:11, mà họ đã ở đó; và sẽ gây ra sự bắt bớ trên các thánh đồ, giống y như họ đã làm lúc ban đầu, giáo—giáo hội Rô-ma. Thấy không? Đó là nơi nó đang đứng đầu ngay lúc này.

³²² Và đó là lý do Lời đang được gieo ra ngay lúc này, ở mọi nơi, “Hãy tránh xa nó. Hãy ra khỏi nó.” Thấy không?

³²³ Vậy thì, sự khôn ngoan đã bóp nghẹt nó. Sự khôn ngoan riêng của họ đã kìm hãm Đức Thánh Linh cách xa họ. Cho phép tôi chứng minh điều đó với anh em, trong Kinh Thánh, Khải huyền, chương 3; mà chúng ta vừa đi qua các thời đại hội thánh. Chúa Jê-sus đã bị kìm hãm cách xa Hội thánh Ngài, và bị ở bên ngoài; đang cố gõ cửa, để vào lại bên trong. [Anh Branham gõ vào bục giảng—Bt.] Ừ-m. Điều đó hoàn toàn chính xác những gì Lời đã nói. “Ta đứng ngoài cửa mà gõ. Nếu kẻ nào khát, nếu người ấy để Ta vào, Ta sẽ đến.” Nhưng không ai mở cửa. Hiểu không? Họ đẩy Ngài ra. Việc gì vậy? Họ đã có...Hạt Giống đã rơi xuống trên họ. Thấy không? Thấy không?

³²⁴ Nhưng một số rơi xuống thung lũng bắt bớ. Một số hạt giống rơi qua trong thung lũng bắt bớ. Bây giờ, trong các thung lũng là nơi các bạn tìm thấy nước, đất tốt nhất. Khi các bạn hiểu được người nào đó bị đập liên tục cho đến khi người ấy đập hết mọi hệ thống thần học ra, cười nhạo người đó, làm trò cười về người đó, ở đó người đó bị trải qua những gian khổ thử thách và nó nghiền nát anh ta, cho đến khi kim loại được sẵn sàng để làm việc, các bạn sẽ thấy có một số hơi ẩm rịn ra chung quanh nơi đó. Đúng thế. Đi vào thung lũng, người đó bị ném vào thung lũng đó, bị đá ra khỏi tổ chức của mình. Người ấy “bị quăng xuống những đồng rác,” người ta gọi thế. Hiểu không? Không phải những đồng rác, nhưng mà “thung lũng,” chúng ta được dạy thế. Ở dưới thung lũng, anh em biết, đó là nơi Hoa Huệ cũng mọc, anh em biết đấy. Ừ-m. Ừ-m. Đúng thế, đấy, “Trong thung lũng.” Tốt lắm. Một số rơi vào thung lũng bắt bớ, thử thách khó khăn. Một số Hạt giống trong chúng rơi vào trong đó, thung lũng bắt bớ, những thử thách nặng nề, bị gọi mọi thứ giống như Hoa Huệ đã bị gọi là, “Bê-ên-xê-bun,” bị làm trò cười.

³²⁵ Nhưng trong thung lũng này là những sông nước. Thi thiên 1, nói, “Phước cho người nào.” Cho phép tôi chỉ đọc nó. Cho phép

tôi tỏ cho thấy điều gì trong thung lũng này. Điều gì, Thi thiên... Tôi nghĩ mình sẽ không có thì giờ, nhưng chúng ta sẽ thật sự mất thời gian, đấy, để đọc nó, đấy, có điều này ở đây. Chúng ta sẽ đọc đoạn này và thấy con người này thế nào ở dưới đây, đó là thật sự là nơi mà người ấy được trồng. Xem người ấy được trồng trên... trên đá sỏi sa mạc, nơi không có đất chút nào, hay là người được trồng trong thung lũng? Được rồi.

Phước cho người nào chẳng đi theo mưu kế của kẻ dữ, sự khôn ngoan...

A-men. A-men. A-men. A-men.

...chẳng theo mưu kế của kẻ dữ,...chẳng đứng trong đường tội nhân,...không ngồi với kẻ nhạo báng.

Song lấy làm vui vẻ về luật pháp của CHÚA, Lời; và suy gẫm luật pháp ấy, Lời, thật ngày và đêm.

Và người ấy sẽ như cây trồng gần dòng nước,...

326 “Dòng nước.” Đó là gì? Chín ân tứ thuộc linh. Những con sông bắt đầu từ nguồn “Nước,” một Thánh Linh. Một Dòng Nước, nhưng xuất ra chín nguồn khác nhau, những sông Nước. Hiểu không?

...dòng nước, sanh bông trái của người, bông trái của Thánh Linh, theo thì tiết; những lá nó cũng chẳng tàn héo; và mọi sự người làm, nó đều sẽ thịnh vượng.

327 Thấy đó, một số hạt rơi xuống trong thung lũng ấy ở đó, nơi có những dòng nước. Và mang lại...Các bạn có để ý không? Tôi muốn có được điều gì khác. Nó đã làm được điều gì? Nó rơi xuống, trong dòng nước...

328 Nó không bị để ra ngoài. Người đó sẽ như cây mà bị “để bên ngoài, chuyển đổi từ đây sang đó” không? Người ấy đã được “trồng.” Điều gì? Được định trước. Ý tưởng đó của Đức Chúa Trời, trước khi sáng thế, đã đặt người ấy ở đó. Hiểu không? Không ló ra ngoài, không tình cờ; nhưng được “trồng,” được định trước (điều gì?) với những dòng Nước. Ô!

329 “Rễ nó sẽ chẳng tàn héo.” Ô, halêlugia! “Dầu người chết, Ta sẽ làm cho người sống lại nơi ngày sau rốt.” Đúng thế.

³³⁰ Người đó đã được định trước được Ở Đó, không chỉ tình cờ. Người ấy được định trước để nhận lấy Lời đó khi Nó được gieo. Và nó sẽ được ở ngay tại đó. Khi nó đâm vào, nó ở đấy. Người ấy được trồng, không chỉ đâm xuống. Người được trồng thật sự. Đúng thế. Nhiều thứ khác nhau: đâm vào đất, hơn là trồng thứ gì đó. Điều đó thì khác hẳn. Hạt Giống đã được trồng; Nó tìm những cái lỗ rễ cây của Nó. Khi Nước bắt đầu chảy vào và nứt ra Sự Sống của nó, Thánh Linh, nó bèn nói...

Anh em nói, “Có chín ân tứ thuộc linh.”

Người ấy nói, “A-men.”

“Đức Chúa Jêsus, hôm qua và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

“A-men.”

“Ngài vẫn chữa lành giống như Ngài đã thường làm.”

“A-men. A-men. A-men.” Hiểu không?

³³¹ Người ấy được trồng bên những dòng nước, dòng nước đến từ mọi phía, những dòng Nước. Không ngạc nhiên khi người ấy không tàn héo. Không lạ gì, người được trồng. Một số Hạt giống đã rơi trên đó. Người ấy không thể chết. Nó ở ngay trong dòng suối Sự Sống. Nó cứ sanh ra. Đúng thế. Nó xuất ra Sự Sống của nó từ dòng nước ấy, “những dòng nước,” Tân Ước, Cựu Ước. A-men. Được nuôi dưỡng, ngay qua đó! Ồ, anh em ơi!

Anh em sẽ yêu Ngài không? A-men.

Anh em sẽ ca ngợi Ngài không? A-men.

Anh em sẽ thờ phượng Ngài không? A-men.

A-men. A-men.

³³² Vâng, thưa quý vị. Vâng, thưa quý vị. Ồ, tôi thích điều đó! Còn anh chị em? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vâng.

...sanh ra bông trái của nó, sanh ra bông trái của nó
theo thì tiết;...(Sáng thế ký 1:11)

³³³ “Sanh ra bông trái của nó.” Những bông trái gì? Bông trái của cái gì? Những bông trái của Ngài. Bông trái gì? Bông trái của Chính Ngài. Bông trái đó là gì? Kinh Thánh. Hiểu không? Tất cả của Nó ở đây. Bông trái, tình yêu thương, là ở đây trong Kinh

Thánh. Sự vui mừng, ở đây trong Kinh Thánh. Quyền năng, Đức Thánh Linh, tất cả những điều này ở đây, sự chữa lành Thiên liêng, những lời hứa của Đức Chúa Trời, đó là những bông trái. Nó *Đây* này. Và nếu người đó được trồng trong *Đây*, người này được trồng trong—trong loại đất tốt, trong đức tin. Đức tin làm gì? Đức tin bắt đầu phát triển Nó, a-men, nó bắt đầu tiến lên. Thấy không? Chính là điều đó; nó di chuyển lên. Chắc chắn vậy. “Người ấy sẽ giống như một cây được trồng bên dòng nước; sanh ra bông trái theo thì tiết.”

³³⁴ Vậy thì, nó sẽ sanh ra loại bông trái gì? Giảng 14:11, Giảng 14:11, Ngài phán, Chúa Jêsus phán, “Kẻ nào...” Tôi tin đó là 14:12. Và Chúa Jêsus đã phán, “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm.” Tại sao? Cũng chính Lời đó ở trong người ấy. Người ấy có Lời. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Và ví bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn.”

³³⁵ Tôi đã nói chuyện với Anh Evans ở phía sau đó, cách đây không lâu. Anh đến đây. Anh lái xe rất xa! Anh ấy làm mất xe. Để ở trên nhà Miller, để lại chìa khóa xe trong nó, người nào đó đến và lấy trộm nó. Anh ấy đã để mọi thứ, ở trong xe đó. Anh ấy đến. Anh ấy, anh ấy và Anh Fred, và Anh Tom, một số người, đi lên nhà. Và nói...Ồ, anh ấy trông giống như đứa trẻ bị mất kẹo; anh ấy, thật giống như người bị đánh kiệt sức, anh em biết đấy. Anh nói, “Tôi thật sự không biết mình sẽ làm gì.” Tôi nói, “Ồ...”

³³⁶ Bây giờ đó là gì? Bây giờ, họ đang đến, điều trước tiên là gì? Với Lời; cầu xin Cha. “Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn.” Điều gì? Hãy ở lại với Lời, cứ ở lại sống đúng với Lời.

³³⁷ Tôi nói, “Chúng ta hãy cầu nguyện.” Chúng tôi quì xuống nền nhà, và bắt đầu, cầu nguyện.

³³⁸ Và trong lúc ở đó, chúng tôi đã cầu nguyện, tôi nói, “Cha ôi, con đến với Cha, như Danh Đức Chúa Jêsus. Đây là một anh em mà sống, làm việc chỉ vài ngày một tuần. Đôi tay anh ấy, đã chai sần, vì lắp đặt những chiếc xe hơi cũ đã bị hỏng và những việc như thế, để có đủ tiền lái xe mười bốn đến mười lăm dặm mỗi Chúa nhật, để đến với các buổi nhóm. Phải nuôi một đám con

nhỏ. Anh ấy mất khoảng, khoảng năm mươi đến bảy mươi lăm đô-la mỗi tuần, để thực hiện chuyến đi đó, chỉ để đến nhà thờ. Ngài thấy không? Đúng. Anh ấy đi lên đây, cố gắng nghe Lời, như chúng con cố gắng nỗ lực đấu tranh cho Lời.” Và tôi nói, “Bây giờ, một kẻ xấu nào đó đã lấy cắp chiếc xe của anh ấy.” Đó là gì? Tôi nói, “Bây giờ, Chúa ôi, con cầu xin Ngài, ban lại chiếc xe của anh ấy, như Danh Đức Chúa Jêsus Christ.”

339 Tôi đã làm gì? Tôi đã đặt Lời đó, lời hứa đó, trước Đức Chúa Trời, đóng ấn Nó bằng Danh Jêsus, và sai Lời đi. Xuống ngay con đường Nó đi, con đường ở ngoài đó, tìm thấy nơi nó đã khởi đầu; giống như chó săn đuổi theo dấu vết thỏ. Hiểu chứ? Ngài đến đây, ngay trên con đường ấy, rú lên. Đi xuống đó, gần như nửa đường đến Bowling Green, Kentucky. Lộ ra điều gì? Lời đã tìm thấy người đó.

340 Ngay lúc đó một khái tượng đến với tôi. Tôi đã thấy một người đàn ông, mặc áo sơ mi giống như màu vàng, đang lái xe, một gã còn trẻ, đã từng là Cơ-đốc nhân. Lời đập vào anh ta. “Người đang làm điều sai.” Lời đã bắt lấy anh ta. Ngài đã sai đến Lời Ngài, thấy đó, thấy đó, và bắt lấy anh ta. “Người sẽ bị bắt vì điều này, ngày nào đó, và luật pháp sẽ bắt người vì làm việc này. Hãy quay lại và trả lại nó ngay.” Lời đã bắt anh ta. Anh ta đã từng là Cơ-đốc nhân. Tôi thấy anh ta mang nó đến đây, để nó bên đường.

341 Tôi nói, “Bây giờ, thưa anh em, cứ đi ra khỏi đây, một con đường nào đó ở đây, anh sẽ tìm thấy chiếc xe của mình. Chờ ở đây một lát, mặc dầu vậy, cho đến khi anh ta mang nó lại. Này, anh đã đổ đầy thùng xăng phải không?”

“Đúng,” anh ấy nói.

342 Tôi nói, “Sẽ không có điều gì phiền phức. Nhưng sẽ còn nửa thùng xăng, bởi vì sẽ mất nửa của nó, để chạy. Anh ta chạy khoảng nửa đường để tới Bowling Green, khoảng—khoảng một trăm dặm để chạy đến đó.”

343 Khi anh ấy tìm thấy nó, đúng y như được nói, hoàn toàn chính xác điều đó. Đó là gì? Lời đã đi và bắt người đó.

344 Trở lại và nói, không lâu sau đó, người đàn ông nào đó đã mua một chiếc xe hơi của anh ấy. Ông ta đã lên đi mà không trả tiền. Hiểu không? Nói, “Anh Branham...”

345 Tôi nghĩ, “Một người tội nghiệp!” Nợ anh ấy bốn trăm đô-la. Tôi nói, “Tôi sẽ cầu nguyện.” Tôi đã sai Lời đi. Lời đã đi, lần theo dấu vết của ông ta, đã tìm thấy.

346 Khi ấy, chúng tôi đi xuống tìm người đó. Ông ta, chưa bao giờ là Cơ-đốc nhân, đấy, ông ta đã—ông ta đã...Ông ta đã cười. Họ đã mời ông, đi nhà thờ, một lần. Ông ta nói, “Ồ, trong khi thầy giảng đang giảng, tôi sẽ tìm kiếm những cô gái tóc hoe xinh đẹp.” Vậy, anh em thấy, anh em không thể tìm thấy...Đúng thế. Đó là—đó là—đó là ma quỷ, chính là thế, đấy. Cho nên Lời không thể nắm giữ với ông ta.

347 Lời đã làm gì? Nó cứ giữ ông trong mắt. Hiểu không? Thật sự không...Anh Welch cứ tiếp tục nắm giữ, anh nói, “Sẽ tốt thôi. Sẽ tốt thôi.” Lời đi theo anh. Thấy không? “Vị bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn.” Thấy không? Lời đi theo ông ta.

348 Điều trước tiên các bạn biết, một trong những con trai anh đang lái xe, dọc đường đi xuống đây, và nó đấy. Cậu ấy thấy một người đàn ông ngồi trong chiếc xe đó, có số xe của mình, đã quay lại, quay đến, với Anh Wood. Họ đã gọi, tìm thấy chiếc xe ở đâu. Anh ta đang ở Bowling Green.

349 Đức Chúa Trời trên Trời biết, tôi chưa hề nghe một lời về điều đó, không biết gì về nó.

350 Chúa nhật vừa rồi, cách đây một tuần, buổi chiều, khi chúng tôi đã giảng xong ở đây, đi lên đó và tôi thay áo quần, và chuẩn bị để đến Florida, để...hay dưới...Anh Welch, cho buổi nhóm tối hôm sau. Khi tôi vào xe, tôi thấy người đó. Tôi nói, “Anh Welch...” Tôi không thể nói với anh ta, lúc này. Anh ta phải tự dời chỗ, chính anh ấy, đấy, giống như Meda phải quyết định ở đó. Hiểu chứ? Tôi nói, “Chúng ta sẽ đi qua Bowling Green.”

Anh ấy nói, “Đến đó khoảng ba mươi dặm.”

351 Cứ tiếp tục đi. Tôi nghĩ, “Ồ, anh ấy—anh ấy, anh ấy sẽ—anh ấy sẽ lấy được nó. Hiểu không? Anh ấy sẽ kiếm được nó. Hiểu không? Anh ấy thật sự phải kiếm được nó.”

352 Tiếp tục đi xuống. Chị Evans và tôi...Và sau một lát, anh ấy nói, “Anh biết đấy, Anh Branham,” anh ấy nói, “tôi có quá đàn độn không?” Nói, “Anh đã nói Bowling Green, cách đây một lát.”

“Vâng.”

353 Anh ấy nói, “Anh biết người đàn ông ấy đã lấy tiền của tôi, bỏ chạy với nó chứ?”

“Vâng.”

354 Nói, “Ông ta ở Bowling Green. Tôi nghĩ về điều đó. Thật sự... Tôi có một điều ở đây. Tôi định quay lại, tìm thấy nơi ông ta ở. Rồi tôi sẽ quay lại...” Tôi nói...

355 Nói, “Anh sẽ làm gì? Anh sẽ xuống nơi đó, kiếm tiền của mình chẳng?”

356 Bây giờ, đây, nếu tôi nói với anh ấy, lúc đó...Đấy, anh ấy đã hiểu phải làm điều gì đó, chính anh ấy. Thấy không? Anh ấy phải làm điều gì đó. Tôi không thể nói với anh ấy. Nếu tôi làm thế, sẽ lộ ra khải tượng ngay tại đấy. Hiểu không? Vì thế tôi phải để... Hiểu không? Giống như...

357 Tại sao Chúa Jêsus đứng ở đó, nói với Ma-ri và Ma-thê, “Hãy lăn tảng đá đi”?Ồ, Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài có thể đã nói, “Hỡi đá, không có nữa,” và nó không còn ở đó nữa. Nhưng bà đã làm điều gì đó.

358 Tại sao Ngài đứng ở đó, ngược nhìn mùa gặt? Anh chị em tin Ngài là Chúa của mùa gặt không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài đã phán với các môn đồ Ngài, “Các người hãy cầu xin Chúa mùa gặt, để Ngài sai con gặt đến trong mùa gặt của Ngài.” Nói cách khác, “Các người cầu xin Ta làm điều gì Ta sẽ làm cho.” Hiểu không?

359 Chúng ta là những bạn thân. Chúng ta là—chúng ta là...Nó là một Hội thánh. Chính chúng ta, phải làm điều gì đó. Anh em phải có điều gì đó để làm. Đây là Phúc Âm, tôi biết Nó, nhưng nếu anh em chỉ ngồi đây mà không rao giảng Nó, Nó sẽ ích lợi gì

không? Thấy không? Anh em phải làm điều gì đó. Anh em phải nỗ lực mà làm. Anh em phải...Anh em nói, “Ồ, tôi tin Đức Chúa Trời có thể chữa lành, nhưng tôi thật sự không biết.” Hãy đứng lên và để Lời trở nên lời của bạn. Hãy tin Nó. Đừng lý luận Nó; chỉ tin Nó.

³⁶⁰ Tôi nói, “Ồ...” Tôi biết, nếu anh ấy không đi, anh ấy sẽ mất nó. Tôi nói, “Nếu đó là tôi, nếu đó là tôi, tôi sẽ đi kiếm tiền tôi ngay bây giờ.” Và anh ấy đã đi. Khi anh ấy lôi người đàn ông đó ra khỏi giường, anh đã có một số tiền. Anh ấy gọi qua tới người hàng xóm, kiếm được số còn lại, đã thanh toán đủ.

³⁶¹ Đó là gì? Chính là Lời. Xem đấy, nếu Nó có thể tìm thấy một chỗ, Nó có thể quay lại. Vậy thì, sự chữa lành Thiêng liêng cũng giống như vậy.

³⁶² Bây giờ, điều gì sẽ xảy ra nếu Anh Welch đã nói, “Ồ, đừng nghĩ tôi sẽ đi xuống đó; cứ nghĩ tôi sẽ đi đường khác.” Điều gì xảy ra nếu anh chàng đó nói, “Ồ, tôi sẽ không đi ra nơi chiếc xe hơi đó không có”? Thấy không? Nó sẽ không xảy ra.

³⁶³ Nhưng anh em phải tin. Anh em phải tin điều đó. Và đó là... Rồi điều đó rơi vào bầu không khí của đức tin, và nó phải sanh ra điều đó. Nó thật sự phải có.Ồ, đó là...

³⁶⁴ Các bạn có bao giờ nghĩ về, khi người nào đó được sống lại từ kẻ chết, điều gì xảy ra? Các bạn có bao giờ nghĩ, ở Phần Lan nơi đó, lúc ấy cậu bé đã sống lại từ kẻ chết không? Linh của nó đã lìa khỏi nó. Bấy giờ, Lời phải đi ra, qua không gian vô tận nơi xa kia, và nhặt lên linh hồn bé nhỏ ấy và mang nó trở lại ngay. Làm sao Nó có thể làm điều đó? Chính là Lời, “Chữa lành người đau. Khiến kẻ chết sống lại.” Thấy không? Làm thế nào Ngài sẽ làm điều đó? Nó phải đến bằng Lời năng tưới. Ngài đã tỏ cho thấy khả năng, và nó đã xảy ra. Cậu bé nằm ở đó. Có mọi thứ đặt ra đúng như cách Ngài phán, trước đó hai năm. Và nó nằm ở đó. Đó là lý do tôi nói về con gấu đi xuống đồi, bất kể điều gì đã có: nó phải xảy ra, phải xảy ra như vậy. Thấy không? Nó sẽ làm gì? Lời!

³⁶⁵ Tôi đã thưa, “Lạy Cha trên Trời, nơi quê nhà, Ngài đã phán với con, cách đây gần hai năm, rằng cậu bé này sẽ sống lại từ kẻ

chết. Do đó, nương trên Lời Ngài, lời hứa của Ngài. Trước tiên, Lời đã dạy, ‘Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này.’ Ngài đã sai các môn đồ Ngài đi ra, Ngài, và đã bảo họ ‘chữa lành người đau, khiến kẻ chết sống lại, đuổi các quỷ.’ Thế thì, bởi một khái tượng, Ngài đã tỏ cho con ở quê nhà rằng cậu bé này...sẽ trở lại với sự sống lần nữa.”

³⁶⁶ “Do đó, hỡi sự chết, ngươi không thể nắm giữ nó lâu hơn nữa. Ta có Lời của Chúa.”

³⁶⁷ Không phải tôi; tôi không phải là Lời. Ngài là Lời. Hiểu không? Nếu tôi là Lời...Có Một Người duy nhất có thể là Lời, đó là Chúa Jêsus. Ngài là Lời được phán ra của Đức Chúa Trời, bởi sự sanh ra đồng trình. Tôi là người bị làm cho hỏng đi, thấy đó, tôi là—tôi là kết quả của sự kết hợp giữa cha và mẹ tôi. *Đây phải chết; đó là tôi, đây, thân thể mà phải chết.*

³⁶⁸ Không phải vậy, với Chúa Jêsus. Ngài là Lời. Ngài được sanh ra, đồng trình. Thừa anh em, không người đàn bà, đàn ông nào, hay không điều gì khác, không có quan hệ gì với Ngài. Người đàn bà là lò ấp trứng, đúng thế, và Ngài đã được bú vú người, và vân vân. Điều đó có thể đúng về điều đó. Nhưng, cho phép tôi nói với anh em, Ngài là Đức Chúa Trời. Đó chính là Ngài là Đấng ấy. Không có chuyện tình dục về điều đó, chút nào. Ngài phải được tự do khỏi tình dục, để sanh ra Sự Sống qua Huyết ấy; như chúng ta sẽ đi đến điều đó, trong ít phút nữa. Và rồi, hãy xem, Ngài là Lời.

³⁶⁹ “Nhưng Lời của Chúa...” Các đấng tiên tri không phải là Lời. “Nhưng Lời của Chúa đến với các đấng tiên tri.” Không phải...Họ không phải là Lời. Lời đã đến với họ.

³⁷⁰ Đó là cách Nó xảy ra với chúng ta ngày nay. Khi Lời đã đến vì cậu bé ấy, đó là điều gì? Một khái tượng. Nó là điều gì dành cho con gấu ấy? Nó là điều gì dành cho những việc khác? Hết thấy, là khái tượng. Đó là Lời Chúa, đã đến với nó. Thế thì nó làm gì? Nó nắm giữ ở đó.

³⁷¹ Vậy thì, nó phải được phán ra, trước tiên. “Hỡi sự chết, hãy trả cậu bé lại. Nhon Danh Đức Chúa Jêsus Christ, Ta sai Lời ấy đến.” Bắt lấy, giống như Nó đã bắt lấy thanh niên đó trên đường

đi xuống Bowling Green, với chiếc xe ăn cắp. Ở đây Nó đi qua đây và bắt giữ lại. Nó làm gì? Nó bắt lấy linh—linh nhỏ bé ấy, mang nó trở lại ngay đây, và ban nó lại cho thân thể ấy, đúng như Lời đã phán Nó sẽ làm. Nó đấy. Nó là gì? Đức tin, không phải sự hiểu biết.

³⁷² Anh em nói, “Bây giờ chúng ta hãy xem. Không khí đó được tạo ra *thế này thế kia*. Không có chuyện chất a-xít rất nhiều như vậy. Có rất nhiều khí đốt. Có rất nhiều ánh sáng vũ trụ. Tôi có thể hình dung điều đó. Và có lẽ nếu tôi...” Ồ, anh em—anh em...Anh em đang lãng phí thời gian vô ích.

³⁷³ Không phải sự khôn ngoan; mà là đức tin! Không phải sự khôn ngoan; sẽ nói cho các bạn biết điều đó không thể thực hiện được. Đức tin chứng minh điều đó được thực hiện, đấy, điều đó đúng, tỏ cho thấy Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Tốt lắm.

Chúng ta hãy đi nhanh bây giờ. Chúng ta phải nhanh lên.

³⁷⁴ “Sanh ra bông trái theo loại của Ngài.” Giảng 14 nói, rằng, “Kẻ nào tin Ta...Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm các việc, những dấu hiệu Ta làm...”

Vậy thì, các bạn nói, “Đó là những dấu hiệu Ngài làm à?”

³⁷⁵ Ngài đi vào nhà nơi cô bé, con gái duy nhất của một mục sư, đang nằm; chết, lạnh ngắt, xám xanh, đã liệt. Có lẽ nó đã chết hai giờ trước khi Ngài đến đó. Họ để cô ấy nằm trên chiếc giường nhỏ, chuẩn bị đem cô ấy, tẩm liệm cô ấy. Chúa Jêsus bước ngay vào trong phòng nơi cô ấy đang nằm, như thế. Họ đang than vãn và khóc lóc như thế. Ngài đuổi hết thảy ra ngoài, phán, “Hãy ra khỏi đây. Ra ngoài.” Ngài phán, “Hãy đến đây, Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giảng. Ta biết các ngươi tin.” Phán với người cha, “Ngươi tin, nếu không thì ngươi không muốn theo Ta.”

Và người mẹ nói, “Chúa ôi, con tin.” Thấy không?

Phán, “Hãy đứng đây.”

³⁷⁶ Ngài nhìn. Đứng ngoài đó một—một cô bé. Phán, “Hỡi Tabitha,” có nghĩa là, “đây tớ gái.” Halêlugia! Ngài đã không phải cầu nguyện. Ngài là Lời. Ừ-m.

377 Tôi không phải cầu nguyện, nếu tôi có thể thấy khả tượng, bởi vì Lời đã làm sẵn rồi. Tôi phải cầu nguyện, để có được Lời, hiểu được những gì Đức Chúa Trời phán. Rồi tôi có thể nói Nó, sau khi tôi hiểu được điều Ngài đã phán.

378 Nhưng Ngài là Lời. A-men. “Hỡi tớ gái, Ta phán cùng ngươi, hãy chỗi dậy.” Bồng cô bé, trên tay. Chính là thế. Thấy không? Ôi, chao ơi!

379 Đó là sự biểu lộ. “Sanh ra loại của nó.” Chúa Jêsus phán, “Kể nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm.”

380 Vì thế, những điều này, đây, tất cả những điều này thuộc về những giáo phái và các thứ, họ có những việc như vậy trong một sự kết hợp đồ rác rưởi và tội lỗi như vậy, giống y như tử cung trái đất đã có sự tạo dựng. Đúng thế. Ồ, chao ơi! Làm sao nó có thể xảy ra? Làm sao Lời thật của Đức Chúa Trời có thể lớn lên trên những mái tóc ngắn uốn quăn, mặc đồ ngắn, hút thuốc, bọn thích lui tới với nhau trong tiệm chơi bóng gỗ, những người gia nhập giáo hội? Làm sao nó có thể thực hiện, khi sự ưa thích vui chơi như vậy, -tìm kiếm những đám đông như thế, đi loanh quanh lãng phí thì giờ và yêu thích những việc như thế, và yêu mến thế gian? Làm sao tình yêu thương của Đức Chúa Trời có thể đi vào? Làm sao Hạt giống của Đức Chúa Trời có thể phát triển trong một mảnh đất như thế? Nó sẽ không bao giờ bắt rễ. Nó sẽ không bao giờ mang lại Sự Sống nào cho nó. Nó sẽ nằm trên những sỏi đá giáo phái khô khan cũ kỹ và thối rữa, nhưng sẽ không bao giờ mang lại Sự sống. Vâng, thưa quý vị. Vâng, thưa quý vị.

381 Những kẻ tìm kiếm sự vui chơi, “Những kẻ ưa thích sự vui chơi nhiều hơn là những người yêu mến Đức Chúa Trời.” Kinh khủng! Tuy nhiên, họ thì khôn ngoan. Họ thông minh lịch lãm gấp đôi—những tầng lớp khác. Chắc chắn. Thanh lịch, có học vấn, những người tìm kiếm sự khôn ngoan, giống như Ê-va đã từng làm, và họ đã có cùng một liều thuốc như nàng đã có, hoàn toàn chính xác. Đó là Sự thật.

382 Làm sao một hoa huệ có thể sống, một Hạt giống hoa huệ sống và lớn lên, khi nó lớn nhanh trên những dòng nước, lại mọc trong một trong những giáo phái như nhớp đó? Làm sao nó có thể làm điều đó, khi nó lớn lên trên Nước. Nước là Thánh Linh.

“Họ có hình thức tin kính, nhưng chối bỏ quyền phép của Thánh Linh.” Hiểu không? Mặc dù Lời giảng trên họ, Nó không thể lớn lên. Nó không thể phát triển. Giống y như Lời đã ở trên Ê-va, nhưng Nó không thể phát triển. Tại sao? Nàng đã tiếp nhận sự khôn ngoan, sự khôn ngoan của Sa-tan. Lời đến với họ. Lời giảng trên họ. Chắc chắn, Nó đến trên họ. Vâng, thưa quý vị. Lớn lên... Nó, Nó sẽ giảng xuống trên họ. Họ có thể nghe Lời đã rao giảng.

³⁸³ Các bạn có bao giờ thấy những người ngồi trong nhà thờ, họ sẽ không bao giờ chuyển dịch không? Giảng với phụ nữ về tóc cắt ngắn; năm này qua năm khác, trôi qua, vẫn cứ để tóc ngắn. Nói chuyện với những người đàn ông về hút thuốc, phụ nữ về uống rượu; họ cứ uống, giống y như cũ. Thật giống hết nước đổ đầu vịt. Nó không có chỗ để phát triển. Hiểu không? Nó là sự tìm kiếm sự vui thú xưa kia, được nhiều người biết đến, “Ồ, để những phụ nữ kia làm điều đó trước, rồi tôi sẽ làm.” Tôi không quan tâm họ làm điều gì. Bốn phận của các bạn đi theo Lời Đức Chúa Trời. Đúng thế. Hiểu không?

³⁸⁴ Mặc dù Lời giảng trên họ, Nó không thể mọc lên. Sự khôn ngoan của Sa-tan, thấy đó, vì thế nó thật sự trở nên bại bậm giáo phái. Họ không thể tin vào Hê-bơ-rơ 13:8, hết thấy đều vênh vào tự đắc với sự khôn ngoan, không điều gì cho Nó lớn lên. Thấy không? Làm sao họ có thể tin Hê-bơ-rơ 13:8, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi”? Không thể làm điều đó. Hiểu không?

³⁸⁵Ồ, họ nói họ tin Nó.Ồ, anh em nói với họ Điều đó, họ nói, “Chắc chắn rồi, chúng tôi tin Nó.” Thế thì hãy chỉ cho tôi thấy những bông trái của nó. Hãy để tôi thấy điều đó. Hãy để tôi thấy nó đang được thực hiện. Cho tôi thấy giáo hội mà anh em đang rao giảng cho, làm điều gì mà Hội thánh sứ đồ đầu tiên đã làm lúc ấy, mà đã tin Lời.

³⁸⁶ Anh em làm công vẹo phép báp-têm của mình. Anh em làm công vẹo những chứng cứ của mình. Anh em làm cho nó thích hợp với một số loại giáo điều nào đó; thay vì nhận lấy Lời, để Lời làm chứng chính những kết quả của chính Nó. Anh em làm ra một loại việc nào đó anh em phải làm, để anh em mang lại chứng cứ về Nó. Và Sa-tan có thể thông giải mọi chứng cứ mà

anh em muốn sanh ra. Chắc chắn, nó có thể, nó chắc chắn có thể. Nhưng nó không thể sanh ra Lời. Đó là một điều mà thiêu đốt nó. Nó thật sự không thể làm điều đó. Vâng, thưa quý vị. Ồ, đúng thế.

³⁸⁷ Bây giờ nhìn xem Ca-in và A-bên. Cả hai người đều chân thành. Ca-in đã lấy, bằng sự khôn ngoan của ông, theo hội thánh mẹ của ông, Ê-va. Đó là mẹ ông. Bao nhiêu người biết rằng Ê-va là mẹ của Ca-in? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chắc chắn rồi. Tốt lắm. Giống như mẹ ông, ông lấy lý lẽ, đấy, sự khôn ngoan, sự khôn ngoan của riêng ông. Một cửa lễ đẹp đẽ; ông có những bông hoa. Ông có bông trái của đồng ruộng. Nói, “Ồ, bây giờ, chắc chắn, thấy đó,” ông nói, “Đức Chúa Trời...” Thật giống y như Satan đã nói với—với Ê-va, “Chắc chắn, chắc chắn...” “Chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ nhận của lễ của tôi. Tôi đã xây một bàn thờ đẹp đẽ. Tôi làm nó rất đẹp. Nó được trang trí rất đẹp.”

³⁸⁸ Giống y như lễ Phục sinh này sẽ diễn ra, họ sẽ tiêu hàng triệu đô-la, khắp đất nước, cho việc chưng bày hoa Phục sinh trên các bàn thờ. Bàn thờ không được làm ra để dành cho hoa; nó được dành cho của lễ. Hiểu không? Nó chỉ cho thấy cùng một linh xưa đó của Ca-in, đấy, cùng một ma quý xưa—xưa kia từ vườn Ê-đen. Hiểu không?

³⁸⁹ Điều gì—điều gì đã xảy ra? Ca-in nghĩ, “Chắc chắn...” Anh em biết con người ấy thành tâm, bởi vì điều đó có nghĩa là Sự Sống hay cái chết, đối với ông.

³⁹⁰ Và, họ nhiều người, không nghĩ họ là những kẻ đạo đức giả. Họ chân thành. Anh em nói, “Thế thì, họ có thể chân thành mà sai à?” Chắc chắn. Một người có thể nhận lấy chất độc, một cách chân thành nghĩ rằng mình đang lấy dầu thầu dầu hay cái gì đó, cái gì khác. Hiểu không? Chân thành; điều đó không ổn. Chính là Lẽ thật, không phải sự chân thành. Lẽ thật!

³⁹¹ Những người đàn bà ở xứ Phi Châu kia, dâng tế lễ trẻ sơ sinh của họ cho các thần, những cá sấu. Điều đó chân thành không các bạn? Không. Bao nhiêu người trong số họ chịu đựng, những người Trung Hoa, bẻ gãy xương họ, để làm bếp cho các thần! Còn người Hồi giáo thế nào mà đi lên ở đó, và những người đi

trên lửa? Và đặt các thứ, ồ, những lưỡi câu móc vào da thịt, trong miệng của họ, và may miệng họ lại.

³⁹² Và một số người đặt một cây gậy...Tôi thấy một bức tượng trên đó, một tượng nhỏ, cách họ cúng tế thần của mình, nghĩ rằng họ được lên Thiên đàng. Một thầy tế lễ đặt cái que vào trong miệng người đó, quấn quanh đầu anh ta, bằng sợi dây xích; cột xuống, cột hai tay người đó lại phía sau, xích đôi chân người ấy lại. Người đó không thể ăn, uống, nói năng, hay làm gì khác, cho đến khi anh ta chết.

³⁹³ Anh em thấy Cơ-đốc nhân nào dâng của lễ giống như thế không? Anh em thậm chí sẽ không tin Lễ thật, Lời. Thấy không?

³⁹⁴ Vậy thì, “Vẻ đẹp,” ông nói, “chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ nhận. Hãy xem bàn thờ của tôi đẹp làm sao.”

³⁹⁵ Thấy ngày nay cũng linh đó, của sự khôn ngoan không? “Ồ, nếu như chúng tôi xây dựng giáo phái lớn này, chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ tiếp nhận chúng tôi.” Ngài sẽ không tiếp nhận điều gì ngoài Lời Ngài. Không. Hiểu không?

³⁹⁶ “Ồ,” họ nói, “bây giờ, hãy xem, Anh Branham, nếu chúng tôi—nếu chúng tôi đào tạo ra *rất* nhiều mục sư truyền đạo mỗi năm. Chương trình truyền giáo của chúng tôi, năm ngoài, hoạt động trên một trăm ngàn đô-la.” Điều đó có thể là rất tốt, thưa anh em, nhưng anh em chết cho đến khi anh em hiểu biết Lời ấy và đến với Nó. Điều đó chính xác.

³⁹⁷ “Ồ, Anh Branham, giáo hội chúng tôi! Anh nghĩ mình là gì, chỉ là một bộ óc tầm thường nhỏ bé ở dưới đó?”

³⁹⁸ Điều đó đúng. Bây giờ, điều đó hoàn toàn đúng. Đúng thế. Nhưng, dù tôi là bất cứ cái gì đi nữa, hãy cho phép tôi ở lại sống với Lời đó. Nó sẽ lớn lên trong điều gì đó, ngày nào đấy. Hiểu không? Cứ ở lại với Lời đó, cho dù điều gì đi nữa. Chúng ta không có việc gì ngoài chỉ một đền tạm nhỏ ở đây. Đó là điều chúng ta cần, ngay thì giờ hiện tại này, thật sự là nơi đặt để, bởi vì chúng ta đang trông đợi Chúa Jêsus đến.

³⁹⁹ Chúng ta không cần giáo phái to lớn nào phải tiêu hàng triệu đô-la mỗi năm, để xây dựng và làm những việc giống như thế; và nhiều người đang cố gắng rao giảng Lời, chịu đựng ở ngoài đó,

mà không có gì để ăn, và những việc giống như thế. Nhiều người làm sao vậy? Không phải nó...Ồ, trông có vẻ như nhiều người có thể thức tỉnh.

⁴⁰⁰ Nhưng, người nào có thể chấp nhận đạo Công giáo, có thể khá bị mù để chấp nhận bất cứ điều gì. Tôi sẽ nói với anh em Sự thật. Bất cứ ai để điều đó đè cổ họ, có thể—có thể...“Những người khôn ngoan,” không ngạc nhiên, Kinh Thánh nói, “ngay cả các vua của thế gian đều phạm tội tà dâm với nó.” Và những người khôn ngoan, hiểu biết, đầy, và họ làm cho nó, những linh mục, họ là những người thông minh.Ồ, hỡi con người, anh em nói về được giáo dục chẳng? Bạn ơi, họ phải có nhiều năm, năm này, sang năm khác, nhiều năm học hành.

⁴⁰¹ Họ nói họ không sống với những nữ tu đó. Thế thì tôi muốn hỏi các bạn đôi điều. Thế thì tại sao họ không trở nên vô sinh? Ừ-m. Ừ-m. Ừ-m. “Họ là Cô Dâu, mà ở đó. Những nữ tu là Cô Dâu. Và đó là Chàng Rể, dĩ nhiên, anh em thấy.” Đúng thế. Mẹ Bề trên bóp cổ giết chết những trẻ sơ sinh và bỏ chúng vào hố vôi. Các bạn không tin điều đó chẳng? Hãy nghe một người chân thật, đã ở trong đó, làm chứng về điều đó. Nói, “Bây giờ đến đi, để cho luật pháp bắt giữ tôi.”

⁴⁰² Và nói, “Chúng ta sẽ làm giống như họ đã làm ở nước Nga, giống như họ đã làm ở Mexico. Chúng ta sẽ mở rộng điều đó, khi nó đi đến với chính quyền.”

⁴⁰³ Nhưng các bạn sẽ làm điều đó bằng cách nào bây giờ khi chúng ta có cái đầu của nó ở ngay tại đó trong chính quyền? Thấy không? Thấy không? Đó là Lời đó phải được làm trọn, “Họ đã lập nên một hình tượng ở trên đây, với con thú ấy đặt ở đó. Và họ cả hai dự tiệc thánh với nhau và ban quyền phép cho con thú này, để nói.”Ồ, thưa anh em, Lời ấy sẽ đứng ngay tại đó. Không phải chủ nghĩa cộng sản sẽ tiếp quản, nhưng mà Công giáo Rô-ma. Ừ-m.

⁴⁰⁴ Bây giờ nhìn điều này ở đây. Ca-in nói, “Chắc chắn Ngài sẽ nhận của lễ của tôi.” Nhưng loại gì? Ông ta nói “Tôi đã làm một của lễ.” Nhưng loại của lễ đó là gì? Đòi sống thực vật: cây cối, bông hoa, rau trái. Đòi sống thực vật, (cái gì?) không có sự đau khổ với nó, không có hình phạt.

⁴⁰⁵ Người ta không muốn đau khổ. Đó là vấn đề ngày hôm nay. Họ đến, họ đến ngay bây giờ và tin Lời này, nếu không phải bị đuổi ra khỏi giáo hội của họ, nếu họ không phải bị cười nhạo, làm trò cười. Không. Họ muốn có đời sống thực vật, loại khôn ngoan nào đó. “Ồ, sự sống *này* thì tốt đúng như Thế.” Không phải. Tôi sẽ cho các bạn thấy nó đến từ đâu, chỉ trong vài phút, ý Chúa.

 Nhưng, “A-bên, bởi đức tin.” Vinh hiển thay!

⁴⁰⁶ Ca-in, bởi sự khôn ngoan, nói, “Chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ chấp nhận điều này. Đây là một bàn thờ. Tôi có một nhà thờ.” Đó là những gì một nhà thờ hiện có, một bàn thờ, nơi thờ phượng. Tốt lắm. “Tôi có một bàn thờ. Tôi muốn thờ phượng chân thành đúng như anh em của tôi. Và tôi có một điều gì đó đẹp để ở đây dành cho nó. Chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ nhận nó.” Điều đó cũng giống như ma quỷ nói với mẹ nó; lời nói dối, sự khôn ngoan đều giống nhau.

⁴⁰⁷ Bây giờ, A-bên. Hê-bơ-rơ 11 nói:

Bởi đức tin A-bên dâng cho Đức Chúa Trời một của lễ tốt hơn của lễ của Ca-in,...lại cũng nhờ đó dầu người chết rồi, tuy nhiên hãy còn nói.

⁴⁰⁸ Thấy không? “A-bên...” Bởi điều gì? Sự khôn ngoan? Bởi hệ thống thần học ư? “Bởi đức tin đã dâng cho Đức Chúa Trời một của lễ tốt hơn.” Bởi đức tin vào điều gì? Bởi đức tin vào điều gì? Bởi...Ông đã có đức tin ở đâu?

⁴⁰⁹ Ở đó, thật sự có cha và mẹ ông, ông và người em cùng mẹ khác cha với ông, làm sao điều đó có thể xảy ra trong thế gian? Ông có thể—có thể nhận được điều đó ở đâu? Ông đã tin vào điều gì? Đức tin vào thực vật, đức tin vào *điều này* không? Không, thưa quý vị. Anh ta đã có đức tin vào Lời. Bởi vì, ông muốn biết tại sao mình ở ngoài vườn địa đàng đó. “Tại sao chúng ta bị đuổi ra?”

⁴¹⁰ Người mẹ chắc hẳn phải nói, “Bởi vì tôi nghe theo lời nói dối của ma quỷ. Bởi vì đứa bé *này* ở đây được sanh ra theo cách *thế này thế kia*, đó là lý do Đức Chúa Trời đuổi chúng tôi ra.”

⁴¹¹ “Ồ,” ông nói, “tôi thậm chí không thể đi đến gần cổng vườn đó. Có Chê-ru-bin ở đó, với một thanh gươm, đang canh giữ Cây Sự Sống đó.” Vì thế, bởi đức tin!

⁴¹² Đấy, bởi sự khôn ngoan, Ca-in đã dâng, anh em biết, không phải hiểu biết Lời, nhưng chỉ suy nghĩ, bằng sự khôn ngoan. Ông đã lập một chỗ đẹp đẽ, và làm cho nó tốt và đẹp.

⁴¹³ Nhưng, “A-bên,” không ai nói về ông, lúc bấy giờ, chỉ là một cậu bé, “bởi đức tin đã thấy rằng không phải là đời sống thực vật; đó là công việc tình dục, qua huyết.” Thế đấy, thưa anh em. Một lần, tranh cãi gay gắt về Điều đó.

⁴¹⁴ Bởi đức tin con cái Ngài vẫn thấy điều đó. Ngài không bao giờ dạy dỗ điều đó bằng sự khôn ngoan lúc này. Nó không đến bởi sự khôn ngoan. Nó đến bởi đức tin. Kinh Thánh dạy, “A-bên, bởi đức tin.”

Ông đã dâng gì? Huyết, từ sự sống sống động, đời sống thú vật.

⁴¹⁵ Chúng ta là thú vật, chính chúng ta. Chúng ta là động vật có máu nóng. Điều đó hoàn toàn đúng. Loài cao hơn, động vật cao nhất, nhưng có linh hồn ở trong đó. Đó là sự sống là gì.

⁴¹⁶ Bây giờ để ý. Bởi đức tin A-bên đã thấy sự mặc khải, khải tượng, và mang đến một dòng huyết sống động, đang chảy, bởi vì sự sống đã ở trong huyết.

⁴¹⁷ Sự sống ở trong cuống của—của bông hoa. Và nó là quần thể thực vật, mà không có cảm giác. Tôi đã sống trong hi vọng mà sẽ đâm thấm điều đó. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

⁴¹⁸ “A-bên, bởi đức tin,” ở lại với Lời. Bởi đức tin, không phải bởi sự khôn ngoan. “Bởi đức tin ông đã thấy rằng đó là tình dục, huyết.” Tế bào huyết đến từ người đàn ông. Người đàn ông có tế bào huyết trong tinh dịch. Chất hemoglobin là huyết, đến qua người đàn ông. Và A-đam biết rằng đó không phải là những trái táo, và trái lê, và khoai tây, hay là bất cứ thứ gì, mà đã đem họ ra ngoài vườn Ê-đen, điều đó gây ra tội lỗi. Chính là tình dục, huyết, và ông đã dâng huyết trở lại. Bởi đức tin ông đã làm điều đó, không phải bởi sự khôn ngoan.

⁴¹⁹ Làm thế nào một người, qua sự khôn ngoan, sẽ hiểu điều đó, khi toàn bộ Kinh Thánh và cả Hội thánh của Đức Chúa Trời được xây dựng trên sự mặc khải Thiêng liêng, bởi đức tin? “Trên đá này Ta sẽ lập Hội thánh Ta.” Hiểu không?

420 Hừ! “Ồ,” họ nói, “chắc chắn rồi, chúng tôi tin Điều đó.” Thế thì Sự Sống Đấng Christ trong những hình thức này ở đâu? Sự Sống Đấng Christ ở đâu? Thứ hai...Anh em muốn ghi một số câu Kinh Thánh này. Thấy không? Sự Sống ở đâu? Nếu...Họ nói, “Ồ, chúng tôi tin. Chúng tôi tin. Chúng tôi tin.” Nếu anh em tin, thì...

421 Chúa Jêsus đã phán, “Những dấu hiệu này sẽ,” không phải chúng có thể, “chúng sẽ theo những người tin.” Chúa Jêsus phán, “Nếu kẻ nào tin Ta, những việc mà Ta làm, kẻ đó cũng sẽ làm. Kẻ nào tin Ta, các việc mà Ta làm kẻ đó cũng sẽ làm.”

422 Người đó thật sự sẽ không đi loanh quanh. Người đó sẽ làm điều ấy. Làm thế nào điều đó có thể xảy ra? Bởi vì, có chính Sự Sống ở trong Đấng Christ, thì ở trong anh em. Nó sẽ không sanh ra sự khôn ngoan nào; nó sẽ không lớn lên trong đó. Nó phải chối bỏ sự khôn ngoan, để nhận lấy đức—đức tin. Đức tin ở trong Lời, không phải sự khôn ngoan ở trong Lời. Đức tin ở trong Lời!

423 Sa-tan có nhiều sự khôn ngoan trong Lời đó hơn bất cứ, hết thầy thầy giảng tập họp lại, những linh mục và mọi thứ với nhau.

424 Có nhiều sự khôn ngoan hơn, nhưng người đó không thể có đức tin. Đức tin sẽ làm cho Nó sống. Đức tin sẽ khiến người đó ăn năn, sẽ làm cho người đó thoát khỏi tổ chức của mình. Ừm! Người đó có sự khôn ngoan, vì thế anh ta cứ ở lại sống với nó. Được rồi.

425 “Nhưng A-bên bởi đức tin thấy điều đó là hành động tình dục, và người đã dâng huyết, sự sống của huyết, và Đức Chúa Trời đã tiếp nhận nó.”

426 Bây giờ, trong Ti-mô-thê Nhì 2, 3, đã nói...Lời đến với họ lúc này. Dầu nó sẽ rơi nhằm đất xấu. Anh em thấy không? “Họ có bề ngoài giữ sự tin kính, nhưng chối bỏ quyền phép đó,” quyền phép của Thánh Linh. Ti-mô-thê Nhì chương 3, nếu anh em muốn ghi chép. Được rồi. “Có hình thức tin kính.”

427 Những dấu hiệu Thánh Linh về Sự sống Đòi đòi, họ chối bỏ Điều đó. “Nhiều người không nói tiếng lạ. Không. Không có chuyện như sự chữa lành Thiêng liêng, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Thứ đó dành cho các sứ đồ.” Có hình thức!

428 Phao-lô nói, nói tiên tri về điều đó. “Trong những ngày sau rốt, thời kỳ cuối cùng, những điều này sẽ xảy ra.” Không phải trong thời họ. “Và Đức Thánh Linh phán tỏ tường rằng: trong những ngày sau rốt, những ngày sau này, sẽ có mấy kẻ từ bỏ Đức tin,” và tất cả những việc này. Hiểu không? Thế đấy, “Có hình thức tin kính đó.”

429 Vậy thì, làm thế nào những dấu hiệu Đức Thánh Linh về Sự sống Đời đời có thể lớn lên trong tro tàn giáo hội ấy, nơi mà không có Thánh Linh của dòng nước, chút nào? Thấy không? Không thể lớn lên trong những công trường giáo phái vui nhộn, và khôn ngoan, và vui đùa. Làm sao những dấu kỳ phép lạ của Đức Chúa Trời hằng sống có thể lớn lên trong một—một người đàn bà không có cách cư xử hợp với lẽ thông thường như một quý bà? Tôi muốn hỏi anh em điều đó. Làm sao Nó có thể phát triển trong một con người mà sẽ đứng trên bục giảng và, vì một phiếu ăn không ra gì hay một ân huệ giáo phái, sẽ phớt lờ đi Lễ thật của Đức Chúa Trời? Làm sao những dấu hiệu thuộc linh có thể đi theo điều đó? Không thể được.

430 Làm sao có thể—làm sao Nó có thể lớn lên trong một thầy giảng mà sẽ tháo bỏ giáo phái của mình, lột bỏ chúng, trên bờ sông đó? Và ở đây tối nọ, trong nơi nào đó tôi vừa đi qua tối hôm qua, trong một giáo xứ nào đó, và có một buổi tổ chức liên hoan vui nhộn ở đó, hành động kỳ cục, làm thế nào bông trái Thánh Linh có thể phát triển trong một nơi như thế? Đó là nó rơi nhằm đá giáo hội, đúng thế, và không ở trong thung lũng bắt bớ, bị nhạo cười và làm trò hề.

431 Hoa huệ làm việc khó nhọc. Anh em còn nhớ bài giảng của tôi cách đây không lâu, vài năm trước đây, về Ngài Hoa Huệ. Ngài canh tác. Nơi mà, Chúa Jêsus đã phán, “Cách mà nó...làm lụng khó nhọc, cũng không kéo chỉ, và tuy nhiên Ta phán cùng các ngươi: dầu vua Sa-lô-môn, vinh hiển đến đâu, cũng không được mặc áo như một hoa nào trong giống ấy.” Cách mà hoa huệ rút ra, tự làm đẹp cho nó, (để làm gì?) chỉ để cho ra. Người đi ngang qua ngửi thấy mùi thơm. [Anh Branham hít mũi—Bt.] Con ong bay đến đậu ngay vào lòng và hút lấy chính mật ra khỏi nó. Nó chỉ cho đi cách nhưng không. Làm lụng khó nhọc, để làm điều đó.

⁴³² Halêlugia! Đó là một người chân thật của Đức Chúa Trời, Mục sư Hoa Huệ, Mục sư khả kính Ngài Hoa Huệ, vâng, thưa quý vị, mà làm lụng khó nhọc vì Lời, đánh trên mặt người và kêu la với Đức Chúa Trời, “Lạy Chúa, con không thể thấy chỗ nào *điều này* sẽ đáp ứng ở đây, ở đây. Nó phải đến bằng Lời.” Khi anh em thấy điều đó, và Đức Chúa Trời ban nó cho anh em, thế thì hãy hành động tự do. Không có chiến dịch lớn nào đó, “Nếu anh đảm bảo cho tôi rất nhiều ngàn đô-la, tôi sẽ đến.” Nhưng, miễn phí, “Nếu điều đó ở Timbuktu hay bất kể là nơi đâu, Chúa ôi, mà Ngài muốn con gieo Giống, con sẽ cho Nó nhưng không.” Halêlugia!

⁴³³ Chúa Jê-sus phán, “Dầu vua Sa-lô-môn, sang trọng đến đâu, cũng không được mặc áo như nó.” Phán, “Hãy xem hoa huệ mọc lên thế nào.”

⁴³⁴ Con người tội nghiệp, phải chịu đau khổ giống như mọi thứ, để có được những gì người đó kiếm, và bị cười nhạo và làm trò cười. Và tất cả những giáo hội lớn hất người đó ra ngoài, và gọi người đủ các thứ tên bẩn thỉu. Nhưng người vẫn ở lại với Lời đó, làm lụng khó nhọc, ngày đêm, nằm trong thung lũng. Gì vậy? Người ấy—người ấy ở trong nơi mà người có thể hút ra từ “những dòng Nước.” Làm lụng khó nhọc, (vì điều gì?) để cho nó ra. “Các người đã được lãnh không, hãy cho không.” Vâng, thưa quý vị. Ô, chao ôi!

Làm sao nó có thể lớn lên trên cánh đồng khô khan sỏi đá của giáo hội đó?

⁴³⁵ Dòng dõi của Ca-in khôn ngoan, có tính cách khoa học. Hãy xem dòng dõi Ca-in bấy giờ khi họ đến gần. Chúng ta hãy xem họ một chút. Dòng dõi Ca-in, họ là gì? Những nhà xây dựng, những nhà phát minh, những nhà khoa học vĩ đại. Họ có sự khôn ngoan. Hiểu không? Họ—họ—họ xây ngay cả những tòa nhà, và làm ra sắt, cùng các thứ đầy cám dỗ với nhau. Họ là những nhà khoa học, thông minh, có học vấn, và ngoan đạo.

⁴³⁶ Nhưng vụ mùa khôn ngoan đó sản sinh ra cái gì? Sự chết, đối với cả dòng dõi, khi sự phán xét của Đức Chúa Trời giáng xuống. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nhóm người đó—nhóm người đó đã làm gì? Sinh ra sự chết. Mặc dù, trong tất cả sự khôn ngoan và thanh lịch của họ, điều gì đã xảy

ra? Họ đã chết. Mỗi một người trong số họ đều hư mất trong sự phán xét của Đức Chúa Trời. Đúng thế không? [“A-men.”] Đức Chúa Trời đã phán vậy. Họ thông minh, học vấn cao, bảnh bao, sùng đạo, rất tốt đẹp. Thông minh, có giáo dục, nường cậy sự khôn ngoan của họ, và đã giết chết cả dòng dõi con người.

⁴³⁷ Họ cũng đang làm giống như vậy ngay bây giờ, những quả bom nguyên tử và các thứ, mà những nhà khoa học thông minh này và các thứ sẽ—sẽ hủy diệt cả dòng dõi. Họ có bụi phóng xạ ngay bây giờ. Nó thì—nó thì...Hoàn toàn có thể đốt cháy mắt bạn, khiến bạn bị ung thư, mọi thứ. Chúng—chúng được thử nghiệm, ngoài đại dương, người ta thậm chí không thể tìm thấy nó nữa. “Khi nó thoát ra, nó sẽ hủy diệt cả thế giới,” họ nói. “Người ta sẽ bị thiêu cháy, trong xác thịt chính họ.”

⁴³⁸ Không lạ gì, Kinh Thánh nói, “Và thầy của các quan tướng sẽ làm đồ ăn cho chim trên trời,” và vân vân; thối rửa, vì chất phóng xạ, mọi thứ khác.

⁴³⁹ Họ đang làm điều đó, chính họ, sự khôn ngoan thông minh của họ. Đó là điều khiến cho sự chết đến: sự khôn ngoan thông minh. Hãy đơn sơ, tin Lời Đức Chúa Trời, và sống. Nhận sự khôn ngoan của mình, và chết. Được rồi. Mùa gặt, kỳ cuối cùng, họ hư mất.

⁴⁴⁰Ồ, con cháu A-bên thì khiêm nhường, những nông dân, những người chăn chiên; quý vị mục sư, anh em biết đấy. Những người chăn chiên, những nông dân, khiêm nhường, không tuyên bố là thông minh, nhưng họ chỉ ở lại sống với Lời. Họ sanh ra gì trong thời kỳ cuối cùng? Một tiên tri. Đúng thế. Một nhà tiên tri, để làm gì? Những dấu hiệu thời kỳ cuối cùng.

⁴⁴¹ Khi Nô-ê đứng nơi cửa tàu ấy, xây dựng con tàu đó, ông nói, “Sẽ đến, một cơn mưa.” Ông đã bị gọi là cuồng tín, nhưng ông là một nhà tiên tri. A-men. Ông đã làm gì? Mang sự cứu rỗi đến với họ để tin, và họ muốn thoát khỏi. Đó là điều dòng dõi khiêm nhường, ít học sanh ra, tin bằng đức tin. Những người khác tin bằng tri thức, họ sanh ra sự chết, cho cả dòng dõi. Người khiêm nhường đã làm gì—đã làm gì với đức tin? Sanh ra sự cứu rỗi, một tiên tri của Chúa, người mà cho họ dấu hiệu rằng thời kỳ cuối cùng đã ở đó.

442 Anh em nghĩ những người có học vấn sẽ tin điều đó chứ? Họ khịt mũi và bỏ đi, nói, “Mưa sẽ từ đâu đến? Chứng minh một cách khoa học với tôi nước có ở đâu trên đó.” Những nhà khoa học đó, đám người khôn mà đại, đang cố gắng, chứng minh một cách khoa học không có Đức Chúa Trời. Cố gắng!

443 Khi bức hình đó được chụp, đã làm họ mất ngay chiếc ghế mà họ đang ngồi. Người đó không thể hiểu. Nói, “Có một loại Ánh sáng nào đó đập vào thấu kính.” Đó là những dụng cụ khoa học của chính họ, đã chụp bức ảnh về Nó, máy ghi hình. Giống như George Lacy đã nói, ông nói, “Thưa ông,” nói, “máy ghi hình này sẽ không chụp được tâm lý. Ánh Sáng đó đã đập vào thấu kính. Nó đã ở đấy.” Nói, “Nó là gì, tôi không thể nói với các bạn, nhưng Nó đã ở đó.” Nói, “Tôi sẽ viết tên tôi vào đó.” Ông ấy đã viết. Và anh em có bức hình ấy, chính anh em. Vâng, thưa quý vị. Đó là với FBI. Thấy không?

444 Đức Chúa Trời của chúng ta, trong ngày sau rốt này, không để lại một tảng đá không lăn được, nhưng những gì Ngài đang bày tỏ thế gian này không thể chịu đựng. Sự khôn ngoan và tri thức đang tiếp tục phát triển, phóng vào không gian giống như những con ruồi, và—và những chiếc phản lực, và chiến đấu dưới nước. Và tất cả các loại lũng đoạn, và sống trong tội lỗi, đang cố xây dựng điều gì đó mà sẽ bảo vệ họ.

445 Có một điều duy nhất: sự công bình của Đức Chúa Trời đứng trong Cửa của Con Tàu. Cửa là Ai? Đấng Christ phán, “Ta là Cửa của chiên.” Tôi đã đọc phân đoạn của mình. “Chiên Ta sẽ nghe Tiếng Ta. Người lạ chúng sẽ không theo.” Các bạn sẽ không bao giờ đi giẹo một bên trong tất cả những tổ chức đó ở ngoài đây. Người ấy sẽ ra khỏi nó, thật chắc chắn. “Ta sẽ dẫn nó về bầy, và Ta sẽ dẫn dắt chúng. Ta sẽ đi trước chúng.” A-men. “Chúng sẽ biết ấy là Ta. Không ai có thể đi giống như Ta, không ai có thể làm những việc Ta làm,” Ngài phán. A-men.

446 “Thưa Thầy, bây giờ chúng tôi biết Ngài đến từ Đức Chúa Trời, bởi vì không người nào có thể làm những phép lạ mà Ngài làm nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng người.” Thấy không? Đúng thế. Sự xưng nhận của Ni-cô-đem. Chính là điều đó.

447 Dòng dõi nhỏ bé khiêm nhường đó đã sanh ra một đấng tiên tri. Và đấng tiên tri đó, trong thời kỳ cuối cùng của dòng dõi A-bên, đã sanh ra một đấng tiên tri mà đã tỏ cho thấy những dấu hiệu của kỳ cuối cùng và đưa ra sự cảnh báo.

448 Thật gần giống như bây giờ, tôi nghĩ. “Ai mà có tai để nghe, hãy để người ấy nghe những gì Thánh Linh phán với chúng ta.”

449 Vì vậy, đây, Hạt Giống Lời của Sự Sống không thể lớn lên trong loại bầu không khí khôn ngoan ấy. Nó thật sự không ổn.

450 Môi-se và Giô-suê đã có đức tin vào Lời. Những người khác muốn khiêu vũ và cởi quần áo phụ nữ; Cô-rê, (tại sao?) bởi sự khôn ngoan người Ê-díp-tô của ông. Môi-se không muốn có điều đó.

451 Hãy nhìn xem họ những Cô-rê ngày nay, sống dễ dãi, nhảy nhót, tiệc tùng suốt đêm; phụ nữ: uốn tóc ngắn, mặc đồ ngắn, bất cứ thứ gì. “Không có gì quan trọng. Điều đó được thôi.” Nó không được chút nào. Lời nói điều đó không đúng. Đúng thế. Cũng giống như vậy. Thấy không?

452 Mặc dù mỗi một người của họ đều đã chịu phép báp-têm, mọi người, Cô-rê và hết thấy đều đã nhận phép báp-têm, tỏ cho thấy có hình bóng giáo hội đó lần nữa.

Anh em nói, “Họ đã chịu phép báp-têm à?”

453 Cô-rinh-tô Nhất 10:1 đến 2. Chúng ta hãy đọc điều đó. Chúng ta...Tôi biết đã trễ rồi, nhưng buổi ăn tối sẽ không trễ quá giờ. Bữa ăn tối này có thể lâu hơn một chút, nếu Chúa sẽ cứ cho chúng ta ăn. Hiểu không? Cô-rinh-tô Nhất chương 10. Bây giờ nhìn đây. Cô-rinh-tô Nhất 10:1 đến 2, tôi đã có. Bây giờ, tôi đọc Cô-rinh-tô Nhì. Cô-rinh-tô Nhất 10:1 đến 2.

Và, hỡi anh em, tôi chẳng muốn—tôi chẳng muốn để cho anh em không biết, thế nào chúng ta...tổ phụ chúng ta đều đã ở dưới đám mây, và đi ngang qua biển;

Và hết thấy đều chịu Môi-se làm phép báp-têm trong đám mây và dưới biển;

454 Cô-rê đã có cùng một phép báp-têm với những người còn lại. Nhưng ông đã muốn làm gì? Để cho phụ nữ cứ khiêu vũ, và họ uống một chút rượu và có thời gian một chút, lột đồ họ ra và

phạm tội tà dâm, và làm điều đó. Anh em biết Kinh Thánh đã nói họ đã làm thế. Họ lấy những phụ nữ này và cởi quần áo họ, và khiêu vũ với họ, cùng những việc như thế. Và Môi-se trở nên giận dữ với họ. Anh em nhớ lúc đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tại sao? Họ đã có Tiến sĩ Cô-rê, mà có sự khôn ngoan. Ông nói, “Tôi sẽ mang các bạn trở về xứ Ê-díp-tô.” Đó là nơi họ cũng đã đi.

455 Nhưng, Anh Môi-se, khi ông xuống núi, thật là khác hẳn. Ông và Giô-suê ở lại với Lời đó. Đức Chúa Trời đã ban cho lời hứa; họ đã ở lại với nó. Được rồi.

456 Những người khác muốn khiêu vũ và cởi áo quần họ, và từ, bằng sự khôn ngoan của Cô-rê. Và hết thấy đều chịu phép báp-têm, một phép báp-têm.

457 Y-sơ-ra-ên và Mô-áp. Ồ, tôi chỉ...anh em...tôi đã từng, trải qua điều đó. Chúng ta sẽ không nhận lấy điều đó. Tôi phải nhanh lên. Được rồi. Y-sơ-ra-ên và Mô-áp, anh em biết điều đó đã xảy ra ở đó. Một bên, thật tốt đẹp, một bên có sự khôn ngoan, những giáo phái to lớn. Bên kia, một liên giáo phái, nhỏ bé.

458 Rồi, một ngày; chỗ mà tôi muốn đạt đến bây giờ trước khi chúng ta kết thúc. Ngày nọ, hai nguồn to lớn này, hay những quyền lực, đối đầu với thách thức cuối cùng về Lời Đức Chúa Trời.

459 Bây giờ chúng ta sẽ đến với cao điểm. Chúng ta có thể đi trở lại. Tôi có thể lấy một tá. Tôi có thể đứng ở đây trong một tuần, mà không hề chạm vào bề mặt của nó, cách mà tôi có thể chứng minh điều đó ngay tại đây, những gì tôi đang nói về. Nhưng tôi hi vọng anh em hiểu điều đó. Hiểu không?

460 Một ngày nọ, nó đến cao điểm. Sự khôn ngoan và đức tin lên tới cao điểm. Chúa Jê-sus và Sa-tan gặp nhau. Đúng thế. Chúa Jê-sus và Sa-tan đối đầu. Hai lực lượng lớn này, sự khôn ngoan và tri thức, lên đến cao điểm. Thấy không?

461 Bây giờ, cả hai đều sử dụng Lời. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ồ, thưa anh em, điều này trở nên tốt, đối với tôi. Thấy không? Đừng bỏ lỡ nó, giờ này. Ồ! Nói, “Lạy Chúa, xin mở lòng con.” [“Lạy Chúa, xin mở lòng con.”]

⁴⁶² Cả hai đều sử dụng Lời Đức Chúa Trời, cùng một Kinh Thánh. Nhưng Nó sẽ không có tác dụng trong một ống dẫn không tin đạo. Nó chắc chắn sẽ không. Nó chắc chắn sẽ không. Cả hai đều sử dụng Lời Đức Chúa Trời. Nhưng Sa-tan đã sử dụng Nó từ một cái đầu tri thức, đấng, cái đầu tri thức, và Nó đã không tác dụng.

⁴⁶³ Tôi có một câu Kinh Thánh ở đây. Anh chị em phiên không nếu tôi đọc nó? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Chúng ta hãy lật ra Hê-bơ-rơ, chương thứ 4, thật nhanh, chỉ một phút. Tôi muốn đọc câu này. Nó thật sự rất bổ ích với tôi, ngay tại đây, Hê-bơ-rơ 4. Và chúng ta hãy bắt đầu Hê-bơ-rơ chương 4, và bắt đầu, câu 1 đến 2.

Vậy đang khi còn có lời hứa cho chúng ta...để vào sự yên nghỉ Ngài, hãy lo sợ, kẻ trong anh em có ai bị trừ ra chăng.

Vì tin lành này đã rao truyền cho chúng ta, cũng như cho họ: nhưng lời họ đã nghe không ích chi hết, không pha trộn với (kiến thức, sự khôn ngoan?) đức tin trong họ...mà trong khi nghe chẳng lấy đức tin trong họ (điều gì?) nhận lời đó thuộc về mình.

⁴⁶⁴ Anh em có thể có mọi Lời, anh em có thể biết Lời đó từ A đến Z, và Nó sẽ không bao giờ có tác dụng cho anh em. Anh em có thấy nhiều người lấy Lời đó và cố gắng bắt Nó làm việc, nói, “Anh em ơi, vinh hiển thay Đức Chúa Trời!” Nó thật sự không có kết quả. Anh em không thể lừa phỉnh bằng Lời. Không, không. Không, không. Cho dù anh em xưng nhận điều gì đi nữa, Lời tự Nó làm chứng. Cho dù anh em tuyên bố điều gì đi nữa, Lời đưa ra sự làm chứng. Đúng thế.

⁴⁶⁵ Vậy thì, Sa-tan đã biết Lời. Nó biết Lời từ A đến Z. Ồ, anh em biết điều gì không? Tôi hình dung, nếu nó có bằng cấp, nó có đủ những danh hiệu trải ra khắp bốn hay năm trang giấy báo, “Tiến sĩ, Mục sư cao quý, Trưởng lão, Tiến sĩ Triết, Tiến sĩ Luật, Q.D.,” tất cả bằng chữ cái trong mọi cách. Bằng cấp của nó chắc hẳn là trong Kinh Thánh đó. Hẳn biết mọi Lời của Nó. Chắc chắn vậy. Thấy không? Thế nên, Sa-tan nói, “Bây giờ, tôi biết Lời đó.” Tôi biết rằng hẳn đã biết Lời khi hẳn đến với Ê-va. Vì thế, hẳn đã có Lời bằng cái đầu tri thức, nhưng Lời sẽ không có tác dụng.

466 Chúa Jêsus biết Lời bởi đức tin, trong sự mặc khải của Lời Đức Chúa Trời trong Sự Sống đã định trước của Chính Ngài. Vinh quang thay! Tôi hi vọng điều đó đâm thấm vào ngay lòng anh em. Chúa Jêsus biết Ngài là Ai. Sa-tan đang tự hỏi. Ngài biết rằng Ngài là Người định trước của Đức Chúa Trời, rằng Chính Đức Chúa Trời được tỏ lộ trong Ngài. Không phải Ngài đang làm các công việc. Chính là Cha mà ở trong Ngài. A-men.

467 Hãy để ma quỷ bay mất đi với hệ thống thần học của nó. Chúa Jêsus; Sa-tan đã biết Điều đó. Hẳn đã biết Lời. Bây giờ, hẳn có thể trích dẫn câu Kinh Thánh đó, bạn ơi, giống như một Kinh Thánh sống. Hẳn có thể trích Lời giống như *thế*. [Anh Branham nhanh chóng bập ngón tay kêu tách tách nhiều lần—Bt.] Thấy không?

468 Nhưng Chúa Jêsus vẫn đứng im, vì Ngài biết Ngài đang đứng ở đâu. Ngài biết rằng Ngài đã được định trước, “là Chiên Con bị giết trước khi sáng thế.” Ngài biết Ngài là Người đó. Ồ! Ồ, anh em ơi! “Ai mà có tai, hãy để người ấy nghe.” Ngài biết rằng Ngài đã được định trước cho điều đó, và đó là cách Ngài biết Lời. Thấy không? Và Nó đã hành động. Chắc chắn vậy.

469 Sa-tan biết Lời bằng sự khôn ngoan. Nó đã thất bại. Hẳn đưa ra Lời giống như Chúa Jêsus đã đưa ra, cùng một Kinh Thánh. Hẳn đã trích dẫn Thi thiên. “Ngài sẽ ban...Có Lời chép rằng,” Sa-tan nói, “Ngài sẽ truyền các Thiên sứ Ngài bảo gìn giữ Người, kéo e chân Người vấp nhằm đá chăng. Họ sẽ nâng Người lên.”

Ngài phán, “Và cũng có lời chép rằng...” Ồ! Thấy không?

Sa-tan biết Nó bằng tri thức.

470 Chúa Jêsus đã biết Nó bằng kinh nghiệm. Ngài biết Nó bằng sự mặc khải. Ngài đã biết rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời đã đến thế gian. Ngài biết địa vị của Ngài. Ngài biết Ngài được sanh ra trong thế gian này vì mục đích đó. Và đó là lý do Lời Đức Chúa Trời có thể hành động qua Ngài, bởi vì Ngài biết Ngài là ai. Vinh quang thay! Các bạn nắm được điều đó chưa? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài biết Ngài là thể nào.

471 Trở lại với điều đó, Sa-tan, nó biết nó là gì. Và nó biết nó không việc gì, với sự khôn ngoan của Nó, về Lời, bởi vì Lời là Đức

Chúa Trời. Anh chị em hiểu được điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

472 Vậy thì, nếu Chúa Jêsus biết Ngài là Ai...Ngài là Đấng được định trước của thời gian. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chúa Jêsus, thân thể, Ngài biết Ngài là Lời được định trước, Người của Đức Chúa Trời mà đã đứng trong ngày đó, để làm Cửa Lẽ chuộc tội. Và Ngài biết kẻ thù của Ngài. (Như tôi đã giảng, cách đây hai Chúa nhật.) Ngài biết kẻ địch của Ngài; và Ngài biết Ngài là Ai. Vì thế, hai lực lượng lớn đến với nhau, tri thức và đức tin. Chúa Jêsus biết Ngài là Ai.

473 Sa-tan biết Kinh Thánh giỏi như Chúa Jêsus, nhưng Nó không làm việc cho Sa-tan. Hiểu không?

474 Cho dù anh em hiểu biết nhiều thế nào đi nữa, nó sẽ không có tác dụng. Bây giờ, lấy lại điều đó với một số những tổ chức lớn này. Suy nghĩ về điều đó, một phút. Họ nói, “Ồ, chúng ta hiểu Lời.” Hãy để tôi thấy nó hành động. Hỡi các bạn Công giáo, các bạn nói các bạn là gốc. Chúng ta hãy xem điều đó. Hãy chỉ cho tôi thấy công việc của các bạn, không có của các bạn...Hay là, hãy chỉ cho tôi thấy công việc của các bạn, bằng, hay là, không có đức tin của các bạn, và tôi sẽ chỉ cho các bạn thấy công việc của tôi, bởi đức tin của tôi. Thấy không? Thấy những gì Lời đã dạy.

475 Anh em có thể trồng hạt giống mà nó không lộ ra nó là gì không, nếu nó đang phát triển? Anh em có thể trồng hạt bắp mà không sanh ra bắp, nếu nó mọc lên không? Anh em có thể trồng khoai tây trừ phi nó mọc lên khoai tây không? Anh em có thể trồng hoa mà không sanh ra loài hoa đó không? Thấy không?

476 Thế thì, nếu anh em được gieo, và Hạt giống của Đức Chúa Trời ở trong lòng anh em, Nó phải sanh ra thứ Đó. Chúa Jêsus phán, “Kẻ nào tin Ta, người ấy sẽ làm việc Ta làm.” Nếu người đó nói mình tin Nó, mà những công việc này không theo với người, thì người đó là kẻ nói dối. “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn việc này nữa, vì Ta đi về cùng Cha Ta.”Ồ, Nó thì mạnh mẽ! Nếu chúng hoàn toàn không đụng phải nơi trơn trượt và trượt khỏi, trên đá ở nơi nào đấy! Chúng cứ rơi xuống thung lũng để gió không thể thổi bay Nó đi, và chim trời không thể ăn Nó, Nó sẽ lớn lên.

477 Hãy chôn giấu Nó vào trong lòng anh em. Đa-vít nói, “Tôi đã giấu luật pháp Chúa trong lòng tôi,” để không giáo phái nào có thể lấy Nó ra, chim trời không thể nhặt lấy Nó. “Tôi đã giấu Nó ở đây. Tôi suy gẫm Nó, ngày và đêm. Chúng được viết trên cột giường tôi và mọi nơi. Tôi đeo chặt Chúng, cột Chúng nơi các ngón tay tôi. Chúng ở trong...”

478 Và Chúa Jêsus phán, “Tên người ở trong lòng bàn tay Ta.” Vì vậy, làm sao, làm sao nó bị quên được? Không thể được. Vậy thì, tốt lắm.

479 Thế thì, nếu Chúa Jêsus đã đánh bại Sa-tan về mặt đức tin, biết Ngài là Ai, Ngài là Đấng đã được định trước. Anh em hiểu rồi chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vậy thì Cô Dâu được định trước của Chúa Jêsus Christ lúc này thì thế nào? Anh em tin Cô Dâu được định trước chứ? [“A-men.”] Cô Dâu được định trước của Đấng Christ lúc này, là Hội thánh, Hạt giống Lời, với mọi thứ mà Đức Chúa Trời đã hứa đặt trong Hội thánh, trong Nó ngay lúc này. Nó ở trong Lời giờ này. Mọi việc đều có thứ tự. Đức Thánh Linh đã được ban cho. Hạt Giống được gieo ra. Ánh Sáng xé chiều đang chiếu sáng. Dấu hiệu của Sô-đôm, mà Chúa Jêsus đã hứa, thì ở đây, và Ma-la-chi 4. Một Hội thánh được định trước!

Ồ, ma quỷ!

480 Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, ở đây và cũng nghe trên băng ghi âm, anh em biết mình đang đứng đâu không? Anh em biết rằng mình được Chúa kêu gọi, rằng Đức Thánh Linh cai quản trong lòng anh em, và mọi Lời Đức Chúa Trời là thật với anh em không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]Ồ, thưa anh em! Sa-tan sẽ chống lại điều đó như thế nào? Nó sẽ ngăn cản điều đó phát triển như thế nào? Nó sẽ cứ giữ những dấu hiệu theo sau Nó thế nào? Tại sao, quý vị có thể ném họ vào tù. Họ, nếu quý vị có thể, tôi không quan tâm quý vị làm gì, họ đã cố gắng làm điều đó. Họ bị thổi rữa trong tù. Họ đã bị ném cho sư tử ăn thịt. Họ đã bị cưa xẻ ra từng mảnh. Họ bị đốt cháy từng mảnh. Quý vị không thể giết chết Nó, đúng, một Hội thánh mà được định trước. “Còn những kẻ mà Ngài đã biết trước,” giống như Ngài đã làm với Chúa Jêsus, “thì Ngài cũng đã gọi. Những kẻ mà Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng công bình. Và những kẻ mà Ngài đã

xưng công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển rồi, được định trước.”

⁴⁸¹ Còn bây giờ, trong thời kỳ cuối cùng, mọi hạt giống đã gieo ra; mọi thứ trong trật tự, thế gian ở trong trật tự của nó, thời gian đã được định hình, Hội thánh ở trong trật tự của Nó, Hạt Giống, Ánh Sáng xế chiều, những dấu hiệu về giống như Ngài đã phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm.” Một Thiên sứ của Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh, giáng xuống, đang vận hành, thực hiện những dấu hiệu mà Ngài đã làm lúc đó. Ma-la-chi 4 đã hứa Ngài sẽ ban xuống, trong những ngày sau rốt, điều mà Ngài đã hứa. Và chúng ta thấy tất cả điều đó ở ngay tại đây. Ở đâu? Ở đâu? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

A-men. A-men. A-men. A-men. A-men.

Anh em yêu Ngài không? A-men.

⁴⁸² Chắc chắn, ngay tại đây trong những ngày sau rốt, một Hội thánh được định trước, biết họ đang đứng ở đâu, đã gieo Hạt giống, Đức Thánh Linh ở trong Hội thánh.

Ở Sa-tan, cẩn thận đấy.

⁴⁸³ Điều gì đã xảy ra? Chờ một chút nào. Điều gì đã xảy ra, với mọi thứ đã được hứa với Nó, ngay cả những lời hứa của Ma-la-chi 4?

⁴⁸⁴ Sa-tan đã—đã làm gì khi nó gặp Chúa Jê-sus? Nó xông vào Ngài, bằng tất cả lực lượng giáo hội nó có. “Tôi biết Lời, cũng nói,” phóng vào Ngài. Tro tàn giáo hội đó mà nó đã có! Chúng ta có thể ném Nó đó vào nó; nhưng không có chút Sự sống nào. Nó đã bay đi rồi! Nó từng bật ra nhanh nhiều hơn lúc nó nhào đến. Tại sao? Nó đụng phải Dây Điện hàng trăm tỉ vôn ấy ở đó. Nó đã cụp đuôi. Nó ra khỏi Ngài. Nó ra khỏi Ngài, bởi vì Dây Điện ấy có điện trong Nó.

⁴⁸⁵ Nên nhớ, Sa-tan cũng có, một dây điện. Nhưng, cho dù đồng của nó tốt thế nào đi nữa, nó không có sự sống ở trong đó, nó chết. Nó không hành động. Cũng dây điện đó.

⁴⁸⁶ Đấng hoạt động mạnh mẽ từ Máy Phát Điện, và máy khác không có sự nối kết, chút nào. Đúng thế. Đó là lý do Nó sẽ làm việc trong một bình được định sẵn. Đó là lý do Lời sẽ làm việc

nơi Nó được kết nối. Kết nối ở đâu, với giáo phái chẳng? Không, thưa quý vị. Đó là ổ điện không dùng được nữa, “Có hình thức tin kính, chối bỏ quyền phép.” Nhưng đã kết nối với Lời, mà sẽ không bao giờ qua đi, và có thể sanh ra cùng một quyền năng mà Ngài đã có. Đó là chỗ của nó. Vinh hiển thay!

A-men. A-men.

Anh em yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh em muốn hầu việc Ngài không? [“A-men.”] A-men. Tất nhiên.

⁴⁸⁷ Không bị móc vào trong tổ chức nào đó, nhưng được móc vào—vào—vào—vào Máy Phát Điện ở đây. Thưa anh em, tôi đang nói với anh em, Nó hoạt động ở đây, bởi vì Nó đã được móc vào, cùng Lời ấy.

⁴⁸⁸ Mô-áp cũng đã được móc vào; và Y-sơ-ra-ên cũng vậy. Mô-áp không có gì ngoài đám giáo điều chết và một tiên tri giả.

⁴⁸⁹ Nhưng Y-sơ-ra-ên có một vàng đá bị đập, con rắn bằng đồng, một Trụ Lửa, halélugia, những dấu hiệu của Đức Chúa Trời hằng sống. A-men. Điều đó chính xác. Nó đã làm việc. Tại sao? Nó đã ở trên đức tin. Vâng, thưa quý vị. Không phải dựa trên sự tri thức, giáo điều con người nào đó; nhưng trên đức tin vào Lời, Chính Lời. Sự Sống đến từ Lời. “Lời Ta là Sự Sống.” Dòng sự sống đó đến qua Lời.

⁴⁹⁰ Sa-tan bị đuổi ra khỏi nơi ấy, lập tức. Bụi tro hệ thống thần học đã không thích hợp tốt ngay tại đó. Dây điện của Sa-tan không có dòng điện chạy trong đó. Nó là những giáo điều không có tác dụng. Nó sẽ không. Nó sẽ không lưu hành.

⁴⁹¹ Vậy thì, hãy xem, nó là cùng dây điện. Chúa Jêsus đã sử dụng Lời của Cha; Sa-tan đã sử dụng Lời của Cha. Sa-tan là Sa-tan. Chúa Jêsus là Đức Chúa Trời, đó là sự khác nhau, điều đó là Sự Thật. Một bên là giáo điều, và một bên là Lời. Lời là Thật, còn bên kia thì giả. Một bên sanh ra nó; còn bên kia không thể sanh ra nó. Anh chị em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Cùng một loại dây điện, này, điều đó hoàn toàn chính xác, cùng loại dây điện. Hê-bơ-rơ 2, chúng ta thật sự hiểu...Hay là, Hê-bơ-rơ 4:2, chúng ta hiểu rõ điều đó. Thấy không? Giống như, thuộc về giáo phái, giống những giáo phái nói, bằng sự khôn ngoan.

Thấy không? Những giáo phái, bằng sự khôn ngoan, nói điều này, “Thời kỳ của dòng điện đã qua rồi.”

Anh em yêu Ngài không? A-men.

Anh em muốn hầu việc Ngài không? A-men.

Anh em tin Ngài không? A-men.

A-men. A-men.

Tôi tin Ngài. Vâng, thưa quý vị. *A-men* có nghĩa là “xin được như vậy.”

⁴⁹² Chúa ôi, lời cầu nguyện của con, sáng nay, xin nhận lấy mọi tín hữu ở đây và kéo họ vào dòng điện. Ôi! Xin đặt Sự Sống vào người đó, hãy để người đó rao truyền và chiếu ra sự vinh quang của Đức Chúa Trời. Vâng, thưa quý vị. Hãy bật điện lên.

⁴⁹³ Anh chị em biết tôi tin điều gì không? Hạt Giống đã được gieo ra (Anh chị em tin điều đó không?) [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] vì Hội thánh lớn đó. Giống y như những dây điện được đặt khắp tòa nhà, mọi ổ cắm đều được thử nghiệm bằng Lờì, ồ, chào ôi, mọi lối ra đã được thử nghiệm bằng Lờì. “Chớ lấy làm lạ khi anh em bị trong lò lửa thử thách. Nó thử nghiệm anh em.”

⁴⁹⁴ Có một mạch nhỏ ở đó, nó tiếp đất, làm nổ tung cả cầu chì. Đức Chúa Trời không muốn họ ở trong Hội thánh Ngài. Sẽ không có cầu chì nào nổ tung trong này và không có cầu chì nào nổ tung trong thời kỳ cuối cùng này. Không, thưa quý vị.

⁴⁹⁵ Ngài đến trở lại và hàn gắn nó thành một khối trong đó. Vâng, thưa quý vị. Tốt lắm. Mọi ánh sáng đang phát ra từ trong chỗ của nó. Điều duy nhất, đang chờ Đấng Chủ Tế trở lại để bật công tắc lên. Đúng thế. Vâng, thưa quý vị. Trong Lờì! Chắc chắn. Điều đó có thể ngay bây giờ, thưa anh em. Nếu anh em cần sự chữa lành, cứ chạm công tắc. Đó là tất cả những gì anh em phải làm, nếu anh em có một dây điện thật. Nếu anh em được tiếp đất... “Nếu đường dây của anh em được tiếp đất, và những sự kết nối cũng vậy, đã bị mất đi trong Chúa Jêsus, nói cho biết anh em những gì để làm.” A-men. Đúng thế.

⁴⁹⁶ Bây giờ, sự khôn ngoan giáo phái nói, “Thời kỳ phép lạ đã qua rồi.” Không có dòng điện trong dây điện.

⁴⁹⁷ Nhưng đức tin biết rõ hơn. Họ cảm thấy điều đó. Họ thấy nó làm việc. Họ biết nó chiếu sáng. Họ biết nó làm điều gì. Đức tin là dòng điện, dòng điện, Thánh Linh.

Và sự khôn ngoan là những hình thức giáo phái.

⁴⁹⁸ Sa-tan đã cố cám dỗ Chúa Jêsus, từ đức tin nơi Lời Cha. Đây là điều nó đã làm. Nó đã cố trưng bày những tổ chức giáo hội to, lớn thuộc về thế gian của nó cho Ngài thấy. Nhưng nó không thể cám dỗ Ngài. “Hãy đi qua và gia nhập giáo hội của tôi. Tôi sẽ cho anh làm giám mục đứng đầu hết thủy họ.”

⁴⁹⁹ “Có lời chép rằng...” Chúa Jêsus phán. Vâng, thưa quý vị. Sa-tan không thể cám dỗ Ngài. Không, thưa quý vị. Ngài đã thắng điều đó. Nhưng, Chúa Jêsus là Lời. Đức tin của Ngài vào sự hiểu biết chính mình Ngài, rằng Ngài là Lời.

⁵⁰⁰ Giống như Môi-se. Ô, Môi-se đã biết mình là ai. Môi-se đã biết ông là đầy tớ của Đức Chúa Trời, biết ông được Đức Chúa Trời kêu gọi. Ông biết ông sẽ làm điều gì. Đó là lý do ông đã không hoảng sợ những gì Sa-tan nói. Sa-tan đã cố cám dỗ ông, làm ông hoảng sợ về điều đó. Nhưng, không. Môi-se biết mình đang đứng ở đâu. Đúng thế.

Bây giờ tôi phải đi nhanh. Tôi đang bỏ qua, trang này sang trang khác, ở đây.

⁵⁰¹ Phao-lô. Một điều tôi muốn nắm được ở đây, trước khi kết thúc. Phao-lô đã làm sáng tỏ vấn đề với vai trò của ông về Cô Dâu ông sẽ đưa ra. Phao-lô muốn trình bày vai trò Cô Dâu. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Phao-lô đã làm sáng tỏ nhiệm vụ của ông về Cô Dâu mà ông muốn giới thiệu với Đức Chúa Jêsus Christ vào thời kỳ cuối cùng, về sự khôn ngoan hay là đức tin.

⁵⁰² Chúng ta hãy đọc một chút. Tôi muốn anh em giở ra Cô-rinh-tô Nhất, chương thứ 4. Cô-rinh-tô Nhất, chương thứ 4, chúng ta vừa đọc. Và chúng ta sẽ kết thúc trong—trong chốc lát, ý Chúa. Cô-rinh-tô Nhất, chương thứ 4, và tôi muốn đọc câu thứ 18 đến câu thứ 20. Tốt lắm. Đây rồi.

Bây giờ có mấy kẻ lên mình kiêu ngạo, ngờ—ngờ tôi chẳng còn đến cùng anh em nữa.

Nhưng nếu Chúa khứng cho, thì chẳng bao lâu tôi sẽ tới cùng anh em, và sẽ biết, chẳng phải xét lời nói của kẻ nào trong những kẻ kiêu ngạo đó, bèn là năng lực họ thể nào.

503 Anh em biết, nó sẽ lấy... Bây giờ, đó là giáo hội Rô-ma bắt đầu đi đến, ngay trong đó, bắt đầu đến. Thấy không? Ngài biết những gì... Anh em biết, Kinh Thánh nói, “Họ ra khỏi chúng ta, bởi vì họ không thuộc về chúng ta,” anh em thấy đó. Đúng thế.

Vì Nước Đức Chúa Trời chẳng ở tại lời nói, mà ở tại năng lực.

504 Thấy đó, “Chẳng phải tại Lời nói.” Chỉ nói, “Ồ, tôi, tôi có học vấn, thưa anh. Tôi được học nhiều hơn anh. Tôi là—tôi là linh mục. Tôi là...” Điều đó không có quan hệ gì với Nó. Có ý nghĩa không gì hơn bạn là một “con heo,” hay bất cứ cái gì khác; đấy, đấy, không có liên quan gì với Nó. Thấy không? Ma quỷ cũng có nhiều sự hiểu biết. Thấy không? Đúng thế. Thấy không?

Vì Nước Đức Chúa Trời chẳng ở tại...lời nói, mà ở tại... năng lực. Hiểu không?

Anh em muốn điều gì hơn vậy? muốn tôi cầm roi mà đến cùng anh em, hay là lấy tình yêu thương, hay là trong...ý nhu mì?

505 Bây giờ, chương thứ 2. Thế thì, tôi muốn làm xong điều này, trong một phút, trước khi chúng ta kết thúc. Chương thứ 2; lật qua trang đó. Chúng ta hãy bắt đầu ngay tại đây ở câu 1. Bây giờ hãy xem những gì, Phao-lô, những gì ông đang nói về Nàng Dâu lúc này. Ông đang đưa ra vai trò của Nàng Dâu với Đấng Christ, và ông muốn họ biết. Bây giờ, nên nhớ, Phao-lô chắc hẳn có loại thông minh nào đó. Ông là người thông minh, ông có, nhưng ông “phải quên nó đi,” ông đã nói thế. Ông có tất cả các loại bằng cấp và học vấn, nhưng ông phải quên nó, nào, hãy xem, để học biết Đấng Christ.

Và tôi, hỡi anh em, khi tôi đến cùng anh em, đã đến, đến chẳng dùng lời cao xa hay là...sự khôn ngoan. Thấy không? Tôi không đến với sự khôn ngoan, mà rao giảng cho anh em biết chứng cứ của Đức Chúa Trời.

506 “Tôi là Tiến sĩ A hay B, và tôi có mọi sự. Tôi là...Chúng tôi được dạy dỗ trong các thần học viện, *thế này thế nọ*? Không, không. Phao-lô nói, “Tôi đã không đến với anh em bằng sự khôn ngoan, như thế.” Bây giờ, và những gì...

Chủ đề của tôi là gì? *Sự Khôn Ngoan Chống Lại Đức Tin*. Thấy không?

507 “Tôi đã không đến với anh em bằng sự khôn ngoan,” Phao-lô nói, “dùng sự khôn ngoan mà rao giảng cho anh em biết chứng cứ của Đức Chúa Trời, nói, ‘Này nhìn đây. Tôi sẽ nói với anh em. Chúng ta đã học trong các thần học viện rằng thời kỳ phép lạ đã qua rồi. Chúng ta đã học trong thần học viện rằng những điều này thật sự không có nghĩa *Này*.’” Ông nói, “Tôi không đến với anh em như thế, thưa anh em.” Vậy thì ông đã nói gì?

Vì tôi đã đoán định rằng ở giữa anh em tôi chẳng biết sự gì khác, ngoài Đức Chúa Jêsus...và Ngài đã bị đóng đinh trên cây thập tự.

Và (nếu) tôi đã ở giữa anh em trong sự yếu đuối, và trong sự sợ hãi, và trong sự hoạn nạn lắm tôi đã ở với anh em.

Và lời nói của tôi và sự giảng của tôi chẳng phải bằng sự diễn thuyết khéo léo của sự khôn ngoan của con người...

508 Hả? Như Booth Clibborn đã nói, “Xin chào?” Ai đã gõ cửa vậy?

Tôi đã không đến với anh em với sự khôn ngoan thần học viện nào đó, nhưng trong sự tỏ ra của Thánh Linh và của quyền phép:

Hầu cho anh em chớ lập (f-a-i-t-h) đức tin mình trên sự khôn ngoan loài người, nhưng trong quyền phép Đức Chúa Trời.

509 [Anh Branham huýt gió—Bt.] “Chà!” A-men. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”]

Hầu cho anh em chớ lập đức tin mình trên sự khôn ngoan của tổ chức nào đó, bèn là trong quyền phép của Đức Chúa Trời.

510 Đức tin nơi quyền phép của Đức Chúa Trời! Những hi vọng của anh em thì không...

511 Hai nguồn này đã tranh chiến với nhau kể từ khi Ê-đen; đức tin của Đức Chúa Trời chống lại sự khôn ngoan của Sa-tan. Đức Chúa Trời đã chứng minh, trong mọi thời đại, rằng Nó sẽ không bị pha trộn. Nó phải được phân rẽ, để lớn lên.

512 Bây giờ, nhanh lên, cho phép lướt qua chỉ—chỉ một hay hai lời, về mỗi bên, chỉ lấy một vài điều mà tôi đã viết ra đây.

513 Ê-sau và Gia-cốp là một hình bóng trọn vẹn: cả hai, đều ngoan đạo; cả hai người, là anh em sinh đôi.

514 Ê-sau là hình bóng giáo hội. Ông là con người mà thông minh. Ông có—có quan điểm đạo đức tốt và những việc giống như thế, nhưng ông đã không sử dụng quyền con trưởng nam đó.

515 Gia-cốp bất kể ông phải làm điều gì, ông chỉ để chiếm cho được quyền con trưởng ấy. Và chừng nào chúng đến với nhau, chúng không thể sanh ra được. Đúng thế không? Cái này chống lại cái kia.

516 Anh chị em nắm được điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] A-men. “Hãy ra khỏi giữa chúng nó. Các người hãy phân rẽ ra,” Đức Chúa Trời phán. “Và đừng đá động đến đồ ô uế. Ta sẽ tiếp nhận các người.” Thấy không?

517 Gia-cốp phải tự phân rẽ khỏi anh em giáo phái của mình trước khi Đức Chúa Trời đã chúc phước cho ông. Đức Chúa Trời đã phán bảo Áp-ra-ham giống như vậy.

Y-sơ-ra-ên; và Mô-áp.

518 Bốn trăm tiên tri của Y-sơ-ra-ên đứng trước Mi-chê. Và Mi-chê tự phân rẽ với họ, và có Lời của Chúa, và trở về với Nó.

519 Mô-i-se, và Cô-rê, cũng giống vậy, không hòa hợp. Họ phải phân rẽ. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

520 Áp-ra-ham; và Lót. Lót là kẻ ngoan đạo, hình bóng của giáo hội nghi thức. Nhưng chừng nào Lót ở với Áp-ra-ham, ông đã hành trình trong nhiều năm với người. Nhưng Ngài sẽ...Đức Chúa Trời sẽ không ban phước cho ông cho đến khi ông vâng lời Ngài hoàn toàn và phân rẽ chính mình với Lót, giáo hội giáo phái.

Rồi, ngay khi Áp-ra-ham tự phân rẽ và ra khỏi, để đi một mình, Đức Chúa Trời phán, “Bây giờ, hỡi Áp-ra-ham, hãy đứng dậy. Hãy nhướng mắt lên nhìn phương đông, phương tây, phương bắc, phương nam.” Phán, “Hết thấy là của người.” Nhưng Ngài không làm điều đó cho đến khi ông hoàn toàn tự phân rẽ. Điều đó hoàn toàn chính xác.

⁵²¹ Đức Chúa Trời không thể ban phước cho Sét cho đến khi Ngài phân rẽ ông khỏi Ca-in. Ngài đánh dấu Ca-in và đưa ông đến xứ Nốt. Và Ca-in, với sự khôn ngoan thông sáng của mình, trở nên những nhà khoa học và mọi thứ khác, đã mọc lên một vụ mùa về điều đó. Còn Sét, dưới sự công bình của ông, và tình yêu thương và đức tin nơi Lời Đức Chúa Trời, ông đã làm gia tăng vụ mùa mà đã sanh ra đáng tiên tri để cảnh báo về thời kỳ cuối cùng, đúng thế, cứu mọi người tin. Và sự khôn ngoan đã hủy diệt mỗi người trong họ. Họ, mọi người, đã chết. Mọi người, cho dù họ có bao nhiêu bằng cấp và khái luận về tâm lý, mọi thứ khác đi nữa, họ đã hư mất trong sự phán xét của Đức Chúa Trời.

⁵²² Và mọi thứ bên ngoài của Thánh Linh của Đức Chúa Trời chân thật, được sanh lại, để tin mọi Lời về Điều đó và đứng ngay trên Nó, sẽ hư mất trong sự phán xét của Đức Chúa Trời. Anh em thấy những người trẻ xoắn lấy nhau dưới đường phố, và tất cả điều này đang tiếp diễn như thế, nên nhớ, nó chẳng là gì trên thế gian ngoài rơm rạ dành cho sự phán xét. Nó sẽ hư nát. Nó sẽ phải vậy. Điều đó thật sự chắc chắn. Hỡi phụ nữ, hãy tỉnh thức.

⁵²³ Tôi đã có một lời làm chứng ngắn, nhưng tôi không có thì giờ nói điều đó, về một quý cô cách đây không lâu ở đây, ở California. Tôi đang lái xe trên đường, đang chờ đợi được gọi vào trại. Chạy dọc theo đó, một cô gái trẻ...Thật là—thật là điều xấu hổ. Không nghi ngờ gì, một cô gái trẻ xinh đẹp. Và cô ấy đang đi dọc đường ở đó, ỏng ẹo, quần lầy chàng cao bồi trẻ này đội mũ trên đầu, mang giày ống và những tua ở mũ rủ xuống, đang xoắn lấy nhau trên đường. Mọi người huýt gió với cô ta, và vẫy tay, hết thấy họ như thế.

⁵²⁴ Tôi nghĩ, “Mình hẳn ngừng lại, nếu mình không phải là thầy giảng. Tôi chắc hẳn, Meda cũng nghĩ vậy. Nói, ‘Này, chị ơi, tôi muốn nói với chị đôi điều. Chị có thể xinh đẹp. Chị có thể chứng

minh điều đó. Thấy không? Chị có thể có khả năng làm những chiếc xe hơi trượt tuyết, và xoắn lấy chung quanh đây, và những cậu con trai huýt gió giống như những con sói, và mọi thứ. Nhưng một ngày trong những ngày này, thân thể bé nhỏ đó, sâu bọ sẽ bò vào và ăn hết đi. Và có lẽ trong sáu tuần từ đây trở đi nó sẽ là cách đó, bị thối rữa, nằm đó trong mồ mả. Nhưng linh hồn đó mà ở trong chị, được nuôi bằng sự tà dâm đó, sẽ sống trong địa ngục của ma quỷ trong—trong những thời đại sắp đến.”

525 Môi-se; và Cô-rê. Lót; Áp-ra-ham. Giảng Báp-tít; và những người thu thuế. Chúa Jêsus; và các giáo hội giáo phái trong thời của Ngài. Thấy không? Đức tin; sự khôn ngoan.

Ồ, những thầy tế lễ họ có thể đứng lên, nói, “Chúng tôi...”

Ngài phán, “Đúng.”

“Chúng tôi có điều này.Ồ, cha chúng tôi, chúng tôi đã làm điều này điều kia.”

526 Ngài phán, “Đúng. Các người, với những truyền thống của các người, đã làm cho các điều răn của Đức Chúa Trời ra vô hiệu, giảng dạy cho Giáo lý những điều răn của con người.”

527 Họ nói, “Ồ, Ông là ai, mà dạy chúng tôi? Ông đã học ở trường nào?”

528 Ngài phán, “Những việc làm mà Ta làm, làm chứng về Ta. Nếu Ta không làm các công việc của Đấng Mê-si, thì đừng tin Ta. Còn nếu Ta làm những công việc của Đấng Mê-si, thì các người biết, các người hãy tin các công việc.” Phán, “Chúng làm chứng về Ta. Nếu Ta không làm các công việc, thì đừng tin nó.”

529 Ngài cũng đã có những người thuộc về giáo phái, trở lại ở đó, với sự khôn ngoan của họ. Chúa Jêsus có đức tin. Đức tin vào điều gì? Những gì Ngài là: Con Đức Chúa Trời. Thấy không? Được rồi.

530 Thánh Martin; với giáo hội Rô-ma, trong thời cải chánh. Nhưng tôi muốn nói khi mà, họ, khi trước khi họ trở thành ngoại giáo Rô-ma, khi nó bắt đầu đến với giáo hội Rô-ma. Martin đã đứng ra đó và chống lại giáo điều ấy của giáo hội Công giáo đó; đã làm những dấu hiệu, và dấu kỳ, và phép lạ. Và—và các nhà thờ của ông, hết thầy họ, đã nói tiếng lạ, và nói tiên tri, và những

việc lớn. Và quyền năng của Đức Chúa Trời ở với ông. Ông đã khiến người chết sống lại và chữa lành người đau, cùng mọi thứ khác. Và có giáo hội Công giáo ấy ở đó, chống lại ông như thế, và cố thiêu sống ông, và mọi thứ khác. Đó là gì? Sự khôn ngoan; đức tin. Bây giờ cũng vậy.

⁵³¹ Chúng ta hãy nghe chớp đỉnh của hết thầy điều đó. Xa-cha-ri 4:6 là chỗ tôi sẽ kết thúc, ngay tại đây. Kinh Thánh nói, “Ấy chẳng phải là bởi quyền thế, chẳng phải bởi năng lực, bèn là bởi Thần Ta, Chúa phán vậy. Chẳng phải bởi sự khôn ngoan, chẳng phải bởi tri thức, chẳng phải bởi giáo phái, nhưng bởi Thần Ta Ta sẽ (điều gì?) làm cho mạnh mẽ Lời Ta.” Các môn đồ đã có Nó gieo vào họ, rồi Thánh Linh đến để làm cho Lời hoạt động mạnh mẽ. Hiểu không? “Chẳng phải là bởi quyền thế, chẳng phải bởi năng lực, chẳng phải bởi sự khôn ngoan, chẳng phải bởi sự hiểu biết, chẳng phải bởi *điều này*, chẳng phải bởi *điều kia*, bèn là bởi Thần Ta Ta sẽ làm cho Lời Ta hoạt động mạnh mẽ. Bởi Thần Ta, Chúa phán vậy.” Nó là Nước về Lời của đức tin mà làm cho Lời Đức Chúa Trời hoạt động mạnh mẽ và làm cho Nó có hiệu quả.

⁵³² Điều gì sẽ thắng? Nó trông giống như, ngay bây giờ, dĩ nhiên, sự khôn ngoan đó sẽ làm việc. Nhưng, nó sẽ không thắng. Nó sẽ không.

⁵³³ Nó trông giống như, ngay bây giờ, Hội thánh nhỏ bé đó mà tin Lời trọn vẹn của Đức Chúa Trời thì—thì chắc chắn trong thiếu số. Nhưng các bạn đừng lo lắng. Kinh Thánh nói, “Hỡi Bầy nhỏ, đừng sợ chi. Vì Cha các ngươi đã bằng lòng cho các ngươi Nước trời.” Ừ-m. Đúng thế. Thấy không? Và đừng sợ. Cứ ở lại sống trong đức tin. Ở lại ngay với Lời. Đừng lia bỏ Lời. Hãy ở lại với Lời.

Bạn yêu Ngài không? A-men.

Bạn sẽ hầu việc Ngài chứ? A-men.

Bạn sẽ tin Ngài chứ? A-men.

A-men. A-men.

Chúng ta hãy hát bài đó.

Bạn yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Bạn sẽ hầu việc Ngài chứ? A-men.

Bạn sẽ tin Ngài chứ? A-men.

A-men. A-men.

Bạn yêu Ngài không? A-men.

Bạn sẽ hầu việc Ngài chứ? A-men.

Bạn sẽ tin Ngài chứ? A-men.

A-men. A-men.

534 Ô, tôi yêu Ngài! Còn các bạn? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đó là gì? Bởi đức tin, không phải bởi sự khôn ngoan! “Bởi đức tin chúng ta được cứu.” Đúng thế không? [“A-men.”] “Không phải bởi sự khôn ngoan, không phải bởi tri thức; nhưng bởi Thần Ta, Chúa phán vậy.”

535 Bây giờ hãy để Chúng dầm thấm vào trong Hội thánh đó. Dây điện bằng đồng đó, đó là chất dẫn điện. Bây giờ, dây điện bằng nhôm không phải là chất dẫn điện. Thấy không? Nó không phải. Không. Ống cao su không phải là chất dẫn điện; nó là chất cách điện. Gỗ là chất cách điện. Chúng ta không cần những chất cách điện. Chúng ta đã có quá nhiều chất đó lúc này, và làm cho cô lập. Cho nên chúng ta—chúng ta cần...Chúng ta muốn có những chất dẫn điện, quý ông và quý bà mà được tái sanh tin Lời Đức Chúa Trời.

536 Vậy thì, Máy Phát Điện đã nói gì? “Hãy cầu xin Cha mọi điều trong Danh Ta, Ta sẽ làm điều đó.”

537 Và anh chị em làm điều gì? Cắm phích vào. A-men. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Cứ cắm phích vào, đó là tất cả những gì anh chị em phải làm, và dòng điện chạy ngay vào đường dây đó.

538 Điều gì xảy ra? Lời bắt đầu lớn lên. “Và người ấy sẽ như cây trồng gần dòng nước; sanh bông trái theo thì tiết; lá nó cũng chẳng tàn héo; mọi sự người làm đều sẽ thịnh vượng. Kẻ ác chẳng như vậy đâu.”

539 “Kẻ ác chẳng như vậy đâu.” Vậy thì, không nói, “tội nhân,” trong trường hợp này. “Kẻ ác,” thấy đó, đó là người mà tuyên bố là kẻ ác, và không tin kính với Nó, anh em thấy. Đúng thế. “Kẻ ác chẳng như vậy đâu. Họ không thể đứng nổi trong ngày

đoán xét với người công bình.” Không, thưa quý vị. Họ chắc chắn không thể.

⁵⁴⁰ Vì thế, thời giờ đã đến. Hạt Giống được gieo ra, mặc dầu, những người đó đã được định sẵn. “Được định sẵn” là con đường duy nhất ở đó. Tôi có thể lấy Khải huyền 12, và 13, ngay bây giờ, và chứng minh với anh em rằng, thật sự là những điều đó. Kinh Thánh dạy, rằng, “Anti-christ này mà đang đến thế gian sẽ lừa dối tất cả,” (a, hai chữ l), “tất cả những người trên mặt đất, bằng những giáo phái và những tín điều. Nó sẽ lừa dối tất cả trên mặt đất, mọi người trong họ, ngoại trừ những ai đã được định sẵn trước khi sáng thế.” Vì vậy, thưa anh em, anh em không thể làm gì với nó. Chỉ la lớn, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ô, chao ơi! Tôi yêu thích điều đó. Vâng, thưa quý vị.

Bạn yêu Ngài không? A-men.
 Bạn sẽ hầu việc Ngài chứ? A-men.
 Bạn tin Ngài chứ? A-men.
 A-men. A-men.

⁵⁴¹ Tôi muốn anh chị em thực hành điều đó một chút ở quanh đây, hết thấy anh chị em. Tôi thích bài hát đó. Còn anh chị em? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đó là bài hát hội đồng của chúng ta, ở Phoenix. Ô! Tôi thích nó. Tôi thích nó. Chúng ta hãy hát lại lần nữa.

Bạn yêu Ngài không? A-men.
 Bạn sẽ hầu việc Ngài chứ? A-men.
 Bạn sẽ tin Ngài chứ? A-men.
 A-men. A-men.

⁵⁴² Ô, anh chị em có thể cứ tiếp tục hát, anh chị em biết đấy. “Bạn sẽ thờ phượng Ngài chứ?” Và hết thấy họ cứ tiếp tục hát, hát đi hát lại. Chà! Chúng ta đã bắt đầu điều đó ở Phoenix; chúng ta muốn xé nơi đó ra từng mảnh. Vâng, thưa quý vị. “A-men. A-men. A-men.”

Bạn có cảm phích vào sáng nay không? A-men.
 Hãy bật công tắc lên. A-men.
 Bạn đã có dòng điện. A-men.
 A-men. A-men.

Bây giờ Nó sẽ lớn lên. A-men.

Sanh bông trái. A-men.

Bạn sẽ tỏ cho thấy Nó. A-men.

A-men. A-men.

543 Ồ, điều đó chẳng tuyệt vời sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] A-men. Thật rất tuyệt vời. Rất tiếc đã giữ tất cả anh chị em lại ở đây, suốt thì giờ này, nhưng tôi thật sự đang có lẽ hân hỉ, chính tôi, thật là một thì giờ tuyệt vời. Tốt lắm.

Chúa nhật tới, vậy thì, mọi người ở gần đây...

544 Bây giờ, bây giờ tôi sẽ đến nhà thờ của Anh Littlefield, để giải bày một Lời ngắn ngủi, có lẽ giống như chỉ lấy một số của Lời này ở đây và phân phát Nó ra ở đó giữa họ, hội thánh của Đức Chúa Trời, như thế. Và có lẽ tôi sẽ chỉ nói về điều gì đó mà tôi đã nói ở đây. Dĩ nhiên, hoan nghênh anh em đến đó. Nhưng họ có một nhà thờ ở đó hơi nhỏ một chút, một ngàn năm trăm chỗ ngồi. Tôi đã làm lễ cung hiến nó, và cách đây khoảng hai năm. Nó sẽ chật kín. Nhưng tôi đã hứa với Anh Littlefield. Anh ấy là một anh em yêu quý. Và một người giữ lời hứa nếu có thể được. Ý Chúa, tôi sẽ đi lên đó.

545 Sẽ có hội thánh ở tại đền tạm đây. Anh chị em những người mà ở chung quanh đền tạm đây, gần như thế, và có thể, hãy đến ngay tại đây nhóm lại. Đến ngay đây.

546 Và rồi, Chúa nhật tới, hãy nhớ, Anh Arganbright sẽ ở đây lúc ấy với Anh Rowe. Anh em chắc chắn sẽ vui mừng với Anh Rowe. [Băng trống—Bt.] Tốt lắm.

547 Chúng ta hãy giao lại buổi nhóm giờ này cho Anh Neville, xem anh ấy sẽ nói với chúng ta điều gì lúc này. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

SỰ KHÔN NGOAN CHỐNG LẠI ĐỨC TIN VIE62-0401

(Wisdom Versus Faith)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 1 tháng Tư, năm 1962, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org